

NOVI TRIMČEK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, SMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

OBMOČJE: ČESA NI

Celjski občinski komitej ZK se je odločil (za politično prakso premalokrat storjen korak), da bodo po tretje člani komiteja obiskali 10 večjih delovnih organizacij v celjski občini in se pogovarjali s posameznimi delavci. Obiskali so Aero, Ingrad, Zelezarno, EMO, Cinkarno, Metko, LK Savinja, Toper, Izletnik in Zično. Namen te »politicheske ankete preverjanja vzdušja in razpoloženja med delavci, predvsem pa njihovega samoupravnega položaja, najbolj razjasnijo anketa upravljalca. Delavci so v sproščenem pogovoru odgovarjali na takale vprašanja: Ali postaja delavec v TOZD, delegaciji in političnih organizacijah vplivnejši in bolj upoštevan. Ali že čuti kakšne praktične spremembe v svojem samoupravnem položaju? Ali je zažvela samoupravna delavska kontrola? Kako je s stanovanjsko politiko in delitvijo osebnega dohodka? katerih problemov se mora ZK v Celju lotiti še odgovorneje?

Resnici na ljubo — nelahka vprašanja. In še mnogo težji odgovori. Odvisni pač v največji meri od tega, ali je delavec res organizirano sodeloval v odločanju. Delavec Martin Cepin v Cinkarni je bil nedvoumen: v delovnem svetu sem. In če nam kaj ne paše, povem.

Drugačna je bila beseda tistih, ki jih ni ujel delegatski proces in ki še niso neposredno vključeni v samoupravno dogovarjanje. Ampak bolj vedo, da se nekaj spreminja, da več delavcev odloča. Da mislijo, da je boljše, ampak še tega ne občutijo konkretno. Praktično. Čeprav analize te preproste, a vendar dragocene medse povezovanja z delavci — člani in nečlani — še ni opravljen, je njen namen dober. Koristen predvsem za politične ocene, ki včasih še vedno nastajajo v ime delavskega razreda, pa niso v celoti njegove.

Ze prvi vtisi celjske ankete pa so sončno jasni — ZK na celjskem območju bo morala, kot so se dogovorili sekretarji na delovnem mestu, znova prebuditi ustavno in partijsko odločnost v bogatstvu samoupravljanja. V praksi delegatskega sistema. V graditvi položaja krajevnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti. Vse to namreč vodi tistemu cilju — da moramo praktično spremeniti samoupravni položaj delavca. Tega namreč še ni.

JOZE VOLFAND

PLAVALNI TRIMČEK

Po uspehi množični kolesarski akciji pripravlja Zveza športno rekreacijo in oddih v Celju v nedeljo, 21. julija na plavalšču Neptuna drugo podobno akcijo, tokrat v plavalšču. Akcija, ki bo trajala od 8. do 18. ure, torej ves dan, je namenjena starim in mladim, zato pridite vsi! Moški do 17 let morajo preplavati 200 m, moški nad 50 let 100 metrov, ženske do 40 let 100 m, ženske nad 40 let 50 m in pionirji ter pionirke do 12. leta 50 m. Vsak, ki bo preplaval običajno progo, bo dobil medaljo TRIM PLAVALCA, družine z najmanj tremi člani še diplomo, vsi pa boste lahko izrečani za eno številnih nagrad. Zrebanje in delitev nagrad bo vsaki dve uri med akcijo. Stil plavanja je polješen in ga lahko menjate, počivate pa samo na obratu in to deset sekund. Prijavite se pri blagajni na bazenu, izpolnite karton, ga oddate, preplavate progo in dobite medaljo! Preprosto, kajne? Plavanje je eno najbolj zdravih športov, zato je v nedeljo vsi na Neptunov bazen v akcijo TRIM PLAVALCA! V primeru slabega vremena bo akcija naslednji dan, torej v ponedeljek.

ŠOLSTVO: BOLJE NA KONCU

Na vseh srednjih šolah celjskega območja so bili letos zaključni izpiti zelo uspešni. Bolje se je začelo že pri pripravah nanje. Najprej je bila precejšnja množica dijakov oproščena izpitov, ker so si z odličnim uspehom priborili pravico do spričevala brez opravljanja zaključnega izpita. Mnogi pa so si odlični uspehi priborili z znanjem pri samem zaključnem izpitu. Letos so imeli dijaki tudi možnost, da so se dovolj časa pripravljali na maturo, saj so šole upoštevale šolski koledar in le na dveh šolah so pričeli z izpiti en dan pred rokom, potem ko jim je to odobrila republiški sekretariat za prosveto in kulturo. V prejšnjih letih pa na nekaterih šolah ni bilo tako.

Najbolj razveseljivo pri vsem je dejstvo, da so dijaki pokazali solidno znanje in da se šole vztrajno trgajo iz okvirov pozitivizma in faktografskega znanja, čeprav jim to v celoti še ni uspelo.

Z UREDNIKOVE MIZE

V soboto slavijo občinski praznik v Celju, v ponedeljek pa je Dan ustaje. Oba dogodka odmevata na straneh NT. Pripravili smo vam tudi pregled posebnosti dvajsetih občinskih praznovanj v Celju. Na straneh pisem bralcev začnemo objavljati podlistek o razvoju NOB na Kozjanskem pred 30 leti. Piše Marjan Jerin.

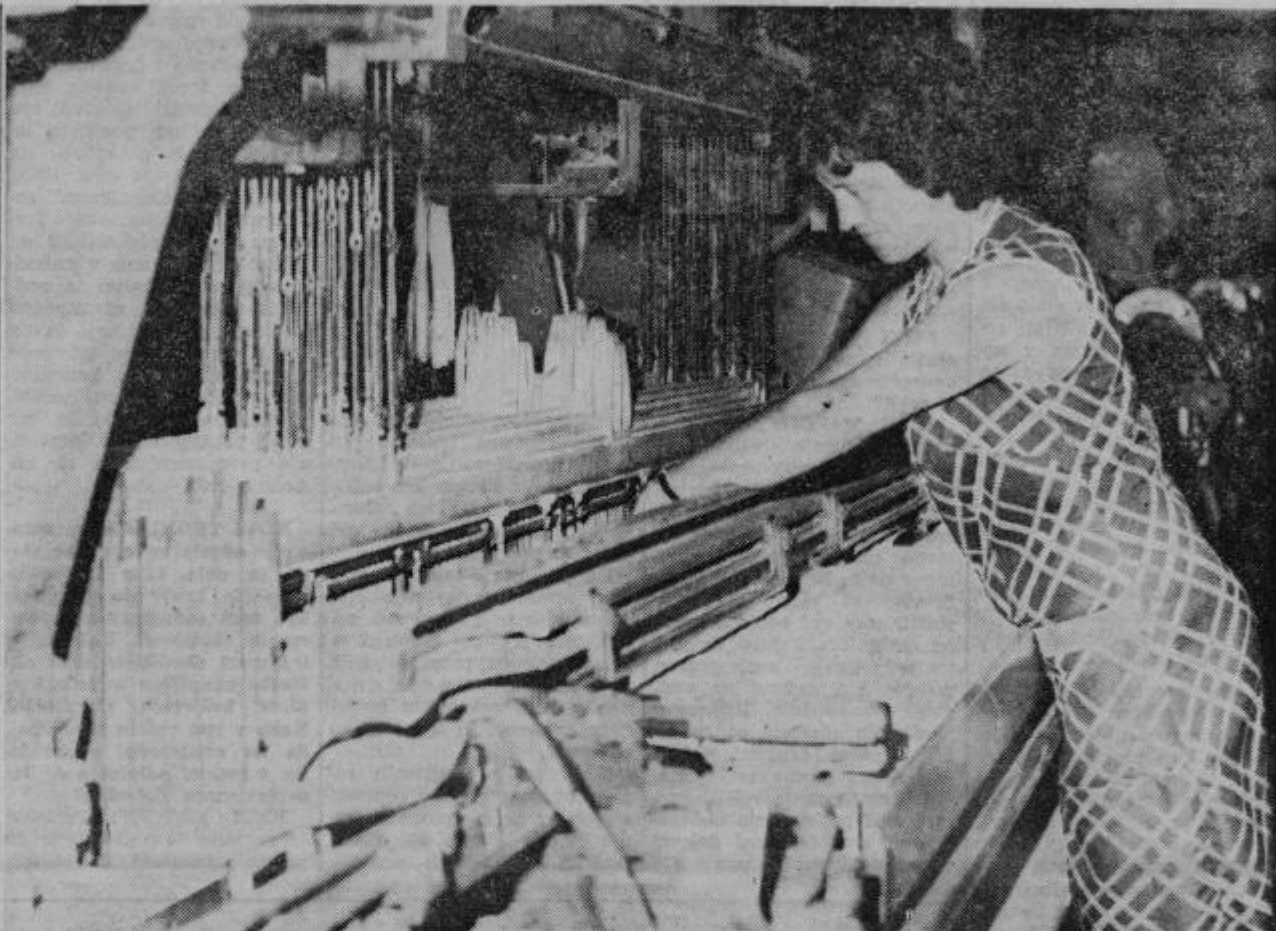
Ker je bila delovna sobota prejšnjega tedna solidarna sobota s prizadetimi na Kozjanskem, smo odšli v celjske delovne kolektive. Hoteli smo zvedeti, koliko solidarnosti je med nami. Preberite med sodmevja.

Uvajamo novo rubriko — Srečanja na delovnem mestu. Ocenite jo. Predlagajte, koga naj predstavimo.

Ce ste se že odpravili na dopust, se oglasite s kakšno kartico. S kritičnim zapisom o naši turistični ponudbi. S pohvalami. Ce ste se odpravili kam v tujino, pa bodo dobrodošla vaša potopisna doživetja.

Tudi sam se odpravljam do prvih dni avgusta na počitek. Do takrat me bo nadomeščal Milan Božič. Upam, da vsem tistim, ki smo se odločili za odhiti v teh dneh, vreme ne bo zagodlo.

VAS UREDNIK

Ne moremo si predstavljati praznovanja celjskega občinskega praznika brez deleža gospodarstva. In tudi ni treba posebej poudarjati njegovo vlogo v skupni izgradnji in napredku občine. Tako je k skupnemu uspehu in napredku prispevala tudi tkalka v celjski »Metki«, Marija Mlinar, ki že 22 let v treh izmenah, tudi ponoči, streže stroju kot vrsta njenih sodelavk in sodelavcev.

FOTO: DRAGO MEDVED

RADEČE

KLUB BO

Pred kratkim so na zboru mladih Radečanov obravnavali osnutek resolucije Zveze socialistične mladine Slovenije in Jugoslavije. Udeležilo se ga je okoli 80 članov mladinske organizacije Radeče. Zbor je bil kot običajno v gostišču Jadran, ker drugega prostora mladi nimajo. Zato ni čudno, da so s takim veseljem sprejeli vest, da so delovne organizacije v Radečah sklenile samoupravni sporazum in nameravajo staro kegljišče adaptirati, kar bo stalo okoli osem starih milijonov, in urediti prostor, v katerem bi se lahko mladi Radečani zbirali. Seveda bodo pri izvedbi del sodelovali tudi mladinci. Čeprav program dela v tem klubu, ki bo dokončan do krajevnega praznika v začetku meseca oktobra, še ni točno določen, pa bodo kot pravi predsednica aktiva Nada Kralj, veliko skrb namenili tudi družbenopolitičnemu izobraževanju. Seveda ne bo manjkalo tudi zabave.

Radeški mladinski aktiv je že organiziral plesne vaje. Sodelovali so pri številnih akcijah, ki jih je organizirala občinska konferenca, ob prazniku dneva borca pa so imeli prireditve »Ob tabornem ognju«, kjer so sodelovali tudi pevci. Pomagala jim je tudi Peta Radeče. Vse to je dokaz, da mladinska dejavnost vendarle ni odvisna zgolj od prostora.

JAVNI POZIV

vsem delovnim ljudem in občanom občine Celje

20. julija praznuje občina Celje v spomin na ustanovitev prve celjske čete svoj občinski praznik.

Poleg prireditev, ki se bodo v počastitev praznika zvrstile v tem tednu, bo zaključna proslava povezana s 30. obletnico ustanovitve V. Prekomorske brigade letos v Dobrni, in sicer v soboto, dne 20. julija s pričetkom ob 11. uri.

Vse člane delovnih kolektivov in občane pozivamo in vabimo, da se vseh prireditev v počastitev občinskega praznika v čim večjem številu udeležijo, posebno pa še zaključne proslave v Dobrni.

Za proslavo v Dobrni je zagotovljen prevoz. Avtobusi bodo vozili vsake pol ure izpred avtobusne postaje od 7. ure dalje.

Prav tako pozivamo vse hišne svete, lastnike stanovanjskih hiš, delovne organizacije in ustanove, da v počastitev občinskega praznika izo besijo državne zastave in tako z zunanjim videzom prispevajo k prazničnemu razpoloženju.

Skupščina in vodstva
družbeno političnih organizacij
občine Celje

MLADINA ZA KOZJANSKO

Mladina v Celju se je tudi odločila za solidarnostno akcijo. Občinska konferenca Zveze mladine Slovenije v Celju prireja v okviru celjskega občinskega praznika kulturno-zabavno prireditev s plesom. V nedeljo, 21. julija 1974 bodo v Mestnem parku ob 19. uri nastopili vokalno-instrumentalni ansambel »Vokalni kvartet »Ultra« in člani SLG iz Celja. Čisti dobiček od prireditve je namenjen skladu za odpravo posledic potresa na Kozjanskem. M. P.

CELJE

RAZVITI SAMOUPRAVO V BAZI

Razgovor s predsednikom celjske občinske skupščine Jožetom Maroltom

Pobudo za ta razgovor s predsednikom celjske občinske skupščine prof. Jožetom Maroltom, je dal pravzaprav praznik celjske občine, dvajseti julij. Zato ima pomenek praznično in delovno obeležje.

NOVI TEDNIK: Tovariš predsednik, katera so glavna obeležja letošnjega praznovanja občinskega praznika?

JOŽE MAROLT: Praznik celjske občine je vezan na ustanovitve Prve celjske čete 20. julija 1941 leta na Resevni pri Sentjurju. To je bila ena prvih partizanskih enot v Sloveniji, ki je s svojimi akcijami začela vznemirjati sovražnika, sejati dvom v nepremagljivost tretjega rajha in krepiti vero v zmago narodno osvobodilne borbe. Čeprav so jo nacisti po neprestanem preganjanju končno obkolili, razbili in uničili, je opravila pomembno zgodovinsko delo. V tem času je v tem delu Slovenije, ki so ga nacisti hoteli priključiti k svoji državi, zanetila plamen vstaje, ki ga kljub silnemu terorju okupator ni mogel nikoli več zadušiti.

Letos pa hkrati z občinskim praznikom praznujemo tudi trideseto obletnico ustanovitve Pete prekomorske brigade, ki ji je občina Celje za zasluge v narodno osvobodilnem boju podelila domicil. Posebno obeležje pa dobiva občinski praznik letos tudi zaradi intenzivnega družbeno političnega dela in intenzivnih naporov za izpolnjevanje ustave in za uresničevanje sklepov sedmega kongresa ZKS in desetega kongresa ZKJ.

NOVI TEDNIK: Kako ocenjujete gospodarski položaj v občini in katera so tiste naloge na tem področju, ki bi jih morali najprej rešiti?

JOŽE MAROLT: Gospodarski položaj občine se je v zadnjem obdobju močno izboljšal. Podatki o gibanju gospodarstva za leto 1973 kažejo, da se je gospodarstvo naše občine že izvele iz večletne stagnacije in doseglo dobre rezultate. To je nedvomno rezultat velikih naporov delavcev v temeljnih organizacijah združenega dela in tudi drugih družbeno političnih sil pa seveda rezultat velikih vlaganj v razširitev in modernizacijo proizvodnje. Podatki za prvo polletje letos kažejo, da se tendenca hitre rasti nadaljuje tudi letos, saj se je družbeni proizvod v primerjavi z istim obdobjem lani povečal kar za 49 odst., dohodek za 53 odst., izvoz pa kar za 116 odst. Zaposlenost je v istem času povečana za 4 odst., osebni dohodki pa za 21,6 odstotka.

Poleg teh pozitivnih kazalcev pa je treba omeniti tudi nekatera zaskrbljujoča dejstva. V zadnjem času namreč hitro naraščata nelikvidnost in materialni stroški proizvodnje. Delovne organizacije imajo tudi precejšnje težave s surovinskimi in reprodukcijskim materialom. Precej težav izvira iz velike razdrobljenosti našega gospodarstva v občini, prenamajne medsebojne povezanosti in pa zaradi pomanjkanja strokovnih kadrov. O tem je na zadnji seji razpravljala občinska skupščina, pred tem pa tudi občinski komite ZK. Sprejeti so bili ustrezni sklepi in priporočila, da bi začelo ugodno gibanje gospodarstva obdržati na visoki ravni. Med priporočili je bila zlasti

poudarjena potreba, da morajo samoupravni organi, družbeno politične organizacije in drugi činitelji v organizacijah združenega dela in v temeljnih organizacijah sprotno spremljati vsa gospodarska gibanja ter hitro in odločno ukrepati, kjer ugotovijo slabosti. Več skrbi bi bilo treba posvetiti tudi hitrejšemu povezovanju in integracijam med proizvodnjo in prodajo pa tudi novim investicijam in ne nazadnje povečanju modernizacije proizvodnje, utrjevanju samoupravnih odnosov, da bi delavci resnično lahko razpolagali z rezultati svojega dela.

NOVI TEDNIK: In če bi enako vprašanje zastavili za področje družbenih služb, kaj bi rekli?

JOŽE MAROLT: Na področju družbenih služb so leto nastopile velike spremembe, ko smo s samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori začeli uveljavljati ustavno načelo svobodne menjave dela. Rezultati te spremembe so vidni. Družbene službe niso več odvisne samo od skrbništva uprave, države, temveč imajo enakopraven položaj kot delavci na področju proizvodnje. Delavci v družbenih službah so izenačeni z vsemi drugimi. S tem se je pravzaprav začel proces premagovanja velikih pregrad med proizvodnjo in družbenimi službami, saj delavci v proizvodnji, ki ustvarjajo

sredstva, namenjajo del teh svojih sredstev tudi za potrebe izobraževanja, kulture, zdravstva in drugo, ker vedo, da je tudi to njihova naloga in skrb za njihov življenjski položaj.

Dalje ima samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje pomembne rezultate v pogledu boljšega in kvalitetnejšega programiranja dela in prilaganja dela družbenih služb resničnim potrebam delavcev. In še bi lahko naštevali.

Toda poleg pozitivnih rezultatov so seveda v procesu samoupravnega sporazumevanja in družbenega dogovarjanja letos bele tudi precejš-

nje pomanjkljivosti in slabosti. To tudi ni nič posebnega, saj smo šele prvič začeli uvajati samoupravno sporazumevanje. Pozitivno pa je predvsem to, da so delavci vsepovsod množično podprli samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje. Zda bo treba analize tega procesa izdelati, ugotoviti vse slabosti pa tudi pozitivne izkušnje, zatem poskrbeti, da bo poraba letos čim bolj usklajena s sklenjenimi samoupravnimi sporazumi. Treba pa se bo pripravljati na takšno dogovarjanje v prihodnjem letu, da bomo ta področja usposobili za uspešno družbeno dogovarjanje in da bomo samoupravne interesne skupnosti čimprej konstituirali po delegatskem načelu. In končno bo treba že kar sedaj pristopiti k pripravljani programov dela za naslednje leto.

NOVI TEDNIK: Nova ustava je odprla nove vidike vloge in dela tako občinskih skupščin, krajevnih skupnosti kot tudi samoupravnih interesnih skupnosti. Kako si v tej zvezi zamišljate delo občinske skupščine in kako krepitev krajevnih skupnosti? Kako v tem spletu zagotoviti, da bo neposredni proizvajalec v resnici odločal o delitvi ustvarjenega dohodka?

JOŽE MAROLT: Preteklo je pre malo časa in imamo še premalo izkušenj, da bi lah-

ko izdelali kompleksnejšo analizo dela občinske skupščine in funkcioniranja novega delegatskega sistema. Toda, nekaj je vendarle že nesporno. Nesporno je to, da nova občinska skupščina z veliko večjo odgovornostjo rešuje naloge, ki so pred njo. Ze udeležba na prvih sejah občinske skupščine je pokazala, da so delegati vzeli svojo dolžnost, predvsem pa svoje naloge zelo odgovorno, saj je bila na sejah vseh zborov dosežena zelo visoka udeležba. Nujno pa bo, da bomo delo občinske skupščine tudi v naprej spremljali zelo skrbno in ustvarjali razmere, da bodo delegati lahko čim bolj opravičali svoje naloge. Med pogoji za uspešno delo delegatov občinske skupščine pa je predvsem naslednje: prvič bo treba izdelati dolgoročne in zelo precizne programe dela občinske skupščine in njenih organov. Nadalje bo treba vsa gradiva za seje skupščine in njenih organov kvalitetno in skrbno pripraviti, tako da bo to gradivo po svojem obsegu ožje, toda po vsebini in kvaliteti tako, da bo omogočilo delegatom, da se bodo odgovorno odločali in zavzemali stališča do vprašanj, ki so na sejah skupščine.

Dalje bo treba skrbeti za kvalitetne informacije, za stalno informiranje delegatov pa tudi za pretok informacij v vse smeri. Prav tako bo

treba skrbeti, da bo vsak delegat prejel vabito za delo občinske skupščine. Dostopni bodo tudi tisti, ki ne bodo imeli pravičnega položaja, pa je to, da bomo v temeljnih organizacijah združenega dela, v krajevnih skupnostih in v samoupravnih interesnih skupnostih uveljavili resno samoupravno odnose, da bo lahko delovni človek močno odločal o pogojih dela, v krajevnih skupnostih in v samoupravnih interesnih skupnostih o pogojih svojega življenja pa seveda tudi o razpisih dela. Brez zavrite samouprave v bazi, si ne moremo misliti uspešnega dela delegatov v občinski skupščini.

Zato so tudi v tej zvezi pred nami nekatere zelo konkretne naloge. Najprej čakajo volitve v krajevne skupnosti, da bi se lahko konstituirale po delegatskem principu. To delo nas še letos, jeseni ali vsaj zaključka leta. Prav tako, treba pripraviti samoupravne sporazume in nove statute samoupravnih interesnih skupnosti, da se tudi te izvajajo v skladu z ustavnimi določbami. Nujno bo treba mobilizirati vse sile družbeno političnih organizacij in samoupravnih organov, da se samouprava na vseh nivojih in vseh strukturah, tako v gospodarstvu kot v družbenih službah v občinah, čim bolj živila.

Razgovor pripravil in pisal: MILAN BOČIČ

PEDAGOŠKI ŠOLSKI CENTER

ZA SODOBNEGA UČITELJA

V letnem poročilu Pedagoškega šolskega centra v Celju je (zdaj že prejšnji) ravnatelj Emil Rojc zapisal, da se je njihov zavod kot pedagoška kadrovska šola odzval interesom Celja in širšega celjskega območja. Zato je pedagoški šolski center razvil poleg pedagoške gimnazije tudi srednjo vzgojiteljsko šolo in oddelke mariborske pedagoške akademije. Stalna rast zavoda kot pedagoškega šolskega centra kaže precejšnjo prilagodljivost kadrovske šole razmeram v družbi in kadrovskim potrebam v prostoru. To pa je fisto, kar med drugim od šolstva v napovedanih spremembah najbolj pričakujemo.

Pogovor o oceni pravkar končanega šolskega leta, o vpisu, učnem uspehu in načrtih pedagoškega šolskega centra smo povedali s kadrovsko spremembo v ravnateljstvu. Emil Rojc se je po štiriletnem vodenju šole profesionalno zaposlil na CK ZKS, na mesto ravnatelja pa je bil izvoljen Ivan Kaps, diplomirani matematik, ki je v prosveti že 15 let, pred novo dolžnostjo pa je predaval na tehniški šoli v Celju.

NT: Ocenite končne učne rezultate in opredelite interes učencev za pedagoški študij. Ali se učenci sedaj raje odločajo za to smer šolanja kot pred leti?

EMIL ROJC: Učni rezultati so precej boljši kot lani. Še posebej smo zadovoljni, ker je očiten napredek na vzgojiteljski šoli. Pedagoška gim-

Emil Rojc

nazija ima 79,4-odstotni učni uspeh, vzgojiteljska 74,9-odstotni. Zaključne izpite je opravilo 90,4 odst. učencev. Učni zbor je odgovorno tehtal dosežene rezultate in se z njimi seveda ni zadovoljil. Učenci so preveč radi zadovoljni s poprečno oceno. Imamo premalo boljših, prav dobrih in odličnih učencev. Pomembno pa je, da učne uspehe izboljšujemo. Na šoli ugotavljamo povečane interese za pedagoški poklic. Od naših 43 maturantov jih 26 namerava nadaljevati študij na oddelku PA v Celju. A tudi zanimanje za vpis na pedagoško gimnazijo je bil letos izredno velik.

IVAN KAPS: Moram omeniti nekaj dejavnikov, ki ovi-

rajo učence pri doseganju boljših učnih uspehov in pri še uspešnejšem vključevanju v izvenšolski dejavnosti. Imamo veliko vozačev. Med njimi imajo nekateri 40 km do šole. Vseh vozačev je okoli 70 odst. Resda na gimnaziji pedagoške smeri dobiva 70 odst. dijakov št. pendije, a so te še prenizke. Starši opozarjajo na te probleme in se tudi zavzemajo, da bi več dijakov odšlo v dijaške domove. Kajti naš predmetnik in učni načrt sta zelo obsežna.

NT: Kako je letos z vpisom na center?

IVAN KAPS: Na gimnaziji pedagoške smeri smo vpisali štiri nove oddelke ali 126 učencev. Na vzgojiteljski pa dva s 63 učenci. Na šolskem centru bo tako jeseni že okrog 600 dijakov. Tudi z učnimi uspehi vpisanih smo vse bolj zadovoljni, saj je bilo 50 odličnjakov. Odklonili smo približno en oddelke, ker nimamo prostora. Največ učencev za pedagoško gimnazijo je iz celjske, žalske in moziške občine. Za vzgojiteljsko pa iz celjske, vejenjske, šentjurske in žalske. Osnovno merilo za vpis je bil učni uspeh.

EMIL ROJC: Starši so zelo pritiskali na vodstvo šole, da spremeni merila sprejemanja in da da prednost učencem iz zunanjih občin. Moram povedati, da smo odklonjene učence usmerili v druge šole. Vpis v našo šolo bi lahko bil dober poduk tistim dejavnikom na celjskem območju, ki premalo skrbijo za razširi-

Ivan Kaps

težev prostorskih zmogljivosti srednjih šol. Na območju bi morali vztrajati pri uresničitvi dogovorjenega razvojnega načrta srednjega šolstva.

NT: Kako ocenjujete doseženo delovno usmeritev centra? Kaj boste v delovnem načrtu za prihodnje postavili na prvo mesto?

EMIL ROJC: V naši delovni praksi so se odražala stališča CK ZKS in skupščine SRS o idejni usmerjenosti vzgoje in izobraževanja. To se je opazilo v jasnejših in konkretnjših opredelitvah socialističnega vzgojnega smotra v našem delovnem programu. V številnih študijskih sestankih učnega zbora z idejno tematiko. V vsebinski naravnosti strokovnih pred-

metnih aktivov. Močno pa di v razvežani marksiistični vzgoji dijakov, v uredniški mladinskih sobota, v nem sprejemanju v ZK. Zadeva razvoj centra pa lim, da morajo biti pri prizadevanju za njegovo rnaščanje v višješolsko vo. Zelo pomembno je delo oddelka mariborske dagoške akademije. Ne na je njegova organizaci materialna, kadrovska samoupravna osamosvoje Programsko in vsebinsko se mora neposredno pove s centrom, kar predvideva di konceptija usmerje izobraževanja.

IVAN KAPS: Mislimo moramo vztrajati pri uresničitvi koncepta, ki ga našim delu bosta naša vzgoja in spoznanje, da kadrovska šola. Pričaku pomoč celotnega združeno dela, da bomo uresničili voj pedagoškega šolskega tra. Zelimo usposobiti lja in vzgojitelja, ki bi vladati enotne metode in izobraževanja. Dobro gramske naloge nam je daj tudi moj predhodnik je v letnem poročilu naš da bomo morali okrepiti drovske baze učnega z družbeno in idejno dno usmerjenimi sodni ter si prizadevati za njo notranjo preosnovno Med prednostne naloge moramo uvrstiti še rast vosti učnovzgojnih tov.

LAŠKO PRIPRAVLJENO TUDI ČE BO DEŽEVALO

Spet bo v Laškem veselo — tudi bo dež. Ognjemet, vodomet, področnica in še marsikaj. Na vsakem ogledalu »šank«, na vsakem drugem odboja! Še pomišljate, da bi ne prišli?

tradicionalna turistična prireditve PIVO-CVETJE teče. Laško počasi do podoben cvetočega mesta. in cvetje sta začela nov utrip v njegovo mesto se prebujajo. Savinje je že po avtodrom, kjer se v avtomobilskih potih nedeljski vozniki dirkači, svojo imajo tudi gledalci. jim postane dolga preizkušnja na številnih avtomatih.

petek je bila v domu Poženela predstava in romane grupe iz celjskega gledališča s soboto pa je v okviru prireditve PIVO-CVETJE z nastopila Zar. Trnovelj. Predstavi sta manj obiskani, kot zasluzita, bilo je pač prvenstvo v košarki, tudi drugim odtegnilo. Toda tisti, ki so ju so z navdušenim potrdili, da se turistično društvo ni vključilo prireditve PIVO-CVETJE, pod pokroviteljstvom Laško tekla do 21.

Julija. Zaključila se bo s kmečko ohceto, na kateri se bosta poročila Irena Funkelj in Stane Flis. Poročni par bo do obdarovali Alpe-Adria, Gorenje Velenje, kovinska industrija Zreče, Libela Celje, Zlatarna Celje, Lisca Sevnica, Volna Laško, Merx Celje — TOZD Laško, Elkov Celje, Zdravilišče Laško, Metka Celje, kolektiv bolnišnice Trbovlje, kjer je v službi nevesta, in SGP Hrastnik, kjer dela ženin in seveda Pivovarna Laško in Turistično društvo Laško.

Na večer pred ohceto bo seveda kot vedno ognjemet na Starem gradu in tudi naprave za barvni vodomet na Savinji že nameščajo.

Kaj pa če bo dež, pravite? Poročno kosilo bo v zdraviliški dvorani. Cvetje je v dežju še lepše, Laškega piva se ne branimo niti pozimi, veselimo smo lahko le toliko, kolikor je v nas dobre volje, gostinci bodo poskrbeli za malo strehe, navsezadnje pa je tudi v dvoje pod dežnikom lepo, če ne še lepše.

Božena Pavčnik

CELJE: ZBOR PREKOMORCEV

Letošnji praznik celjske občine je povezan s praznovanjem tridesete obletnice ustanovitve Pete prekomorske brigade Ivana Turšiča-Iztoka. Zato se je v pripravo na praznovanje vključil tudi domicilni odbor te brigade v Celju in organiziral srečanje nekdanjih borcev in svojcev v soboto, 20. julija na Dobrni v Celju, kjer bo tudi sicer osrednja proslava celjskega praznika v spomin na ustanovitev Prve celjske brigade.

Člani Pete prekomorske brigade so setavljali predstojnika, gorenjski in koroški kmečki fantje. Kot mobilizirani nemški vojaki so takoj po začetku vojne na bojišču v severni Franciji začeli množično nastopati k zavezniškim in nato v angleških taboriščih sodelovati v partizanski enoti. Dokončno je bila brigada ustanovljena 23. decembra 1944. leta v Splitu. Njeni borci so se v boju udeležili bojev v Dalmaciji, Liki in Gorskem Kotaru. Prihodu v Slovenijo je pomagala preprečiti sovražniku vsaj poskus vdora na osvobojeno ozemlje. Ko pa je bila ustanovljena, so njeni borci izpopolnili druge slovenske partizanske brigade in se junaško bojevali do osvoboditve. Skozi Peto prekomorsko brigado je šlo približno 3.200 vojakov. V boju jih je padlo okrog 300, približno 800 pa je bilo ranjenih.

Domicilni odbor Pete prekomorske brigade z vabilom pa tudi s tem zapisom vabi na srečanje vse borce in svojce v soboto, 20. julija, ob 10.30 uri. Prihod borcev in svojcev je določen za med sedmo in osmo uro dopoldne. Zbirališče bo pri osnovni šoli na Dobrni. Tu bo odprta tudi informacijska pisarna. Po otvoritveni razstavi o Peti prekomorski brigadi bo ob 10.30 zbor, ki bo odhod brigade na prostor, kjer se bo ob 11. uri začela slavnostno in množično zborovanje. Na Dobrni bodo vozili posebni avtobusi. Odhod avtobusov s celjske avtobusne postaje.

NUDIMO VAM
POTROŠNIŠKO POSOJILO
ZA PROIZVODE TOVARNE

gorenje

TRGOVSKO PODJETJE
TEHNO-MERCATOR
CELJE

TOZD Maloprodaja

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ LEOPOLD PERC,
direktor Izletnika Celje

Vemo, da pri Vašem delu nastopajo težave, ki ste jih več ali manj z uspehom odpravljali vsa leta. Vemo tudi, da avtobusov nikoli ni dovolj, čeprav ste v zadnjih letih svoj vozni park močno dopolnili. Jasno nam je, da prihaja do zamud, celo do izpadov posameznih avtobusov.

Ko že govorimo o zamudah in izpadih, bi vas radi vprašali, čemu tako pogoste zamude pri avtobusih, ki odpeljejo v smer Rogatec ob 9. uri dopoldne in zakaj včasih ta avtobus niti ne pelje. Po-

dobno se dogaja tudi ob 9.30 uri.

Stvar niti ne bi bila tako huda, če bi se komu v postopju Avtobusne postaje zdelo vredno obvestiti potnike, čemu ta in ta avtobus ni prišel. Potniki so radi obveščeni, da ne čakajo zastonj. Menimo, da ni tako težko povedati po zvočniku, kaj je z avtobusom, ki ga čakajo. Polovica nejevolje bi izginila.

Pričakujemo vaš odgovor.

Milenko Strašek,
novinar

EŠČ: ODLIKOVANI ŠOLNIKI

Ob koncu šolskega leta so na ekonomskem šolskem centru dobili trije prizadevni prosvetni delavci visoka državna odlikovanja in sicer red dela s srebrnim vencem. Ob življenjskih jubilejih so bili odlikovani profesorji Petrina Ocvirk, Gustav Grobelnik in Ljuban Sega. Odlikovanja jim je v imenu predsednika republike Josipa Broza Tita izročila članica CK ZKS Milena Stifitar v navzočnosti dijakov ekonomskega centra in gostov na proslavi v Narodnem domu.

J. I.

ŠMARJE ŠENTJUR

GRADNJA NOVIH ŠOL

Potres, ki je v obeh občinah hudo prizadel vrsto šolskih stavb, terja takojšnje ukrepe in postavlja pred republiko in občinske faktorje izredno odgovorne naloge. Namesto uničenih šolskih stavb je treba v čim krajšem času zgraditi nove in do septembra usposobiti vse poškodovane. V ta namen so prejšnji teden v Šentjurju sklicali usklajevalni sestanek, ki ga je vodil predsednik izvršnega odbora republike izvršne skupnosti J. Deberšek s predstavniki občinskih skupščin, političnimi organizacijami, TIS, zavodom za šolstvo in ravnatelji prizadetih šol obeh občin.

V Šmarju pri Jelšah je treba zelo pospešiti I. fazo gradnje in takoj pričeti z II. fazo osnovne šole. Tu je namreč skoncentrirano največje število učencev, ki jih je treba na jesen spraviti pod šolsko streho. Podani so vsi pogoji za takojšen pričetek gradnje v Loki pri Zumu.

Idejni projekt, ki ga je izdelal ing. arh. M. Lapuh za novogradnjo šol Zibika, Kristan vrh, Pristava in Šentvid pri Grobelnem se osvoji s tem, da bi se v Zibiki dodala vsaj še ena učilnica, ki bi delno reševala problem višjih razredov do dovršitve II. faze gradnje v Šmarju. Prav tako se prične z novo-

gradnjo na Ponikvi, kjer bo večja šola tipa »Podgrad«.

Predstavniki skupščine občine Šmarje, TIS in Zavoda za šolstvo predlagajo, da namesto adaptacije šole na Sladki gori poiščemo novo lokacijo. Problem Sladke gore in Lemberga naj bi bil rešen z novo šolo po istem projektu, kot pri zgoraj navedenih štirih šolah.

Šola Vinski vrh se določen čas ostaja popolna osnovna šola in to do možnosti prešolanja višjih razredov na Slivnico. Šolska stavba v Vinskem vrhu je po naknadnih potresnih sunkih tako poškodovana, da je ne kaže popravljati — treba jo bo reševati z novogradnjo

po gornjih projektih. Za novogradnjo Vinski vrh in Sladka gora — Lemberg bo morala dati soglasje in mnenje še strokovna služba TIS.

Predstavniki občine Šentjur so predlagali povečanje šole Slivnica zaradi prešolanja višjih oddelkov iz Vinskega vrha.

Seji sta prisostvovala tudi predstavnika »Marlesa« iz Maribora, ki bo izvajalec vseh navedenih montažnih gradenj. V kolikor bodo pravočasno pripravljene lokacije in postavljeni temelji, se Marles obvezuje dokončati gradnje do konca meseca novembra 1974.

E. REČNIK

CELJE

ŠLANDROVE NAGRADE

Praznik celjske občine je že nekaj let nazaj povezan s podelitvijo Šlandrovih nagrad, najvišjih občinskih priznanj za uspešno delo na vseh področjih družbenega dogajanja. Po sklepu druge seje skupščine občine Celje bodo letos ta priznanja dobili:

MUZEJ REVOLUCIJE, ki je lani praznoval deseto obletnico obstoja. V tem času se je odlikoval z načrtnim in sistematičnim zbiranjem pa tudi urejanjem in proučevanjem zgodovinskega gradiva. Izdal je več publikacij, uredil več razstav in tudi tako širil izročila naše revolucije. Pripravil je sto stalnih, občasnih ali potujočih razstav, s katerimi je predstavil javnosti celovito podobo boja proti okupatorju na celjskem območju. Organiziral je učne ure v samem muzeju in pripravil magne-

tofonske trakove s tematiko NOB.

NOVI TEDNIK in RADIO CELJE za 25. oziroma 20-letnico uspešnega dela na področju informativne službe. Oba medija sta v vsem delovnem obdobju opravljala pomembno družbeno politično delo ter v nenehnem prizadevanju kolektiva (gre za enotno redakcijo od 1967. leta dalje) stopnjevala vlogo in pomen delovnega človeka v družbenem položaju. Vrh tega imata jasen in perspektivni uredniški načrt, ki ga dosledno izvršujeta. Novi tednik izhaja v poprečni nakladi 16.500 izvodov in več, medtem ko ima celjski radio samostojne oddaje vsak delavnik po dve uri in 50 minut ter ob nedeljah po štiri ure.

Prof. ANTON ASKERC je kot ravnatelj celjskega uč-

teljišča v letih od 1952. do 1966. vlagal izredna prizadevanja za graditev idejnega profila novega učitelja ter po zaslugi osebnega dela dal močan pečat programski usmeritvi zavoda kot pedagoške institucije. Ko je 1966. leta prevzel delovno mesto ravnatelja Mestne ljudske knjižnice, se je prav tako močno zavzel za njen razvoj in bil pobudnik za združitve obeh knjižnic. Četudi je upokojen, še vedno opravlja več družbenopolitičnih funkcij na kulturnem področju.

Dr. LEON BERLICH je od 1951. leta sodnik okrožnega sodišča v Celju. Sicer pa je pred vojno in tudi po njej kot sodnik delal na sodiščih v Celju, Slov. Konjicah in Novem mestu. Kot priznani strokovnjak za civilno pravo je v povojnem obdobju strokovno izoblikoval večino se-

danjih aktivnih pravnikov mlajše in srednje generacije za delo v pravosodju in gospodarstvu. S svojimi izkušnjami in znanjem si je zagotovil avtoriteto vzgojitelja na pravniškem področju, karšno uživa le redkokateri pravnik v naši republici.

ALBIN LESJAK, strojni tehnik v tovarni EMO, še vedno aktivno deluje v številnih organih in organizacijah. Pred leti je bil kar dve mandata dobi poslanec zveznega zbora proizvajalcev. Je dobitnik vrste priznanj v podjetju in drugod, zlasti za uspehe na družbenopolitičnem področju pa tudi za prizadevanja za večjo varnost pri delu. Prejel je Kidričovo srebrno in zlato plaketo, sicer pa predlagal številne tehnične izboljšave, ki so podjetju in skupnosti prinesle velike koristi.

T. VRABL

„SAVINJA“ MOZIRJE

PREMAJHNI

Trgovsko podjetje Savinja v Mozirju je majhna delovna organizacija. Svojo trgovsko mrežo ima v glavnem koncentrirano v Mozirju, pa še v nekaterih drugih krajih spodnjega dela Gornje Savinjske doline. Podjetje je bilo ustanovljeno leta 1960 iz prejšnjih samostojnih trgovskih podjetij Prodaja Mozirje, Golte, Planinka Nazarje in Rožnik Ljubija. Dana je bila možnost za hitrejši napredek mozirske trgovine. Urejenih je bilo nekaj novih lokalov s sodobnim načinom postrežbe. Prav tako pa so bili adaptirani zastareli lokali. V okviru Savinje posluje danes dvajset poslovalnic, kjer je zaposlenih 65 delavcev, učijo pa še 24 učencev.

O gospodarjenju podjetja smo se pogovarjali z direktorjem Srečkom Lamutom.

Bi lahko povedali nekaj značilnosti gospodarjenja v vašem podjetju?

»Teško je govoriti o dobrem gospodarjenju v trgovini na malo, predvsem z mešanim blagom. Razmere za gospodarjenje so izredno težke. Trgovina ima zamrznjene marže vse od leta 1971. Iz tega je razvidno, da ne moremo skrbeti za nadaljnji razvoj trgovske mreže v Mozirju, čeprav je to nujno potrebno. Pripomniti moram, da prodajamo dosti blaga, ki ne pokriva svojih stroškov. To so predvsem živilski artikli. Stroški poslovanja v trgovini pa iz dneva v dan naraščajo. Prihajamo v tako fazo, da so ogroženi celo osebni dohod-

ki, in prav zaradi nizkih osebnih dohodkov imamo v zadnjem času močno fluktuacijo delavcev. Zaposlenim v trgovini moramo priznati tisto mesto, ki ga imajo zaposleni v ostalih gospodarskih panogah.

Ste že morda razmišljali o integraciji s kakšnim sorodnim podjetjem?

V našem kolektivu smo že pred leti razmišljali o tem, vendar do integracije zaradi različnih vzrokov ni prišlo. Osebnostno pa menim, da bo čimprej treba nekaj ukreniti in se čimprej integrirati z močnejšim trgovskim partnerjem, ker je poslovanje manjših podjetij izredno težavno. Od močnejšega partnerja pa pričakujemo tudi pomoč pri vlaganju v nove trgovske objekte v Mozirju. JANEZ VEDENIK

TVO ŠKOFJA VAS

100.000 ODEJ

Mrzel uvod v poletje je koristil tudi 135-članskemu kolektivu Tovarne volnenih odev Škofja vas. Glede na prodajo seveda No, pa vendar odev ne bi šle tako v promet, če TVO ne bi imela tradicije in kvalitetnih izdelkov.

V razgovoru z vodjo komercialne Ljubomirom PAVLOVICEM in računovodkinjo Olgo GABROVSEK, smo izvedeli, da so si letošnji plan celotnega dohodka postavili blizu dveh starih milijard. Poprečni osebni dohodek je trenutno 2.120 dinarjev (vračunali so tudi regres za topla malico).

Poleg zastarele opreme (dolgoletni problem tovarne) imajo težave tudi zaradi pomanjkanja delavcev. V bližnji okolici ni dovolj zainteresiranih za zaposlitev v TVO, kolikor pa so ljudje iz drugih krajev, nastaja vprašanje plačila prevoza. Sicer pa je v TVO dobro poskrbljeno za zaposlene. Organizirano imajo lastno kuhinjo, katere jedilnik je izredno bogat in pester. V Rovinju imajo v treh hišicah šestnajst ležišč, razdelili so regres 900 dinarjev itd.

Odeje gredo odlično v promet, lani so imeli koncem junija v zalogi 14.000 odev, letos samo 570. Proizvajajo jih za potrebe tržišča, veliko pa tudi na podlagi posebnih naročil. Z njimi se pokriva predvsem v Sloveniji, pa tudi v Hrvaški, Srbiji in Bosni. Izvoza nimajo, čeprav so poskušali tudi to, vendar je

španska in češka konkurenca zaradi poceni volne premočna. Sami dobivajo pretežni del osnovne surovine — volne — iz uvoza, kupujejo pa jo preko združenja tekstilne industrije Slovenije. Problemov z volno sicer nimajo, zgodi pa se, da je volna iz pogodbe sklenjene z »Materialnimi rezervami« Beograd dražja od tiste, ki bi jo — in jo kljub pogodbi — lahko kupili od združenja.

Zastarelost strojne opreme je pogojila razmišljanja o nakupu desetih brezcolničnih tkalnih strojev, kar bi za TVO pomenilo količinsko večjo in kvalitetno še boljše proizvodnjo. Tako bi proizvodnjo s sedanjih planiranih 100.000 kosov odev povečali prihodnje leto — ko bodo kupili nove stroje — na 140 tisoč. Proizvodni prostori so urejeni, tako da tudi barvarna zaradi novega kotla dovoljuje povečano proizvodnjo, prav tako predilnica, ozko grlo pa bo še ostala tkalnica.

V TVO obstoja interes za združevanje, predvsem seveda v volnarski skupini zaradi sorodnih problemov. Kljub temu pa je še vedno aktualno vprašanje povezovanja z Metko.

Za finančno stanje TVO je pomembno tudi to, da dolžniki redno plačujejo, tarnajo le nad trgovino, ki ima dolge odplačilne roke. Aprila so dobili tudi povečan kredit banke za nakup surovin. Skratka, stanje v TVO ocenjujejo kot zadovoljivo.

POGOVOR Z DELEGATKO

DELAVNA IVANKA

Ivanka Meža, ki je zaposlena v Rudarsko elektroenergetskem kombinatu v Velenju v nabavnem oddelku, se uvršča v svojem kraju vsekakor med najbolj aktivne žene. Sodeluje v različnih društvih in organizacijah, da ji prostega časa ostane bora malo. Izredno prizadevna je na delovnem mestu, kjer koordinira delo z vsemi potniki, ki prihajajo v REK-ovo hišo, odgovarja na telefonske pozive in še kaj drugega. Prisotna je tudi v krajevni skupnosti Podkraj, kjer je tajnik in je v delegaciji krajevske skupnosti. Redno se udeležuje krvodajalskih akcij in je do sedaj darovala kri že 19-krat! Sodeluje v dramski sekciji in je nastopila tudi v zadnji predstavi velenjske dramske skupine na gradu, kjer so uprizorili »Klopčič«. Ker ni brez posluha, poje tudi v šoferskem pevskem zboru, ki nastopa po različnih proslavah.

Nič manj agilna pa je doma, saj si je sama uredila hišo, v kateri biva s sedemletnim sinom Markom, ki bo v toso prvič sedel v šolski klopi. Hišo je gradila korekoc sama, zdaj pa bi ti z obrtniškimi deli, bi se lahko čimprej ustila. Poleg vseh teh obveznosti, ki jih vestno izpolnjuje, pa Ivanka nikoli ni slabe volje. Vedno je najdeš nasmejana in pravi, pravičeno na razgovor. bi bilo še več takih žensk. Tekst in foto L. OJSTERSEK

POGOVOR Z DELEGATOM

ANTON ČEPIN

Anton Čepin je član delegacije v KORS v Rogasški Slatini. Njihova delegacija šteje 11 članov in je že začela delati. Imeli so že prvo sejo, pravkar pa se pripravljajo na drugo. Na vprašanje, kako potekajo priprave na sejo skupščine, je Anton Čepin dejal:

»Na prvi seji smo izvolili predsednika delegacije. Dogovorili smo se tudi, da bosta na vsaki seji skupščine sodelovala dva naša delegata, in sicer tako, da se bosta vedno menjavala. Nikoli ne bo na seji isti član delegacije. Tako bomo dosegli, da se bodo vsi naši delegati seznanili z delom, dosežena pa bo tudi večja pripravljenost ljudi. Od delegatov zahtevamo popolno poznavanje problemov v delovni organizaciji, saj bodo le tako dobri delegati.

Preden sta naša delegata odšla na sejo, smo skupaj proučili material in se posamezno posvetovali z delavci, vsak izmed nas v svoji sredini. Sprejeli smo njihove ugotovitve, upoštevali njihove predloge. Tako pripravljani smo imeli še skupno sejo delegacije, na kateri smo izluščili bistveno in to formulirali v sklepe. Člana delegacije sta potem prenesla te sklepe na sejo občinske skupščine.

Antona Čepina, ki je že dolgoleten družbeno poli-

tični delavec v sredini, kjer živi, smo vprašali, kako poteka njihovo delo po vrnitvi s seje.

»To je vsekakor del našega dela. Po seznanitvi o delu skupščine, seveda o tistih stvareh, ki se dotikajo nas, svoje tovariše v podjetju. Prvi vir informacij so člani delegacije, to isto kot prej, drugi pa oglasne deske. Tako so sklepi seje pravočasno in natančno obveščeni delavci.

»Se posvetujete o prijetem materialu še s kom drugim, razen med seboj?«

»Razumljivo. O vsem obveščen tudi delavci, svet, ki nam prav tako pomaga s svojimi predlogi. O predlogih je tudi direktor.«

Anton Čepin meni, da je delegatski sistem zelo idealen, saj dopušča veliko odločanja v vseh stadijih. MILENKO STRASER

OB DVEH VLOMIH IN TATVINAH

KJE SI, KONTROLA?

Delavci UJV Celje so v sodelovanju s Postajo milice v Celju po daljšem času prišli na sled večji skupini železničarjev, ki je v Dobovi kradla po vlakih, in Otu Selesu, ki je odtujeval razne predmete iz celjske Libele.

V prvem primeru je sodelovalo deset oseb, ki so bile zaposlene na železniški postaji v Dobovi. Pod vodstvom Rada Sobra, 28, iz Laškega, so zlasti v nočnih urah od leta 1971 dalje vlamjali v stoječe vlake in odnašali najrazličnejše predmete — od avtomobilskih koles in delov, kmetijskih strojev, umetnih gnojil, tekstila, raznih drobnih predmetov do hrane. To so delali po tistih vlakih, ki so v Dobovi čakali na drugo lokomotivo. Zaradi neustrezne kontrole so to delo lahko počeli vse do letošnjega leta,

ko so jim prišli na sled in tri glavne tatove, že omenjenega Rada Sobra ter Ernesta Teršeliča, 43, iz Krške vasi in Mihaela Klenovska, 32, iz Radeč, vtaknili v pripor. Do sedaj so zajeli 437 predmetov, vendar preiskovalci računajo, da so opravili do sedaj samo polovico dela. Zato pozivajo vse tiste, ki so od omenjenih kupili ukradene predmete, da se zaradi hitrejših in lažjih preiskave javijo. O ukradenih predmetih bi bilo težko kaj več izvedeti, saj so primanjkljaj ugotavljali šele ob prejemu na končnih postajah širom Jugoslavije. Če bi bila ustrezna kontrola v Dobovi, ki bi pregledala, kaj in koliko blaga je »prišlo« na postajo in kasneje »odšlo«, bi skupina tega dela ne mogla počenjati

ali pa bi ga samo krajši čas. Drug podoben primer odtujevanja iz tovarne je bil v celjski Libeli, kjer je to počenjal Oto Seles, 60, iz Levca pri Celju. Seles je bil 14 let šef proizvodnje v popoldanskem času in je tako imel »kontrolno« sam nad seboj. To je začel izrabljati in je leta 1968 začel odvažati domov razno orodje, polizdelke in gotove izdelke. Material je potreboval, da je doma izdeloval bojlerje, raztezavalne posode in cisterne. Do letošnjega leta je odtujil iz tovarne za skoraj šest milijonov starih dinarjev orodja, materiala in izdelkov, ob preiskavi pa so podjetju vrnili za nekaj več kot pet milijonov starih din. Seles, ki je v priporu, je povedal, da si je hotel zagotoviti ne-

kaj osnove za čas, ko bo v pokoju, kamor bi moral iti že pred desetimi meseci, pa ni hotel. V priporu je zaradi suma tatvin in zlorabe uradnega položaja.

Oba primera sta v marsičem zelo poučna: kje je bila kontrola, takšna ali drugačna? Kaj bi se zgodilo, če bi se oba primera še nadaljevala in do kdaj? Tako so skupini iz Dobove prišli na sled preko prodanih ukradenih predmetov, Selesa pa so zalotili pri kraji. Po tem ne ljubelem dogodku so v Libeli lahko postavili izmenovodje, prej pa jih štirinajst let niso mogli. Vse skupaj kaže, da kontroli (skoraj trditvi si upamo, da primera nista osamljena!) v posameznih delovnih organizacijah posvečajo ustrezne službe vse premalo pozornosti.

Znova presenečenje. Za vas, za nas, za vse!

Med prireditvami, ki jih pripravlja Ljubljanska banka, podružnica Celje v okviru meseca varčevanja, oktobra, bo tudi proslava 110-letnice ustanovitve Celjske mestne hranilnice in v njenem delu razstava jubilejnih kovancev in drugih starih bančnih dokumentov in predmetov.

Da bi razstava v resnici zajela vse, kar je na voljo, zlasti pri občanah, vas celjska podružnica Ljubljanske banke vabi in prosi, da ji posodite ali prodate stare jubilejne kovance vseh vrst in izdaj in drugo arhivsko oziroma zgodovinsko gradivo, ki kakor koli govori o hranilništvu na celjskem območju. Če pa bo to gradivo vezano na Celj-

ske mestno hranilnico, bo dobrodošlo toliko bolj.

Da bi vedeli, s kakšnim gradivom bomo lahko razpolagali pri ureditvi razstave, vas vabimo, da nam pripravljenost o sodelovanju z nami sporočite najpozneje do 15. septembra letos na naslov: Ljubljanska banka, podružnica Celje, odsek za pospeševanje denarnega varčevanja in propagande, Celje, Trg V. kongresa 10.

Že vnaprej hvala za sodelovanje in pomoč.

 ljubljanska banka
PODRUŽNICA CELJE

REČICA OB SAVINJI:
KRUH JE — KRUHA NI

V Rečici ob Savinji se prebivalci upravičeno pritožujejo zaradi neurejenih razmer glede redne dostave kruha v ta kraj. V Rečico po navadi pripelje kruh pek s svojim kombijem, ljudje pa ga na določenem mestu čakajo vsak dan. Žal se zgodi, da ga čakajo včasih debele ure,

peka pa ni od nikoder, ko ostanejo krajani kruha.

Drug problem pa je takšen način dostave, ki najmanj higiensko postopek, zato bo treba poskrbeti, da se takšno postopnje v Rečici ob Savinji

NAŠE CESTE

52 SMRTNIH ŽRTEV

Prvo polletje letošnjega leta je za nami in za razgovor o stanju na cestah, s katerimi se upravlja UJV Celje, smo povabili inšpektorja Franca Sa-lobirja.

V prvi polovici leta je bilo 52 prometnih nesreč ali 74 smrtnih žrtev in v istem obdobju je bilo 738 oseb huje poškodovanih, to pa je manj kot lani. 52 oseb je bilo v prometnih nesrečah ali trije več kot lani, materialna škoda pa je ocenjena na milijardo in 200 milijonov starih din.

Kje je bilo največ nesreč? Na skoraj tretjino (667) jih je bilo na cestah celjske občine, kjer je bilo 157 oseb težje poškodovanih in 12 mrtvih. To je nov dokaz, da je treba v prihodnje te ceste tehnično opremiti. Največ nesreč je bilo na magistralni cesti Slovenske Konjice—Ptuj, na regionalnih cestah Celje—Bogatec, Celje—Zidani Dvori, Drnovo, Arja vas—Vestec in Sentrupert—Logarska dolina.

Se je stanje na cestah v primerjavi s prejšnjim letom bistveno poslabšalo?

»Sploh ne, če upoštevamo dejstva, da letno naraste število registriranih motornih vozil za 10 odstotkov, da se vsako leto več tujski promet in da ob vsem tem naše ceste ostajajo takšne, kot pred leti.«

Morda še nekaj podatkov o strukturi poškodovanih in mrtvih?

»Prevladujejo pešci, saj jih je kar 15 izgubilo življenje, sledijo vozniki koles in koles s pomožnim motorjem 11, vozniki osebnih avtomobilov 11, potniki v vozilih 10, mopedisti 3 ter po en traktorist in voznik tovornega avtomobila. Vzroki za nesreče s smrtnim izidom so nepravilno obnašanje pešcev v prometu, vožnja in hoja pod vplivom alkohola, neprimeren hitrost vožnje, nepravilno prehitovanje, neupoštevanje prednosti in seveda še drugi

vzroki, ki pa so z nastetimi v manjšini. Na območju UJV Celje je še vedno osnovni problem vzdrževanja varnosti cestnega prometa v tem, da je skoraj na vseh dvopasovnih cestah med motoriziranimi vozili izredno močan promet pešcev, kolesarjev, koles s pomožnim motorjem in traktorjev, ker nimajo ustreznih prometnih površin. Take prometne razmere, ki so predmet razprav že nekaj let, povzročajo iz leta v leto težje posledice! Posledice so v tem, da je v preteklem letu izgubilo življenje 48 pešcev ali 31 odstotkov in voznikov koles oz. koles s pomožnim motorjem 29 ali 20 odstotkov od skupnega števila smrtnih primerov. Podobno sorazmerje je tudi letos, saj je od skupnega števila smrtno poškodovanih oseb kar 15 (31 odstotkov) pešcev in 11 (23 odstotkov) voznikov koles in koles s pomožnim motorjem. Drug problem objektivnega značaja je odprava karambolnih mest, ki jih je

samo na magistralnih in regionalnih cestah 47. Tretje: tehnično urejanje prometa v naseljenih krajih oz. na lokalnih cestah je še vedno prepuščeno nepristožnim organom, ker pri občinah še niso ustanovljeni organi za tehnično urejanje prometa, kot to določa zakon o javnih cestah, čeprav je več kot 60 odstotkov nesreč prav v naseljenih krajih. Če trto pa je vzgoja občanov, ki jo je treba še bolj razviti od Sol in raznih društev dalje.«

Koliko je bilo letos pobegov po storjenih nesrečah?

»Ukvarjali smo se z 42 primeri, kar je veliko, vendar smo jih izsledili že 38. Torej se ne splača pobegniti, kajti s pobegom si nakopiješ še večje težave.«

Tako inšpektor Franc Sa-lobir. Dodajmo samo to, da cesta ni dirkališče in da se cesta ne bo prilagajala uporabnikom, ampak se ji mora najbolj prilagajati človek sam. TONE VRABL

MOZIRJE

RAVNATELJI

Utek je bilo v dvorani občinske skupščine, kjer so se zbrali člani vseh treh skupinskih odborov. Delegati so predhodno temeljito preštudirali, tako da so lahko res dobro vključevali razprave. Na prvi seji je bil imenovan deset predstavniki izvršnega sveta SO Mozirje. Na zasedanju v petek pa so predstavniki kmetov predlagali, naj bi bil imenovan član izvršnega sveta. Uvedli so postopek za kandidiranje in že na enem izmed prvih zasedanj bomo izbrali, kdo bo enajsti član. Za enajstega člana so predlagali tudi nekoga iz vrst obrtnikov, vendar je bil to bolj utemeljeno, da bo to kmet.

Na seji je bil sklep, da tuje mozirska občina pristopi k družbenemu dogovoru o delovanju in izvajanju študentske oblike v SRS. Komunistična za volitve in imenovanja je predlagala skupščini

ni občine, da imenuje za ravnatelje osnovnih šol v Mozirju Antona VENEKA, v Ljubnem Jožeta PRISLANA, v Lučah Franca VUGO in v Gor-njem gradu Rudija KOZOVINCA. Skupščina občine je imenovala tudi iniciativni odbor za formiranje samoupravne interesne skupnosti gospodarstva ter iniciativni odbor za ustanovitev samoupravne interesne skupnosti socialnega skrbstva. Na zasedanju so imenovali tudi komisije skupščine občine. To so komisija za statut in družbenopolitični sistem, komisija za družbeno nadzorstvo, za vloge in pritožbe, borbe, občinsko nagrado in komisija za ugotavljanje izvora premoženja. Imenovan je bil tudi izdajateljski svet Savinjskih novic.

Precej so govorili tudi o tem, če naj v bodoče še naprej vsak delegat prejema svoje gradivo, ali pa naj bi jih vsaka delegacija dobila le toliko, kot ima delegatskih mest v skupščini.

PLANINA

SLOVESNO

Odbor za pripravo osrednje proslave Kozjanskega v okviru občinskega praznika občine Sentjur pri Celju, je v terek na osnovni šoli Kozjanskega odreda Planina pri Sevnici seznanil predstavnike javnih informativnih sredstev s prireditvami in vsebino osrednje proslave, ki bo 18. avgusta na Planini pri Sevnici.

Z raznimi svečanostmi so v šentjurjski občini že pričeli. Tako so 7. julija odkrili spominsko ploščo revolucionarju Žuraju, v soboto pa bo odkritje spominske plošče Slavku Doberški, pri katerem so se v letih 1941 in 1942 zbirali aktivisti kozjanskega območja. V naslednjih dneh bodo odkrili še spominsko ploščo na osnovni šoli na Planini.

17. avgusta bodo v Sentvidu odkrili spominsko ploščo Mirku Kovaču, pri katerem je bila partizanska javka.

Osrednja proslava pa bo, kot smo že omenili, 18. av-

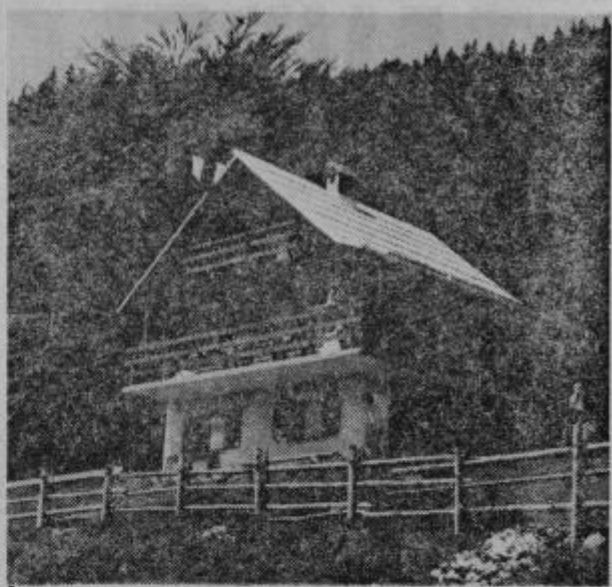
gusta na Planini. Ob deveti uri dopoldne bo svečana seja delegatov šentjurske občine, na kateri bodo pregledali gospodarske dosežke te občine in nakazali razvojne možnosti tega območja. Na seji bodo verificirali tudi letošnje občinske nagrade.

Ob deseti uri bo pred šolo zbor borcev Kozjanskega odreda, nekdanjih aktivistov kozjanskega območja, mladincev in krajanov, ki bodo prisostvovali programu centralne proslave. Zbranim bo spregovoril tudi predsednik predsedstva SRS Sergej Kraigher.

Poleg kulturnih prireditev pa bodo na Planini odprli še novo asfaltno igrišče pred šolo. Sredstva za to sta prispevala TKS in TIS. Z asfaltno preobliko bodo povežali cesto, ki povezuje Planino in Sentvid, v Sentvidu pa bodo poleg tega uredili tudi cestno rasvetljava.

JANEZ VEDENIK

TURIZEM

Lovska koča na Robnikovi planini

V nedeljo, 7. julija so na Robnikovi planini nad Ljubnim odprli lovsko kočo ljubenske lovske družine.

Nova pridobitev je več kot samo koča, saj je tudi prostorna in lepo izdelana. Lovišča zajemajo Robnikovo planino, Komno in predel na jugozahodu do lovišča družine iz Luč.

Del Robnikove planine (Sv. Primož) je rekreacijsko izredno zanimiv, saj je razen razgleda vabljiv tudi zaradi gozdnih sadežev.

Jože Miklavc

ČAS KUMARIC — NE PREVEČ KISLIH

Smo sredi sezone letnih dopustov. Letos so se cene uslugam v turizmu precej povečale v primerjavi s lanskimi, ponekod celo za 20 odstotkov. Toda Celjani se še vedno radi vozijo na izlete privatno ali kolektivno, kajti pri podružnici Kompassa in Izletnika v Celju so skoraj vsa mesta zasedena. Jatovi in Kompasovi paketi so skoraj razprodani kot tudi aranžmaji pri Atlasu. Pri Izletniku se lahko pohvalijo, da je povpraševanje vedno večje. Se vedno pa sprejemajo prijave za letovanje na morju.

Kaže, da morajo biti žepi dopustnikov kar precej polni. Ko se namreč človek vsede v restavracijo na morskem obali, da bi se malo odpočil, mora kar precej globoko seči v žep. Tisti, ki grejo na morje s šotorom ali prikolicco, so malo na boljšem, če si kuhajo sami, saj so cene živilskim proizvodom podobne kot pri nas. V restavracijah in hotelih pa cene ob sezoni zmeraj precej poskočijo.

In kako je kaj s sindikalnimi domovi? Sindikalni domovi, ki jih ima večina podjetij v Celju in okolici, so zasedeni. Toda, ker morajo ljudje letovati vsako leto v istem kraju, niso povsem zadovoljni. Radi bi pogledali malo tudi ostalo jadransko obalo in otoke. Zato sindikalni svet v Celju že razmišlja o gradnji počitniških domov. Namen imajo odkupiti zemljišča od Jadranskem morju, kamor bi imeli možnost iti na dopust vsi delavci vseh tovarn v Celju. Upajmo, da bodo uspeli s tem dati delavcem več, zlasti manjšim kolektivom.

Dosti je občanov, ki imajo vikende na morju. Na račun lepих privatnih vikendov pa lastniki zaslužijo precej. Za vikendice morajo gosti plačevati včasih več kot v hotelu A kategorije. Torej ti zaslužkarji niso kar tako!

MIRA PLAHUTNIK

V BAZENIH...

Smo sredi julija. Dnevi počitnic bežijo s neverjetno naglico. Mnogi jih preživljajo ob morju, drugi v planinah... pa na deželi... Da, tudi v domačih kopalnih bazenih seveda, če je dovolj toplo.

V Sentjurju so letos zaradi slabega vremena odprli bazen šele 5. julija. Zdaj je odprt vsak dan, če je toplo vreme, od 9. do 18. ure. Temperatura vode je okoli 26 stopinj pa tudi več.

Tudi letos je šentjurska osnovna šola nameravala organizirati plavalni tečaj pa je odpadel, ker so bazen odprli prepozno.

Na bazenu je vsak dan okoli 200 kopalcev. Vstopnina je 2 din za otroke do 14. let, 2,5 din za mlade med 14. in 18. letom in 3 din za odrasle. Na vojo so tudi mesečne ali sezonske karte. Pri bazenu pa je tudi bife.

V Rimskih Toplicah so bazen odprli prvega maja. Od takrat dalje ima vsak dan veliko obiskovalcev. Vstopnina je od 5 do 10 dinarjev.

Izredno živahno je tudi na celjskem bazenu. Vstopnina je od 2 do 6 din. Hotel Merx pa ima odprt tudi svoj bife.

V Preboldu so začeli kopalno sezono že na začetku junija. Vstopnina je od 2 do 4 din. Pri bazenu je tudi bife z restavracijo.

Tudi velenjski bazen ima polno obiskovalcev. Vstopnina je od 3 do 6 din, temperatura vode pa 23 stopinj in več.

Izredno mikaven za hladnejše dni pa tudi sicer je bazen v Sočanju, ki je polnjen z ogrevano vodo. Zato ni naključje, če ima vedno precej obiskovalcev.

Lenka Vrabič, Darja Glančnik

ČEBELARSKI PRAZNIK

Turistično društvo Gorj grad bo priredilo v soboto, 20. in v nedeljo, 21. julija tradicionalni čebelarški praznik. Tako je sobotni program rezerviran za družabni del, ki se bo začel ob sedmih zvečer. V nedeljo dopoldne bo najprej rokometno tekmovanje, popoldne ob treh se bo začela glavna prirediteljska predavanja dr. Jožeta Ribarja o čebelarstvu. Zvečer pa se bodo v tekmovanju pomerili plesni pari.

VLADO FLIS

Ko praznujemo 80. obletnico EMA Celje, je prav, da vam predstavimo

njenega dolgoletnega delavca Vlada Flisa. V tovarni dela najdlje od vseh, in sicer 36 let.

Dober, prijazen možakar je to. Rojen je bil v Celju leta 1914. Očeta ni nikoli poznal, padel je v I. svetovni vojni. Sama, dobra mati je živela in delala zanj in za sestro.

Ko je končal osnovno šolo, se je šel učiti za kleparja. Pri mojstru, kjer se je izučil, je nato delal štiri leta in pol, leta 1938 pa je odšel v EMO, kjer dela še danes.

»Takrat je bilo težko dobiti delo,« pravi. »K sreči sem ga dobil. Delali smo od osme do dvanaajste ure, in nato še popoldan od 13. do 17. ure. Seveda smo delali tudi nadure, največkrat v zgodnjih jutranjih urah. V celotnem podjetju nas je takrat delalo okoli 2000. Torej, kar precej.«

Sam je najprej delal v skladišču do leta 1940, se

pravi 2 leti, nato pa je dobil mesto v kleparskem oddelku.

»Ko se je začela vojna, je bilo grozno. Nemci so nas preganjali, veliko smo delali za njih, predvsem jedilne posode. Večkrat sem šel s strahom v službo, kajti neprestano so nas preganjali, iskali so tudi propagandni material in tobak.«

Svoboda jih je rešila vsega hudega, ponovno so lahko zadihali. Vojaške stvari so prenehali izdelovati, posvetili so se izdelovanju radiatorjev, kopalnih kadi in posod. Dobili so tudi več novih delavcev, tako da je delo hitro steklo.

Leta 1944 je začel opravljati delo stavbnega kleparja, pred štirimi leti pa so ga izvolili za vojško tega oddelka.

»Če bi primerjal, kaj vse se je zgodilo v vseh teh

OBRAZI

letih, odkar delam v tem podjetju, lahko samo navedem. Povem naj le to, da smo dobili veliko novih, odličnih strojev, kakor tudi nove delovne prostore, ki smo jih že nujno potrebovali.«

S težkim srcem mi je na koncu zaupal, da se letos poslavlja od podjetja, pojde v zaslužni pokoj.

»Hudo mi bo,« pravi, »vrad sem opravljal svoje delo, toda staram se. Vsakega dela je enkrat konec.«

Tako je povedal o sebi Vlado Flis, dolgoletni delavec tovarne EMO.

Zaželimo mu, da bi dolgo in v miru užival svoj pokoj, ki si ga je s svojo prizadevnostjo in pridnostjo pri delu resnično zaslužil.

DARJA GLANČNIK

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ

ZAVRELO JE!

Prva poročila v tisku in radiu so bila skopja; odstopil je predsednik Krajevne skupnosti Šoštanj Ivan Gošnik, ki je odstop motiviral s tem, »da je preobremenjen v službi in pri gradnji svoje hiše ter da svoje funkcije ni mogel uspešno opravljati, ker pri občinskih organih ni bilo razumevanja in soglasnosti.«

Takoj zatem so v Šoštanju sklicali razširjeno sejo družbeno-političnih organizacij kraja, kjer so analizirali nastali dogodek. Do odstopa predsednika krajevne skupnosti (uspešno jo je vodil šest let!) je prišlo v glavnem zaradi razreza delitev sredstev za delovanje posameznih krajevnih skupnosti, ki so ga opravile ustrezne službe na velenjski občini. Po tem razrezu naj bi Šoštanj dobil 65 starih milijonov din, kljub temu da jih je s prispevkom za mestno zemljišče zbral 370! Torej so jim za njihove potrebe (te pa niso majhne: gradnja kulturnega doma, ceste, mostovi in druga komunalna dela) odmerili samo eno šestino zbranih sredstev. Pomemben je tudi podatek, da so vse ostale krajevne skupnosti v velenjski občini dobile več sredstev kot lani, samo šoštanska manj kot prejšnje leto. In ker je predsednik v glavnem skrbel za izvajanje in financiranje komunalnih objektov, je ob tem razrezu uvidel, da zastavljenega dela ne bo mogel izpeljati in se je odločil za odstop.

Možje, ki so sedeli na sestanku in poskušali situacijo rešiti, so trezno in preudar-

Miloš Vovk

no razpravljali o nastali situaciji in je niso želeli še poslabševati ali napenjati medsebojnih odnosov. Gre za to, kdo ima zdaj prav: ali gradiva, ki smo jih sprejeli po kongresih in v novi ustavi in kjer je jasno zapisana vloga krajevnih skupnosti kot osnovnih celic našega družbenega življenja ali kdo drug, ki želi delo in razvoj krajevnih skupnosti krniti. Sredstva, ki se zberejo v krajevnih skupnostih, se po posebnem ključu pretakajo tudi v druge krajevne skupnosti, vendar večji del (vsaj polovica!) pa bi le morala ostati tam, kjer je bila zbrana. Predsednik Občinske

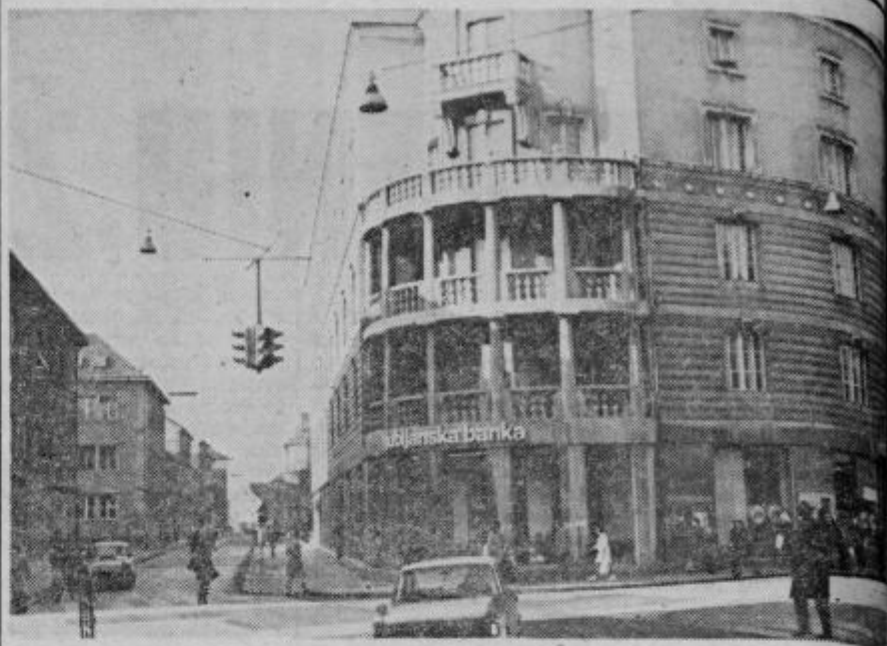
konference »SZDL Martin Primožič je povedal, da če smatramo krajevno skupnost kot skupnost občanov, da razrešujejo problematiko svojega področja, potem jim moramo to povedati, drugače pa jim reči, do kod naj delajo in od kod naprej bodo delali drugi. Sveti krajevnih skupnosti bi morali že prej dobiti predlog razreza, o njem razpravljati in dati pripombe in zato se zdaj tudi krajevna skupnost Šoštanj ne strinja z dobljenimi sredstvi, kajti razmerje med zbranimi in dobljenimi ni ustrezno. Nemogoče je sprejemati neke razdelilnike, če se to predhodno ne obravnava na svetih krajevnih skupnosti in da se ne spoštuje javnost odločitev.

»Če smo že javno obravnavali družbeni plan do leta 1980, je treba tako obravnavati tudi dokumente — od skupščinskih do krajevnih skupnosti in več o tem povedati občanom. Gre za natančnejše in vestnejše informiranje občanov, da ne bo prihajalo do zavajanj in slabe volje.«

Tako so sklenili, da se ne strinjajo z razdelilnikom in če ta ne bo popravljen, bodo celotno zadevo predali javnemu pravobranilstvu. Sklenili so tudi, da bo do zbora občanov vodil svet krajevne skupnosti dosedanji podpredsednik Miloš Vovk (na sliki).

Na sestanku so še povedali, da nočejo biti lokalisti, ampak da so za realnost in objektivnost, kajti tudi Šoštanj mora živeti.

TONE VRABL

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

se pridružuje s čestitko za praznik celjske občine 20. julij in dan vstaje slovenskega naroda 22. julij z željo, da bi v nadaljnji krepitvi samoupravnih odnosov dosegli še vidnejše uspehe.

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

se priporoča z naslednjimi uslugami: sprejema navadne hranilne vloge na vpogled

sprejema vezane hranilne vloge na odpovedni rok

sklepa varčevalno-posojilne dogovore za nakup, graditev, dograditev, obnovo stanovanj ali stanovanjskih hiš

daje razna posojila občanom vodi žiro račune občanov

opravlja izplačila osebnih dohodkov in pokojnin na hranilne knjižice ali tekoče račune

odpira zasebne devizne račune in devizne hranilne knjižice

opravlja devizna nakazila za lastnike deviznih računov ali deviznih hranilnih knjižic

daje dinarska posojila na podlagi namenskega varčevanja, vezave ali prodaje konvertibilne valute

odkupi tujo valuto, čeke in kreditna pisma

dinarske in devizne hranilne vloge ter sredstva na tekočih računih obrestuje po najvišjih obrestnih merah

Zahtevajte podrobnejša pojasnila o naših bančnih storitvah pri najbližji enoti

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

NAGRADNA KRIŽANKA

Med reševalce s pravilnimi rešitvami nagradne križanke bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

1. nagrada: 100 din

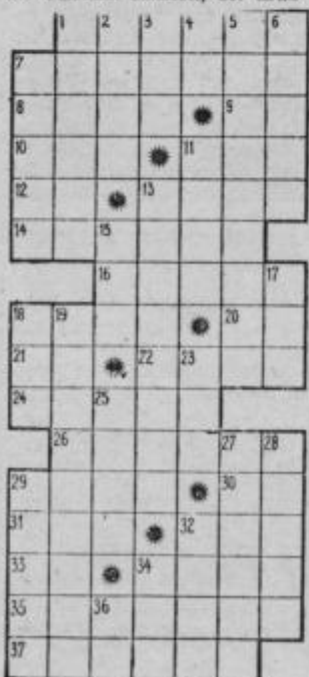
2.—6. nagrada: po 50 din

Izretek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek oz. dopisnico napišite LAZJA NAGRADNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 25. julija.

Vodoravno: 1. bajtar, kočar, 7. izdelovalnica sodov, 8. ozek kos blaga, 9. predpona v tujkah (pri-, do-), 10. mesto ob bregovih Tibere, 11. strastno poželenje, 12. dve črki iz besede SOTA, 13. pripadnik Ilirov, 14. zarebernica ca pri teletini, svinjini ali ovčetini, 16. vrsta risalnega peresa, 18. borišče boksarjev, 20. oziralni zaimek, 21. arab-

ski žrebec, 22. glavno mesto Jordanije (iz istih črk kot MANA), 24. plamenica, 25. občutek potrebe za sprejemanje hrane, glad, 29. italijanska denarna enota, 30. veznik, 31. del voza, 32. nordijski izraz za smuč, 33. avtomobilska oznaka Karlovca, 34. vodilo, geslo (iz istih črk kot TOMO), 35. kopalšče pri Kopru, 37. samec pri lisici.

Navpično: 1. večja lesena posoda, iz katere je in pije živina, 2. redkejša moško ime, 3. tibetansko govedo (če bereš nazaj dobiš vprašalnico), 4. glava in rep besede ZIR, 5. nauk ali teorija o analizi, 6. priprava za ugotavljanje lege, oddaljenosti in števila letal, ladij in drugih predmetov, 7. fiziološka ovojnica, 11. odtisi stopinj divjadi v mehkih tleh ali snegu, 13. ženska, ki dela nezakonito, skrito pred oblastjo, 15. bodič rastlinski izrastek, 17. moški potomec, 18. otok v Kvarneru, nedaleč od obale pod Velebitom, 19. prebivalci Italije, 23. eno od imen kitajskega voditelja, 25. četverkotnik, kvadrat (anagram besede REKA), 27. tiktakanje, 28. negativno naelektrjen snovni delec (3. črka je I), 29. poslovni prostor za gostilno, trgovino ali obrt, 32. pritožnik Save pri Medvodah, 34. pomladni mesec, 36. kratica za akonjsko silo.

Savinja zmagala

V Celju so bile v organizaciji delovne organizacije NIVO IX. letne športne igre vodnih skupnosti Slovenije. Celjska vodna skupnost je tokrat nastopila pod imenom Savinja in je iz teh iger izšla kot zmagovalca. Iger se je udeležilo nad 300 športnikov in športnic iz vseh vodnih skupnosti Slovenije.

Rezultati in ekipni vrstni red:

BALINANJE — 1. Gorenjska, 5. Savinja

NAMIZNI TENIS — 1. Primorska, 3. Savinja

PLAVANJE — 1. Savinja

ODBOJKA — 1. Savinja

MALI NOGOMET — 1. Savinja

KEGLJANJE — 1. Savinja

SAH — 1. Dolenjska, 5. Savinja

STRELJANJE — 1. Savinja

POSAMEZNIKI:

PLAVANJE — moški: do 25 let — 1. Podpečan (Sav.), od 25 — 35 let — 2. Cvabite, 3. Planteu, nad 35 let — 1. Rožič Niko, 5. Leban, ženske — do 25 let — 1. Leskošek, 2. Cretnik, 3. Juvan (vse Savinja), nad 35 let — 1. Colja (Sav.).

KEGLJANJE: moški — 2. Marinček, 5. Romih (Sav.); ženske — 1. Rakita (Sav.).

STRELJANJE: moški — 1. Novak (Sav.); ženske — 1. Kuzmin (Sav.).

O kvaliteti športnikov vodarjev Savinje pričajo tudi srečanja v športnih igrah. Tako na pr. Celjani niso izgubili nobenega seta v odbojki ter so vse svoje nasprotnike premagali z 2:0, v kegljanju so naslov ekipnega prvaka osvojili kar s 30. keglji prednosti pred Primorsko, v plavanju so osvojili naslov ekipnega prvaka s šestimi minutami in tremi desetinkami sekund prednosti pred Drava-Muro in v malem nogometu, bili so sicer tesno premagani v finalu Soča z 2:1. Tudi v streljanju je bila premoč Celjanov več kot očitna. V generalni uvrstitvi je bil vrstni red naslednji: 1. Savinja 67, 2. Drava-Mura 59, 3. Primorska 55, 4. Gorenjska 49, 5. Dolenjska 34, 6. Ljubljanska Sava 26, 7.—8. ZVG Ljubljana in Soča po 23 točk.

Organizacija tekmovanja je bila vzorna. Športniki — delavci iz vodnih skupnosti Slovenije so dvodnevno bivanje na celjskih športnih terenih izkoristili tudi za medsebojno utrjevanje tovariških stitev.

K. JUG

Ob novem amaterskem filmu

Gimnazijka

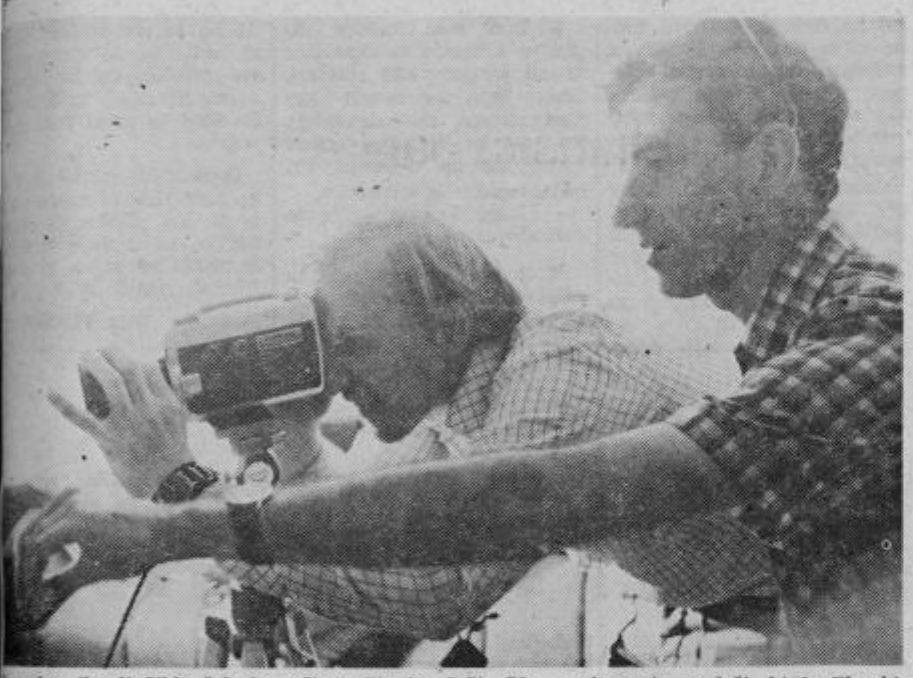
Če v prejšnji številki smo poročali o snemanju novega amaterskega srednjemetražnega filma »Gimnazijka« v Celju in po scenariju Stanka Josta, ki se je lotil tega dela po literarni predlogi pisatelja Antona Ingoliča. Kdor zasleduje kulturna delovanja v Celju, ne more prezreti naporov in uspehov filmskih amaterjev, ki s svojim dosedanjim delom pokazali nemale znanja, predvsem pa volje in zagnanosti do resnega umetniškega dela. Še tega delovanja filma »Na kmetih« po romanu Ivana Potrča in film »Črna na gorja« po znanem avstrijskem literarnem delu. Oba filma je režiral Stanko Jost, sicer inšpicient v slovenskem ljudskem gledališču v Celju. Njegova režija nam je doslej povedala mnogo. Mnogo za pravzaprav kratko obdobje resnej-

šega delovanja celjskih filmskih amaterjev, ki so združeni pod streho Fotokinokluba Ljudske tehnike tovarne EMO v Celju. Nedvomno je naredila vtis o resnem delu. To pa je lahko že mnogo, saj je filmski jezik vedno zahteval poleg volje in talenta tudi znanje. Vsekakor moramo upoštevati tudi razmere, v katerih mladi filmarji delajo. Ne bi mogli reči, da so povsem brez denarja. Toda če denar nima tradicije v neki sferi, je potem tudi ob občasnih denarnih injekcijah težko govoriti o njegovem polnem in dolgoročnejšem učinku. Sicer pa ni nič novega, če povemo, da so vse filme doslej snemali vsi igralci, poklicni in amaterji, brez honorarjev in da so dejanske stroške predstavljali samo materialni izdatki tehnične narave in filmsko gradivo.

Če se torej zazremo ob dosedanjih bilanci v prihodnost, v nastajanje Ingolič-Jostove »Gimnazijke«, si lahko obetamo dober film. Kaj pravi režiser Stanko Jost? »Ob Gimnazijki nimam kaj posebnega reči. Amaterski film je nova ljudska umetnost. V precejšnji meri je od družbe odvisno, ali mu bo pot, po kateri bo hodil, posuta z rožami, ali pa bo na njej veliko trnja. Prav gotovo bo več trnja. Toda časa nihče ne ustavi. Pastirjev, ki bi na paši urezali piščal in nanjo zaigrali, ni več. Preprostih ljudskih pesnikov je vse manj. Na njihovo mesto so stopili filmarji. Nastajajo drobne pesnice in včasih pravi romani. Z majhno filmsko kamero bi radi do človeka. Največja je laž, ki pravi, da so danes ljudje prazni. Ali ni brez parol, o delavcu in njegovih pravi-

Pavle Jeršin, dramski igralec SLG Celje, v vlogi očeta »gimnazijke« Jelke, ki jo igra Andreja Konjedič.

Snemavec Sandi Videnšek in režiser Stanko Jost. Oba v elementu, v drži, ki jo filmski predalci sicer redkokdaj lahko vidijo.

cah, nekaj lepega, ko ustvarjajo film ljudje iz ljubezni, brez koristoljubja — od kmetov in delavcev do profesionalnih igralcev. In zakaj Ingoličeva Gimnazijka? Ko sem pred leti prvič prebral roman, sem bil istega mnenja kot danes. To ni nobena velika literatura, a je tako današnja in privlačna in podobna resničnemu življenju, da mi je zelo blizu. In zakaj toliko zapisanih in izgovorjenih besed o večni krizi za sodobnimi temami v slovenskem filmu. Ko so prijatelji izvedeli za to, da bom snemal Gimnazijko (so rekli: to ni več aktualna tema. Zdaj rodijo dekleta že v osnovni šoli. Res je. Toda nikoli nisem hotel obravnavati le površno nekega moralno-družbenega ekscesa, ki ga je naša malomeščanska miselnost tolerirala. Zame je neskončno privlačno in pomembno dejstvo, da je osemnajstletno dekle ob prvem življenjskem udarcu dozorelo. Trenutek spoznanja, ki se odpre kot cvet pred mladim človekom, je zame najbolj vznemirljiv trenutek življenja. To ni le trenutek,

to je zgodovinsko dejanje, ki za sabo poraja stvar, ki se imenujejo zrel kulturni človek, sočlovek.«
To je le nekaj misli režiserja Stanka Josta, ki jih je zapisal v predgovor svojih snemalnih knjigi. Nečelovit bi bil ta zapis o novem amaterskem filmu, če ne bi že vnaprej priznali animatorskega deleža vseh, ki so se lotili tega filma. Animatorskega zaradi tega, ker jim je uspelo pripraviti blizu sto ljudi, da so stopili pred ali za kamero in tako ali drugače pomagali ustvariti ta film, ki je iskren poskus približevanja človeku in vzbujanja kritičnosti v njem. Da se tudi zamisli ob svojem lastnem položaju v družbi, sredi katere živi in dela in ki jo tudi sam soustvarja.
Kaj bi zapisal o snemanju, kjer sem bil tudi sam nemale časa prisoten samo zaradi tega, da doživim tisto enkratno ozračje ljubiteljskega, a resnega, domala že profesionalnega filmskega dela. Snemanja od jutra do večera, včasih tudi čez ponoč. Ob trdem delu pod svetilkami z veliko vročino, da

ti pot prikaplja po nosu in po hrbtu. Pa svetloba, snemalec, režiser, želje, ukazi, zakonitosti, sekvence, kadri, luč, luč in spet luč, kakšna kavica vmes, morda kdaj kaj močnejšega, na hrano ni misliti, tajnica, snemalna knjiga, rakurz, plan 1, 2, 3, statična kamera, detajl, švenk, specialni trik, kader, sekundaža, total, človek v kadru. Da, človek v kadru, v kameri snemalca Sandija Videnška, v misli režiserja Stanka Josta. Vsi, prav vsi: mlada »gimnazijka« Andreja Konjedič, njen filmski oče Pavle Jeršin, mama Nada Božičeva, črnolasi izganjalec ječarja Matjaž Arsenjuk, pa Borut Alujevič, tovarišica Lenasijska, ki je odstopila stanovanje, pa tajnica Sava Subotič, fotograf, električar, asistent kamere, gimnazijski razred, razumevajoči ljudje, kulturna skupnost, družbena skupnost. Mi vsi. V novembru bo ta barvni slovenski film zmontiran in gotov. Menda bo trajal eno uro. Pridite gledat!

Besedilo in sliki: DRAGO MEDVED

Manj osipa

Tudi v vseh občinah celjskega območja so komisije za idejna vprašanja pri komitejih občinskih konferenc ZK ocenile ureditve stališč ZK o idejni usmerjenosti vzgoje in izobraževanja. Izvršni komitej CK ZKS je zahteval, da morajo v vseh občinah kratično pregledati v koliki meri v šolah uveljavljajo sklepe CK ZK in skupščinske resolucije o idejni usmerjenosti vzgojnizobraževalnega dela, o socialistični angažiranosti šoli. Kaj kaže analiza celjskega območja?
Posebna delovna skupina medobčinskega ZKS Celje je za medobčinsko partijsko komisijo za idejna vprašanja prosvete, znanosti in kulture pripravila povzetek iz oziroma sintezo ugotovitev iz občin. Ocena navaja, da se v šolah bolj trudijo za socialistično angažirano šolo. Na določen način se to vidi v načrtnejšem idejnopolitičnem usposabljanju komunistov-prosvetnih delavcev. Ljubljanski so kadrovske zasedbe v šolah. Navzlic še vedno neugodnemu materialnemu položaju vzgoje in izobraževanja ter prepočasni modernizaciji učnovzgojnega procesa, stalno upada osip. Leta 1970/71 je znašal 35,8 odst., leta 1971/72 31,9 odst. in lani 27,5 odst. Ti podatki niso za vnevar tudi zavoljo tega, ker dosegajo nekoliko boljše učne rezultate tudi v srednjih šolah. Za vsebinski del analize o razmerah v šoli pa je vendarle značilno, da je v ZK še vedno premalo članov — prosvetnih delavcev. Na območju jih je iz prosvete v ZK približno ena tretjina. Zal ta ocena ne velja le za učitelje. Odločno preskromno je sprejemanje v ZK tudi iz dijaških vrst. V oceni je omenjeno, da so v šolstvu še vedno hudo pereči nekateri problemi — pomanjkanje razrednih učiteljev, pomanjkljiva metodno didaktična in idejnopolitična usposobljenost učiteljev, neuskajenost v vzgojnih vplivih in podobno. Vse to da vpliva na prepočasno doseganje najboljših rezultatov v kakovosti učnovzgojnega procesa.
Medobčinska partijska komisija, ki je obravnavala pripravljeno oceno, je predlagala, da celotno razgrnitno problematiko jeseni obravnava medobčinski svet ZKS Celje. Še prej bi bilo izvesti take politične ocene znotraj pedagoških kolektivov. Idejnopolitično diferenciacijo je moč doseči le ob konkretnih pregledih — koliko učitelj vnaša v učno vsebino tudi naš trenutek, našo nadvse jasno ustavno in partijsko usmeritev z vsami težavami in uspehi.

J. V.

Likovni salon

Novosti

Likovni salon v Celju so ustanovili pred 12 leti. Bilanca opravljenega dela ni skromna — okrog 130 razstav s skoraj 2000 razstavljenimi likovnimi deli in s približno 150.000 obiskovalci. Pcpredno 1500 na razstavo, kar dokazuje, da je Likovni salon del osnovnega poslanstva — širjenje likovne kulture — dobro opravil.
Vendar pa je čas poleg uspehov nakopičil probleme pred zainteresirane družbene organizme Celja in območja postavlja nekaj odločilnih vprašanj o razvoju in programski usmeritvi Likovnega salona. O tem so, med drugim, govorili na torkovi seji komisije za idejna vprašanja prosvete, kulture in znanosti pri medobčinskem svetu ZKS Celje.
Stane Perčič, vodja Likovnega salona, je komisijo seznanil o programski usmerjenosti te kulturne ustanove v novi likovni sezoni. Povzmemo lahko dve značilnosti: Likovni salon želi v prihodnje predstaviti in izraziti več vej likovnega ustvarjanja in se bolj povezati z delovnimi organizacijami. V prostorih Likovnega salona raj bi dobili poleg slikarjev, grafikov, in kiparjev več možnosti za umetniški nastop tudi designerji, fotografi, arhitekti, scenografi in drugi. V prihodnji

likovni sezoni bodo organizirali 8 razstav v salonu in nekaj razstav v delovnih organizacijah.
Med dolgoročne naloge pa so zapisali, da bi radi razširili prostore za galerijo. Zeleno dobijo prostor še za manjše razstave. Začeli bodo bolj sodelovati s sorodnimi kulturnimi ustanovami in šolami. Opozarjajo pa tudi na težak finančni položaj Likovnega salona.
Medobčinska ideološka komisija pod vodstvom Kristijana Hrastelja je ugodno ocenila idejno in programsko usmerjenost Likovnega salona. Podpirajo povezovanje te kulturne ustanove in namero, da podružbija kulturno politiko in svoje celotno delo. Predlagala je, naj organizatorji Likovnega življenja na celjskem območju podpisajo sporazum o sodelovanju. Likovni salon naj pripravi natančnejši predlog dolgoročnega razvoja in v njem predvidi finančna sredstva. O tem bi lahko razpravljale in odločale kulturne skupnosti na območju in se skupaj z delovnimi organizacijami odločale za hitrejši in kakovosten razvoj Likovnega salona, ustanove, ki ima izredno pomembno mesto v likovnem življenju celjskega območja.

Prebold in igranje

Gledališka tradicija Prebolda je že zelo stara, saj so preboldski igralci navduševali že pred vojno. Tako so med drugim prav v Preboldu prvič uprizorili Kreftovo Veliko puntarijo. Tudi po vojni ta zvrst kulturne dejavnosti ni zamrla. Predvsem gre zasluga neumornemu režiserju Lojzetu Pritzu, ki vsako leto pripravi več iger, s katerimi potem Preboldčani nastopajo po vseh večjih krajih Savinjske doline, pa tudi drugod. Pred dnevi so preboldski gledališčniki predstavili krajanom dramo Toneta Partijčiča Naj poje čuk. Režiserju Lojzetu Pritzu je uspelo angažirati nekaj igralcev, ki so zares blesteli. Predvsem velja omeniti izredno igro mladega Janka Pirca v vlogi Dominika. Ob tem velja omeniti še to, da se je Janko Pirc kar dvakrat tedensko vozil na vaje v Prebold iz Ljubljane, kjer je v službi.
Na koncu lahko zapiše-

LOJZE FRITZ

mo še to, da nastopajo preboldski gledališčniki povsod pred polnimi dvoranami, žal pa to ne velja za Prebold, kjer se nikoli ne zbere več kot sto gledalcev, pa čeprav velja prav Prebold za kulturno središče žalske občine.
Janez Vedenik

DOGODKI

EŠC CELJE: EKONOMCI VRGLI ROKAVICO

Dijaki ekonomskega šolskega centra Celje so dosegli letos zavidljive učne rezultate, saj je uspešno končalo šolanje preko 93 % vseh dijakov. Najuspešnejši so bili dijaki upravno administrativne šole, ki je dala letos prve maturante, in dijaki ekonomske šole — turistične smeri. Ob tako vzpodbudnih učnih rezultatih so na proslavi v Narodnem domu vrgli rokavico vsem celjskim sredajim šolam. Pozvali so jih na tekmovanje v učnem uspehu. Ob tem lahko z veseljem vsem šolam predvsem to, da bi v učnih uspehih posekali sami sebe in letošnjih 93 %, doseženih na ekonomskem šolskem centru. J. L.

ŽALEC: PRAKSA IN ZNANOST

Pred dnevi so predstavniki raziskovalne skupnosti Slovenije — Sklad Borisa Kidriča in poslovne skupnosti za hmeljarstvo pri poslovnem združenju Styria Celje — Maribor podpisali samoupravni sporazum o financiranju raziskovalnega projekta s področja hmeljarstva.

Namen sporazuma je povežati raziskovalno delo in prakso. V kmetijstvu so doslej pogrešali prav takšne organizirane oblike povezovanja, čeprav nam ne manjka strokovnjakov, ne denarja za raziskovalno dejavnost. Ni pa bilo ustreznih odmevov v proizvodnji.

Osnovni cilj tega projekta bo razreševanje temeljnih problemov proizvodnje in razvoja hmeljarstva. Za prvo fazo raziskav bo republiška raziskovalna skupnost prispevala 1 milijon, podpisniki v okviru Styrie pa 700 tisoč dinarjev. Tone Tavčar

BOHINJ: GOZDNA ŠOLA

V nedeljo so v Bohinju svečano odprli letošnjo taborniško gozdno šolo. Letošnja otvoritev je imela še posebej slavno oblečje, saj so se zbrali vsi vodilni taborniški delavci, mnogi starejši taborniki, ki so že prenehali z aktivnim delom, med njimi tudi petinosemdesetletni Pavel Kunaver in nekdanji predsednik zveze tabornikov Jugoslavije, predsednik skupščine socialistične republike Slovenije Sergej Kraigher. Najzaslužnejši taborniki iz Slovenije so ob tej priložnosti dobili slovenska in jugoslovanska taborniška odlikovanja, med njimi s celjskega območja Cilka Lipnik srebrni javorjev list z žarki za dolgoletno mentorsko delo.

Gozdna šola se je v resnici pričela že v začetku tega meseca, ko so se na seminarju zbrali učitelji mentorji. S celjskega področja so bile na tem seminarju tri učiteljice iz Štor, Kojeva in Podređe. Sedaj je v teku tečaj za učiteljske enote, pozneje pa bodo še drugi tečaji vse do konca avgusta. Nanje so enote šmarske občine prijavile več svojih ljudi. J.L.

CELJE: USTANOVITEV SKUPNOSTI

Pretekli teden je bila v sejni dvorani Skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja ustanovna skupščina samoupravne interesne skupnosti elektrogospodarstva območja Elektro Celje. Zbrani delegati iz občin celjskega območja so izvolili verifikacijsko komisijo, ki je potrdila delegate, preverila pristotnost ter pooblastila delegatov. Za predsednika skupščine je bil izvoljen ing. Franjo Klun iz Velenja. Spregovoril je tudi direktor Elektro Celje, Boris Božič, ki je poročal o skupnosti preskrbovalnega območja Elektro Celje in seznanil delegate z delom, številom zaposlenih in stanjem delovne organizacije.

Skupščina se je končala v vzdušju, ki je povedalo, da se delegati zavedajo svojih dolžnosti, ki jih bodo skušali dobro reševati in izpolnjevati. D. J.

SLOVENSKE KONJICE: ŠOFERSKO SLAVJE

Ob dnevu šoferjev so tudi v Slovenskih Konjicah pridelili slavlje. Organizirali so sprevid avtomobilov v koloni po ulicah, predvajali pa so tudi več filmov o tehniki vožnje. M. P.

SLOVENSKE KONJICE: SOSEDOM, A TUDI ZASE

Pred dnevi je bila seja izvršnega sveta Skupščine občine Slovenske Konjice, na kateri so sprejeli osnutek odloka o izvršnem svetu skupščine občine. S tem odlokom se bodo urejala tista vprašanja občinskega izvršnega sveta, ki niso urejena v občinskem statutu in jih je zato potrebno urediti s posebnim odlokom. Sprejeli so tudi začasni poslovnik o delu izvršnega sveta. Govorili so tudi s pripravil gradiva za sejo izvršnega sveta in o razmerju izvršnega sveta do občinske skupščine. Dnevni red so razširili s problematiko potresa na Kozjanskem in v sami konjiški občini. Sestavili so analizo in program o poteku pomoči potresnemu območju. Po ugotovitvi škode v konjiški občini bodo odločili, da se nekaj sredstev solidarnostne akcije nameni tudi za občino. Močno pa je potrebno kontaktirati z delovnimi organizacijami in posamezniki za pomoč prizadetim. Mira PLAHUTNIK

IZLETNIK: NOVO POVEZOVANJE

Kolektiv celjskega Izletnika je v celoti podpril pobudo o novem povezovanju prometnih, hotelskih, turističnih, proizvodnih in storitvenih delovnih organizacij Slovenije. Gre za pobudo o formiranju sestavljene organizacije združenega dela med enajstimi slovenskimi delovnimi organizacijami, ki se ukvarjajo z avtobusnim prometom, turizmom, gostinstvom itd.

Razprava o tem povezovanju med Avtobusnim prometom iz Maribora, Avtoprometom iz Nove Gorice, kranjsko Creino, Gorjanci iz Novega mesta, Kompasom, SAP in Viatorjem iz Ljubljane, pljuškim Komunalnim podjetjem, Slavnikom iz Kopra, Transturizmom iz Skofje Loke ter celjskim Izletnikom je prišla tako daleč, da bodo predstavniki teh kolektivov že jutri podpisali samoupravni sporazum o ustanovitvi sestavljene organizacije združenega dela. S sporazumom urejajo tudi vse druge odnose, tako organizacijske, samoupravne in podobno. MB

SCHIEDEL — YU —
Kamin, dimnik št. 1
v Evropi
PGP
GRADNJA ŽALEC

STOLETNICA V VOJNIKU

KORAČNICA ZA GODBO

Drugo leto bo godba Franceta Prešerna iz Vojnika slavila stoletnico svojega obstoja. Leta 1875 je sedem bratov Lipšev ustanovilo godbo. Njihov kapelnik je bil Franc Zunin. 1890 je prevzel vodstvo Franc Kramaršek iz Dramelj. Takrat so igrali še brez not, kar na posluh. Naslednji kapelnik je bil Karel Kroflič, zaradi njegove bolezni pa godba nekaj časa ni igrala. Sedanji kapelnik je upokojenec Ivan Karlovčec iz Celja, ki pravi, da so morali vložiti že veliko truda, da se je godba razširila in si pridobila sloves. V sestavi godbe je danes 24 članov in 6 učencev, ki imajo svoja lastna glasbila. Zaradi finančnih težav pač ne morejo kupiti skupnih instrumentov. Financirajo se sami, prostor za vajo pa jim nudi dvakrat na teden krajevna skupnost Vojnik.

Upajo, da bodo dobili v kratkem odgovor na prošnjo za finančno pomoč. Zelijo, da bi kulturna skupnost prevzela mesečno financiranje kapelnika, če hočejo, da bo obstala ena izmed podeželskih godb. Igrajo predvsem ob krajevnih in državnih praznikih v krajevnih skupnostih na podeželju.

Fantje imajo trdno voljo, veselijo se vsakega nastopa,

saj na njih pridobivajo vedno nove izkušnje. Veseli so vsakega napredovanja, čeprav gre le z vajo počasi, saj se izsolati nimajo možnosti, ker v Vojniku ni glasbene šole.

Sandj Skoflek iz Ivence pri Vojniku je učenec pri godbi. Star je 14 let in igra na trobento. Odgovoril mi je na nekaj vprašanj:
— Zakaj si se odločil za igranje pri godbi?

● Imel sem veselje do glasbe, s katero se ukvarjam že od tretjega leta starosti. Igrati sem se naučil kar sam, najprej na harmoniko, ko sem se vpisal v sestavo godbe, pa na trobento. Pri godbi igram že devet let.
— Imaš kakšne želje za prihodnost?

● Najbolj si želim, da bi ostal pri pihalni godbi, dokler bo obstajala in upam,

da bo še več stoletij. Želim si tudi, da bi se vključilo več mladih, da bi postala veliko nastopalj in želim, da bi se vadijo tudi strojno.

Predsednik godbe je Stanislav Lipovšek, ki zaupa v mlade in kot najstarejši pihalnik ve, da morajo še dolgo še vaditi za uspeh in ob pihalni godbi iz Vojnika.

Mira PLAHUTNIK

SOCIALNO DELO

NI LAHKO

Silva Kosmatin že enajst let opravlja službo referente za varstvo odraslih na Centru za socialno delo. »To je težak poklic in odgovoren tudi. Šola da sicer teoretično znanje, praksa pa nemalokrat prikaže probleme v povsem novi luči.«

Delo socialnega delavca je po svoje tudi zanimivo. Vsak dan se srečuje s problemi zdravega in invalidnega človeka, z delomrzištvom, zgodi pa se tudi, da jo obišče uživalec mamil.

Za svoj poklic se je odločila predvsem zato, ker želi pomagati ljudem, ki so v stiski. Denarja pa pri tem delu, kot pri prosveti in kulturi, ni. Tudi, če bi ga bilo še manj, bi ostala socialna delavka. Rešitev problema je zanj največje plačilo in potrdilo. Prinaša ji zadovoljstvo in tiho srečo, ki je ne more nadomestiti noben denar. Silvino delo zahleva osebnostno urejenega človeka, ki ima izredno veselje do opravljanja svojega poklica. Custveno ne sme biti preveč prizadet, ker pride lahko do poklicnih obolenj. Ker je delo socialne službe vezano tudi na teren, se nemalokrat pripeti, da je Silva Kosmatin po cel dan od doma. Zda, ko sta otroka že odrasla, to ni več problem. »Včasih sem tako utrujena, da si želim samo miru, ko pa si oddahnem, je spet vse v redu. Z leti se človek privadi in nauči ločiti službo in dom. Če bi vse probleme nosila v družino, ne bi bila ne dobra socialna delavka ne mati.«

Silva Kosmatin ne govori rada o sebi in svojih poklicnih uspehih. Dela s človekom in za človeka. Veselje ob rešitvi problema deli s svojimi sodelavci, v pogovo-

ru z njimi pa najde pomoč in razumevanje ob neuspehih. V. S.

ČRNA PIKA

Zasluzi jo slaščičarna Na-Na pri Metropolu, ali bolje — tista tovarišica, ki je stregla slaščice minul nedeljo popoldne. Sredi turistične sezone in sredi klicev za čim boljše, higijensko, zdravo postrežbo, si je strežnica v slaščičarni pomagala kar s celo roko, da je spravila kose torte na krožnik.

Pripora ji najbrž ne manjka. Morda pa nekoliko posluha za pametno postrežbo, ki se posebej pri pecivu ne prenese — niti prstov kaj šele cele dlani. Čeprav je dober pripomoček.

Taki primeri v celjskem gostinstvu in trgovini niso osamljeni. Le katere službe v delovnih organizacijah bi morale na te »malenkosti« bolj paziti?

OBMOČJE

POVEZAVA

Ze kar na začetku, pri prvih negotovih korakih, stresimo s sebe nekatere navade, ki so v nas ostale še iz odborniških časov. Tako pravijo delegati po prvih dveh ali treh zasedanjih delegatskih skupščin.

Se pred sprejetjem ustave so mnogi opozarjali, kaj bo pomenila delegacija in kakšno vlogo bo moral igrati delegat. Za delegacijo so stvarili načelno jasne, bolj ko ne jih je večina sprejela kot resnične sestavne kolektivne dele skupščine. V glavih. V praksi se ne. V delegacijah so se že ustavili pri prvih poskusih, ako so se zlahka odločili, da bo prvič in drugič in ... kdo ve katerič odšel na sejo skupščinskega zbora vodje delegacije. Po načelu — ti več veš, ti pojdi.

Zal se ta poenostavljanja ne opažajo le pri izboru. Težave nastajajo pri obravnavi skupščinskega gradiva, ker se delegacije še niso odločile, kdo bo vse sodeloval v pripravah stališč do posameznih vprašanj. Ali samo delegacija? Ali še delavski svet? Ali tudi vodstva političnih organizacij, strokovne službe, vodilno osebo ali celo zbor delovnih ljudi? Ali pa bo delegacija prevzela v roke škarje za rezanje stališč, ki jih bo, potem delegat kot poštar odnesel na skupščino in jih tam povedal?

Delegacija si ne more prilaistiti vse pravice edinega oblikovalca stališč. A tudi delegat se ne more v delu delegatskega skupščine omejiti le na poštarjevo vlogo, ki preda stališča delovne sredine, ne da bi ga zanimalo, kaj menijo delegati iz ostalih delov

združenega dela. Velikokrat smo zapisali misli o združenju in povezovanju insov. Prva tako usklajevalna stopnica so konference delegacij. V manjših delovnih sredinah se nimajo dočele podobne in vsaj v Celju z njihovim delom ne moremo zadovoljni. Druga reč je, kjer delovna organizacija združuje več temeljnih organizacij. Najpomembnejši vidik združevanja različnih postopkov in interesov pa je občinska skupščina. Zato delegat ne more biti poštar.

Prve seje delegatskih skupščin so pokazale še na nevarnost. Delegati so se sešaj vračali v kolektive, ne bi sklenili življenjsko pot nastajanja — prenašanja usklajevanja stališč — do ločanja — nato pa do oblikovanja delegatske sredine. V odborniških časih smo se navado večkrat vzeli pod roko. Če se bo treba ponovno stati po seji skupščine, zbora, bo morala delegacija to nalogo opraviti in se dogovoriti kako izpeljati postopek obveščanja delavcev o sprejetih stališčih.

Delegatske poti so zahtevne poti. To smo vedeli na začetku. Zato moramo prednost in pomanjkljivosti že kar na dan zaznati in jih odpraviti. To bo ustvarjalen pristop do uveljavljanja prave vsebine delegatskega sistema.

Tistim, ki so morda pri takem pristopu, moramo priti streči z modrim rekom: prst kaže luno, bedak kaže prst.

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE 21
ROMAN BOBEN

VIŠJE IN VISOKE ŠOLE

Vsebinsko študija in poklica, ki ste si ga izbrali ob koncu šolanja v srednji šoli je potrebno, da dobro poznate. Večkrat srečamo študenta, ki prvem in seveda neuspešnem letu študija toži, da to ni bilo tisto, kar je pričakoval oz. kar si je o tem študiju predstavljal. Študentka, ki je rada brala romane, je bila prepričana, da se bo njen interes ujel s študijem primerjalne književnosti. Kakšna zmožnost! Primerjalna književnost ni samo branje romanov, ampak mnogo, mnogo več. Fant, ki je bil obseden od elektrotehnike je prekasno ugotovil, da študij na elektrotehniški fakulteti ni sestavljanje raznih električnih aparatov in mehanizmov, ampak, da je osnova elektrotehnike fizika in matematika. Ni dovolj poznati le del študija ali poklica. Vsebinsko študija morate poznati v celoti. V priročniku, ki ga je izdal Republiški zavod za zaposlovanje v Ljubljani, boste našli prav to. Vsebinsko vsake študijske smeri. In sicer:

študijski sistem, predmetnik, vpisni pogoji, področja kasnejše zaposlitve in najvažnejše — profi zahtevnosti študija in poklica. Priročnik lahko dobite v poklicni poslovalnici, ki je pri vsakem zavodu za zaposlovanje in to brezplačno. Prepričan sem, da vam bo v veliko pomoč. Pomembno vprašanje je tudi kakšne so potrebe po strokovnjakih različnih poklicev. Študijska odločitev mora biti vedno vsaj okvirno tudi odločitev za prihodnje poklicno udejstvovanje. Tuda za vse poklice ni neomejenega števila delovnih mest. Nekaterih strokovnjakov potrebujemo več, drugih manj. In to moramo upoštevati.

Najprej moramo vedeti kolikšen je radij zaposlitvenih možnosti za posamezen poklic. Eni poklici so taki, da so iskani v različnih dejavnostih, drugi pa so spet pretežno vezani le na eno dejavnost. Cim širši je radij nekega poklica, večje so zaposlitvene možnosti. Npr. poklic najširšega ra-

dija je ekonomist. Delovna mesta zanje so v vseh gospodarskih dejavnostih, v bankah, v upravnih službah — skratka povsod. Drug tak poklic je pravnik. Zastopan je v gospodarstvu in negospodarstvu — predvsem pa seveda v sodstvu in državni upravi. Prav tako širokega radija je poklic strojni inženir. Tudi elektroinženir spada v to skupino. Sem prštejemo še inženirje kemije, socialne delavce, lingviste, fizike, matematike pa morda še geografje in biologe, čeprav potreba za takimi strokovnjaki ni velika. Poklic ozkega radija je npr. gradbeni inženir. Vezan je pretežno na gradbeno, komunalno in projektantsko dejavnost. Ker pa je gradbena dejavnost zelo velika, so potrebe tudi zelo velike.

Drugi poklici ozkega radija, po katerih pa je povpraševanje veliko, so predvsem v zdravstvu — to so zdravniki in višje medicinske sestre. Teh kadrov potrebujemo zelo veliko. Naslednja skupina

poklicev ozkega radija in z velikimi potrebami je tista, v katero spadajo predmetni učitelji in profesorji. Predvsem je veliko pomanjkanje učiteljev razrednega pouka, matematikov, fizikov, lingvistov in še nekaterih drugih. Vzgojno-izobraževalna dejavnost bo nujno dobivala v bodočem družbenem razvoju vse večji pomen, saj je napredek družbe odvisen od znanja. Zato bo verjetno primanjkljaj na tem področju vedno večji.

Potrebe po ostalih poklicih ozkega radija so občutno manjše. Taki poklici so npr. metalurg, rudarski inženir, gozdarski inženir, inženir civilske tehnologije, farmacevt, veterinar, novinar, igralec, geolog in podobno. Skoraj bi sem lahko šteli tudi agronoma če bi ga vezali le na družbeni sektor.

Prihodnjič pa nekaj besed o »perspektivnih in neperspektivnih« poklicih, ki zahtevajo višjo oz. visoko izobrazbo.

Zakaj tako?

Savinjsko nabrežje je kraj, kamor ljudje radi zahajajo. Posebno po kosilu, saj jim urico, dve, prija počitek in uživanje na svežem zraku.

Kadarkoli me korak zanese tja, vedno jih rada opazujem, saj so nekateri prav posvečeni. V pogovoru namreč. Večjo toliko povedati, da je groza. In najraje obirajo ljudi. Ne vem, kako to? Kaže, da v tem uživajo. Ščasoma se človek navadi na to in jih niti ne posluša več.

Pretekli teden pa me je nek dogodek resnično pretresel. Zena je vodila pod roko svojega moža, slepca. Lepo sta se sprehajala, ona mu je sproti razlagala kod hodita, kaj se vidi... Od časa do časa mu je povedala tudi kaj razveseljivega, verjetno ga je hotela spraviti v dobro voljo. Možakar se je samo nasmihal, v srcu mu je bilo verjetno težko, saj bi si tudi on želel ogledati lepoto naše narave. Dolgo sta hodila sem in tja in med ženskami se je že slišalo šušljanje: »Si ga videla? Ali ni revež? Kaj neki se mu je zgodilo, da je oslepel? Pa tako mlad je še? Le kaj bo z njim? Misliš, da je kje zaposlen? Ne verjamem! Verjetno je kar doma. Uboga njegova žena! Le zakaj se je poročila z njim? Iz usmiljenja? Lepo pa gleda nanj in ga oblači, kajne?«. Veliko so še govorili o njem, obrale so ga do kosti. Sedaj vas pa vprašam: Zakaj ljudje ne pustje pri miru soljudi? Kdaj se bo že enkrat nehala to obriranje? Vsak človek je človek, je iz krvi in mesa kot vsak izmed nas. Zakaj ga ne bi pustili pri miru?

Zakaj ne pometemo predvsem pred svojim pragom? Če že moramo koga obrati in ožirati, pogledjmo raje tisto, kar je na človeku in ob človeku lepega!

DARJA GLANCNIK

LJUBI KRUHEK

»Kruh lahko kupimo v prodajalnah s kruhom in samopostrežbah. Otroci zelo radi jemo kruh, če je namazan z marmelado ali pasteto. Tudi po tleh ga velikokrat mečemo. Mene mama večkrat pošlje v trgovino po kruh...«

Takole je Janezek pisal svojo domačo nalogo. Ves zatopljen se je sklanjal nad zvezkom, ko ga je iz globokega razmišljanja »prebudil mamin glas: »Janezek, skoči prosim v samopostrežbo po kruh! Tu imaš denar. Hitro, muči se!«

Janezek je pograbil nakupovalno torbo z rokami, modrimi od črnila in odpihral. V samopostrežbi je belega kruha zmanjkalo. Na polici sta bili samo še dve »štrucia«, ki ju je neka gospodinja zelo resno in natančno otipavala in preizkušala trdnost temno zapečene skorje. Janezek se je odločil, da bo pogledal še v prodajalno s kruhom.

Prodajalna je bila polna kupcev. Janezek se je postavil lepo v vrsto in potrpežljivo čakal. Iz ozadja prodajalne je pek pripeljal polno košaro sveže pečene kruha. Ena izmed prodajalk ga je jemala iz košare in metala na police. Mali Janezek je opazoval njeno spretnost. Nenadoma se ji je kruh izmuznil iz rok in padel na tla. Hitro se je sklonila, pogledala po prodajalni in ker se ji je zdelo, da tega ni nihče videl, ga je hitro vtaknila na podlago. Kruh je kruh pa čeprav je malo »popoprak«, si je mislila.

»Kilogram belega, prosim!« je dejal Janezek, ko je prišel na vrsto. »Sampak, teta, ne tistega, ki vam je prej padel na tla.« Med kupci je zašumelo. Vsi so čakali, kaj bo naredila prodajalka. »Kaj? Meni, da je padel kruh na tla? Pa tudi, če bi mi, ali misliš, da bi ga potem prodala? Jaz, ki si še roke umijem, preden se kruha sploh dotaknem? Le poglej svoje umazane »parklje!« S takšnimi rokami boš nesel kruh domov?« »Pa mi ga zavijte, prosim,« je kljubovalno odvrnil Janezek. Prodajalka je vzela košček papirja, ki je pokril komaj četrtino hleba in ga stlačila Janezku v torbo.

Oh, ta naš ljubi kruhek! Radi ga imamo, pa čeprav ga prej otiplje mnogo nečistih rok in leži na zaprašenih policah. Dober je pa le! Kdo bi sploh pomislil na... kako se že reče... higieno? Morda pa bo kdo?

P. D.

sestavljena proizvodno trgovska organizacija združenega dela

CELJE

S SVOJIMI ORGANIZACIJAMI ZDRUŽENEGA DELA:

FERRALIT — ŽALEC

KOVINSKA INDUSTRIJA KIG
IG PRI LJUBLJANI

KLIMA — CELJE

KOVINOTEHNA — CELJE

LIBELA — CELJE

Vsem občanom in poslovnim prijateljem čestitamo ob prazniku občine Celje in 22. juliju, dnevu vstaje slovenskega naroda.

ŽALEC: ZLATA POROKA

Prejšnjo soboto so na žalskem matičnem uradu opravili obred zlata poroke med Jubilantoma Nežo in Francem Gmajnerjem. Neža Cimperšek, poročena Gmajner, je bila rojena v Podgorici kot kmečka hči. V prvem zakonu je rodila tri otroke, od katerih živita še dve hčerki. Mož ji je po desetih letih zakona umrl. S sedanjim možem se je spoznala kmalu po smrti prvega. Po poroki se je s hčerkama preselila v novi dom, na majhno posestvo v Galicijo, kjer je rodila še dva sina.

Franc Gmajner je bil rojen v Zelezem pri Galiciji. Ze v mladosti je spoznal horno kmečkega življenja. Po končani osnovni šoli se je izučil krojaške obrti v Žalcu. Med prvo svetovno vojno je bil na italijanski fronti ranjen in ujet. Ko se je vrnil domov, se je priključil Maistrovi četi v borbi za severno mejo.

Pred petdesetimi leti je spoznal svojo sedanjo ženo Nežo in se z njo poročil. V skrbi in delu za otroke ju je zatekla druga svetovna vojna. Franc je s svojim delom veliko prispeval osvobodilni fronti. Gmajnarjeva pa sta izgubila sina Franca, ki je bil še kot otrok mobiliziran v nemško vojsko.

Po osvoboditvi je Franc Gmajner ponovno nadaljeval krojaško obrt in delal, dokler so mu dopuščale moči.

Družina se je med tem razširila — za dva vnuka in sedem pravnukov. Zlatoporočena ponosno gledata na prehojeno pot. Lasje so že sivi in noge niso več tako trdne. Oči pa se še vedno smehljaje ozirajo po otrocih, ki so jima najtrdnjša opora in sreča v jeseni življenja.

Vida Spendl

PROBLEM DOSTAVE POŠTE

V Braslovčah, pa tudi na Polzezi je v zadnjem času dostavljane pošte zelo nerodno. Vzrok — pomanjkanje pismonoš, ki jih je za to dokaj zahtevno in naporno delo vse težje dobiti. Danilo Vošnjak iz Parizelj nam je o tem, kako na ta problem gleda on, povedal sledeče: »Dostava pošte je zares zelo nerodna. Zgodi se, da dobimo dnevno časopisje in ostalo pošto tudi z večdnevno zamudo. Zaradi tega sem že odpovedal Večer. Mislim, da je skrajni čas, da se ta zadeva uredi. Prvi pogoj pa je primerno nagrajevanje pismonoš, ki imajo po mojem naporno delo.«

Tekst in foto: T. Tavčar

SREČANJA NA DELOVNEM MESTU

VLAGAČ PRI STISKALNICI

MLADOST ZA STROJEM

Ko sem ga zagledala, najprej nisem mogla verjeti, da je ALOJZ PANGERL že zaposlen in da celo opravlja težko fizično delo. Varne je zrl bolj droban sedemnajstleten fant, otroškega obraza in kostanjevih las. Skromno je sedel na stolu in prav truditi sem se morala, da sem zvedela tisto, kar me je zanimalo.

»Tu, v EMO, sem zaposlen šele osem mesecev in v začetku je bilo zelo težko, ko sem se šele privajal na delo. Sem pomočnik pri stiskalnici polčevine in celih osem ur delam isto delo. Pločevinaste izdelke prelagam iz stiskalnice na kup, odkoder jih potem odpeljejo naprej. Včasih pride tudi kakšen zelo težak kos posode, takrat pa mi priskočijo na pomoč sodelavci. Tu in tam zamenjam delo s tistim, ki posodo odvažajo proč od stiskalnice, tako da vsaj malo spremenim vedno iste kretnje.«

Tu je Alojz utihnil, najbrž je pomislil na bližajoči se

Alojz Pangerl

dopust, ko se bo lahko po mili volji kopal v Smartinskem jezeru pa tudi na celjski bazen bo skočil kdaj pa kdaj. Ej, pa kino, ta njegov priljubljeni kino!

»Zdaj poletni malo manj gledam filme, ker se raje kopam. In nor sem na šport. Popoldne ponavadi igravam s fanti nogomet, rokomet in košarko in to je najboljša zabava zame.«

»Končal si sedem razredov osnovne šole, jeseni pa se boš vpisal še v večerni osmi razred, kajne? Kaj pa potem?«

»Ja, jeseni res grem v večerno, potem pa bom poskušal najti vajensko mesto za avtomehanika. To bi zelo rad postal. Tu, kjer delam, bi moral počakati do osemnajstega leta, da bi sploh lahko delal izpit za vlagaja pri stiskalnici. Če pa bi bil avtomehaničar, bi imel večjo plačo, kot jo imam zdaj. Zaslужim 170 starih tisočakov.«

»To pa ni veliko za tako delo!«

»Ne, res ni, ampak kaj morem. Reš pa je, da moje delo precej cenijo, razumem se s sodelavci, do preprčkov pa le malokrat pride.«

Lojze, enajsti otrok po vrsti, od trinajstih, je zdaj nehal govoriti. Gledal je v mizo in zazdelo se mi je, da sem dovolj zvedela o njegovem delu in življenju. Srečno, Lojze!

Darja Ječič

SNAŽILKA

DOVOLJ MOČI

Zunaj je tako lepo in maršičko si želi iti popoldan v park, morda na bazen ali pa počivati v kakšno senco. Karolina Belina pa vztrajno pomiva posodo, prenaša težka vedra vode, briše in kaj še vse naredi! Trinšestdeset let že ima in kot upokojenka le honorarno dela v Etoļu v Celju. Zdaj pa dela še dlje kot štiri ure, ker mora nadomestovati kar tri snažilke, ki so zdaj na dopustu. Dela je navajena že od malih nog in čeprav ni najboljšega zdravlja, še lahko dela. In veselja je, da se lahko zamoti s pospravljanjem in čiščenjem, da ne misli na težave. Sama se mora preživljati, pokojnina je slaba, zato je primorana, da zastuži še honorarno kakšen dinar.

Pri svojem delu je Karolina zelo hitra in natančna. Raje naredi manj in tisto dobro

kot pa veliko in površno. V Etoļu dela že osem let. V kolektivu se dobro razumejo in z njenim delom so zadovoljni vsi. Ničče je ne priganja, naredi pač toliko, kolikor more. Ni je sram opravljati svoj poklic, saj je vsako delo častno in ona rada dela.

Pri majhni pokojnini Karolina Belina nima dosti želja. Včasih gre na kakšen krajši izlet, če se ji ponudi kakšna priložnost. Zeli pa si le zdravlja, da bi lahko še delala. Delo ji daje novo svežino in razvedrilo vsak dan znova, daje ji moči za uspešno spopadanje s premnogimi težavami v življenju.

Mira PIAHUTNIK

ŠOŠTANJ:

2600 VSTOPNIC

Šoštanjski bazen, ki je ogrevan s toplo vodo iz termoelektrarne, je zadnjo nedeljo, ki je bila najtoplejša v letošnjem letu, dosegel svojevrsten rekord. Prodali so 2600 vstopnic in zanje iztržili preko milijon starih din! Če k tej številki prištejemo še otroke in »zastonjkarje«, potem lahko mirno zapišemo, da se je kopal okoli 3000 kopalcev, kar pa je sedveda povzročilo pravo gnečo tako v vodi kot na suhem.

Pri tem pa moramo omeniti neka pomanjkljivosti, ki se pojavljajo zlasti pri šoštanjskem bazenu. Odprejo ga šele ob 9. uri zjutraj in tako so v nedeljo ljudje čakali pred vhodom že od osme ure dalje, sonce pa je že neusmiljeno peklo. Vsaj v takšnih dnevih, ki niso pogosti v poletni sezoni, bi bilo treba biti elastičnejši in bazen prej odpreti. Pri bifeju, ki zlasti za tako množičen obisk, kot je bil v nedeljo, ne zadostuje, ni cenika, kaj prodajajo in po čem, dva dni jim ni delal hla-

dilnik (pijača je bila topla) in v popoldanskih urah je zmanjkovalo stvari. Kdor si ni prinesel hrane s seboj, ni mogel razen sendvičev ničesar pojedsti. Če bi kdo v kotu pekel jedi na žaru, bi mu verjetno le-te šle dobro v promet. Pivo je po pet dinarjev, s tem da steklenico vrneš ali ne. Kdor se znajde, lahko steklenice odnese domov in jih zamenja v trgovini. Morda bi lahko uvedli sistem kaveljev!

Koški za odpadke so premajhni, saj ne zadoščajo niti za ogorke. Tako ljudje tudi če bi hoteli, ne morejo odpadkov metati drugam, kot ob miniaturne koške. Nabaviti bi bilo treba večje posode s pokrovi, kar bi bilo v poletni vročini primernejše, pa tudi delavci bazena ne bi vsak večer morali toliko pospravljati, kot zdaj. Vse te pomanjkljivosti so takšne, da se dajo z malce dobre volje odpraviti. In če jih bodo odpravili, bo na šoštanjskem bazenu še prijetneje kot je.

T. VRABL

CELJE

DVAJSET PRAZNIKOV

Pobrskali smo nekoliko nazaj in čisto na kratko obudili spomin na dvajset praznovanj, od leta 1953 do danes.

1953: Prireditve so se vrstile od 19. do 26. julija. Člani ZB so organizirali množičen izlet v Rogaško Slatino, kjer je bilo svечano odkritje spomenika Borisu Kidriču. V teh dneh so odkrili še spominsko ploščo pri Debenjakovih na Ljubljanski cesti, kjer je bil 1911. leta ustanovni sestanek OF.

1954: Praznovanje občinskega praznika se je pričelo 19. in trajalo do 21. julija. Fizkulturni aktivni podjetji so priredili parado po mestnih ulicah.

1955: Celjani so proslavljali svoj praznik od 19. do 23. julija. V parku so si lahko ogledali miting.

1956: Prireditve so se vrstile od 19. do 22. julija. Priladniki celjske garnizije JLA, obveznik predvojske vzgoje in člani drugih organizacij so pripravili tekmovanje pri prehodu čez Savinjo.

1957: Med pripravami, ki so se vrstile od 19. do 22. julija, je bilo tudi polaganje vencev na grobove padlih borcev v okoliških krajih.

1958: Na centralni proslavi je ZB razvila svojo novo zastavo.

1959: Celjani so počastili svoj praznik z odkritjem spominske plošče pri Vedenjakovih na Ostrožnem. ZB Frankolovo je razvila pred šolo zastavo, v vasi Visoko na Kozjaku, kjer je XIV. divizija izvršila preboj, pa je bila spominska svečanost.

1960: Med prireditvami je bil tudi troboj mestnih reprezentanc Ljubljane, Maribora in Celja. Tekmovanja so se vrstila v okviru memorijala Ferda Skoka.

1961: Ob Dečkovi cesti je bila otvoritev gasilskega doma. Celjani pa so proslavili zaključek regulacije Savinje in odkritje spomenik splavarju. Osrednja svečanost je bila na kraju ustanovitve I. celjske čete na Resevni.

1962: Med prireditvami so bile najpomembnejše: otvoritev novega hotela Celela, mlekarne ob Ljubljanski cesti in odkritje spomenika padlim borcem v Vojsniku.

1963: Na Starem gradu je bila odigrana igra F. S. Finžgarja Pod svobodnim soncem.

1964: Prireditve so se vrstile od 20. do 26. julija. Odrad predvojske vzgoje Ivana Kovarčiča Efenke je organiziral pohod po poteh XIV. divizije. Na Starem gradu pa so člani SLG iz Celja odigrali Veroniko Desentisko.

1965: Od 16. do 22. julija je bila vrsta prireditvev. Med njimi uprizoritev Novčanovega Hermana Celjskega na Starem gradu in prireditve tabornikov iz Splita, Maribora in Celja.

1966: Na Starem gradu je nastopila madžarska skupina z narodnimi pesmi in pesmimi, na istem mestu pa je ansambel Prosvetnega društva iz Kostanjevice odigrala Miklovo Zalo.

1967: Člani SLG iz Celja so v parku prikazali igro Celjski grofje. V Ipavčevi ulici so odprli novo halo Avta Celje, v Muzeju revolucije pa je bila razstava »300 let Celja«.

1968: V Čretu so otvorili novo halo Steklar, priredili so srečanje šoferjev in avtomehaničev, na kopališču je nastopil ansambel Lojzeta Slaka, v SLG pa je pel in plesal poljski ansambel »Hajka«.

1969: V Muzeju revolucije je bila razstava o 3. prekomorski brigadi.

1970: V Narodnem domu je bila razstava del likovnih amaterjev, v Trnovljah je bila predstava Večna lovišča.

1971: MO je priredila pohod po poteh Prve celjske čete, gasilci so praznovali 100-letnico svoje organizacije, v Muzeju revolucije pa je bila razstava »Stajerska v borbi«.

1972: Na svečanosti v domu JLA so podelili domilec borcem za severno mejo.

1973: Celjska mladina se je udeležila pohoda po poteh Prve celjske čete, v domu JLA je bila otvoritev razstave o Jugoslovanski vstaji, celjski in savinjski aktivisti OF pa so se udeležili množičnega zborovanja.

ODMEVI

SOBOTA ZA KOZJANSKO

Delavci v vseh delovnih organizacijah po Sloveniji so se odločili za solidarnostno akcijo ob prosti soboti, da bi dohodek, ki ga bodo na ta dan ustvarili, namenili za pomoč prizadetim ob potresu, ki je prizadel predvsem Kozjansko.

Preteklo soboto so delali v Zični, Tehnomercatorju, Libeli in drugod. Druga podjetja bodo delala enkrat v prihodnjih mesecih, sredstva

Ratko Džaković

pa bodo dali že sedaj.

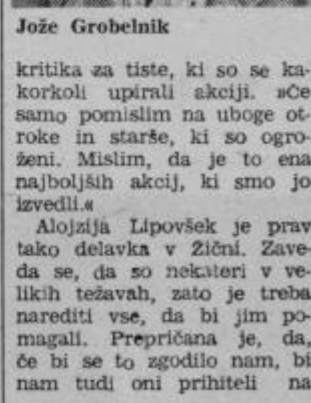
Delavci v Zični v Celju so radi sprejeli to akcijo, da bi z njo kar največ pomagali Kozjancem. Ratko Džaković pravi, da je dolžnost vsakega državljanca, da pomaga po svojih zmogljivostih kar največ, saj je to elementarna nesreča, ki lahko prizadene tudi nas. Ničče ne bi smel razmišljati o tem, ali bi pomagal ali ne. Na seji zveze komunistov v podjetju je bila izrečena ostra

Alojzija Lipovšek

Roman Kropec meni, smo Kozjansko morali preiti, ker si ljudje sami morejo pomagati zaradi velike škode. Stanje pa bo gotovo izboljšalo, če priskočila na pomoč celjska družba. Delo v Libeli je tekelo normalno, delavci delali še z večjim interesom, ker so se zavedali, da če za tiste, ki nimajo snad glavo.

V Libeli dela tudi Anica Kiker, ki je pripovedo-

Jože Grobelnik

kritika za tiste, ki so se kakorkoli upirali akciji. »Če samo pomislim na uboge otroke in starše, ki so ogoženi. Mislim, da je to ena najboljših akcij, ki smo jo izvedli.«

Anica Kiker

Roman Kropec

da je sama videla ob v Šmarju, kjer ima tudi rodnike. »Resnično je povzročil veliko škodo, je so ogoženi in pogosto vse področje je grozljivo, to moramo pomagati, nihče ne ve, kaj ga čakati.«

Vsi delavci so vedeli kaj delajo. Zavedali so se, da bodo s tem pomagali sočernim, ki so prizadeti sami ne morejo pomagati. Prav zato so delali in bolje.

MIRA PIAHUTNIK

PILŠTAJN: 30 LET SVOBODE

Pilštajn je bil v nedeljo prazničen kot le redkokdaj. Zastave so mu dajale prav posebno obeležje in končno, kakor tudi ne, saj je praznoval trideset let, odkar je na Kozjanskem že legendarni Kozjanski odred osvobodil 15. julija trg in ga tako pridružil vrsti že osvobođenih vasi in zaselkov na Kozjanskem. Po osvoboditvi trga in malo pozneje še bližnjega Lozjega je na Kozjanskem nastalo svobodno kozjansko ozemlje, ki je vdržalo vse do konca leta 1944.

Za svoj praznik so se Pilštajncani temeljito pripravili. Ker je to praznik krajevne skupnosti Lesično, je seveda sodelovala cela srenja, med njimi tudi nekdanji melo slavni pevski zbor, ki je tudi tokrat zapel nekaj pesmi. Otroci osnovne šole Lesično so se predstavili s recitalom, ki je s pesmijo in prozo spregovoril o trpljenju in borbah Kozjancev. Nekdanji aktivist Ivan Luškar je zbranim gostom, na Pilštajn je prišla tudi posebna pohodna enota, ki je prišla semkaj po poteh XIV. udarne divizije, v kratkih besedah prikazal razvoj narodno osvobodilnega boja, potem pa je predstavnik krajevne skupnosti razdelil preko trideset priznanj najslužnejšim krajanom.

Po dolgih letih je bil med Kozjanci tudi nekdanji komandant Kozjanskega odreda Marjan Jerin, okoli katerega se je kmalu zbralo precej starejših tržanov v prijetnem pomenku o tistih dneh. Kot gost se je v trgu zbrala tudi mladinska delovna brigada Kozjansko 1974, na Pilštajn pa so prišli tudi nekdanji borci odreda in XIV. divizije.

Tako pomembnega jubileja na Pilštajnu že dolgo niso praznovali, zato je razumljivo, da je veselje trajalo še pozno v noč.

Milenko Strašek

JUBILEJ: 80 LET

Sedmega julija je v krogu svojih najbližjih in v prijazen domu obdanim s cveten praznovala visok življenjski jubilej Ana Salobirjeva iz Goriških Goric pri Vrhu nad Laškim. Ana Salobirjeva je imela štiri otroke. Na posestvu ni bilo nikoli obilja, no, ni pomanjkanja ne. Med njimi je bil njen mož tajnik organizacije OF v kraju, njihova hiša pa vselej odprta za vse za svobodo. Ana Salobirjeva še vedno kaj postori v hiši in okoli nje. Za svojja hiša se kar krepko stopi in ni rada bere.

Baje je bilo na praznovanju zelo lepo. Saj so nas pozabili na proslavo jubileja, a

kaj ko ne utegnemo. Hvala za vabilo in še na mnoga, mnoga leta!

50 LET

RDEČA NAGELJNA

Prijetna domačija v Olešah nad Laškimi je bila domačinov in hčera, vnukov in vnukinjo očeta Jožeta in Katarine Marot. Katarina je dopolnila že štiri in pol desetletja starosti, Jožeta pa leto manj. Zelo rada vzgaja otroke. Svojih imata devet. Prvi, Franci, je padel v vojni že leta 1941,

Micka, poročena Maček, in Lojze sta ostala kmeta tako kot mati in oče. Katica Zemljak je gospodinja, Jože pa delavec v Alposu v Sentjurju, Peter pa pek v Vojniku. Ferdo je bil rudar, a ker se je lani ponesrečil, je invalid. Milan dela pri Izletniku v Celju, Tonček pa živi v Avstriji.

Ko sta se Jože in Katarina poročila, nista imela ničesar. Počasi sta si začela ustvarjati dom. Ko je bil Jože še rudar, sta imela v najemnem skromno sobico, kasneje pa je podedoval posestvo in že po dveh letih postal uspešen kmetovalec.

Vseskozi sta bila srečna. Malo je takih zakonov kot je njun, saj se nikoli ne prepirata. Vse življenje se razumeta in v vseh dobrih in slabih trenutkih ju vodi skozi življenje ljubezen do otrok. Življenje zanju ne bi bilo težko, če ne bi bili časi takšni, kot so bili med prvo in drugo svetovno vojno in še nekaj časa po njej. Jože se z žalostjo spominja najtežjega trenutka med vojno, ko ga je eden izmed otrok prosil za kruh, a mu ga ni imel dati.

Življenje je bilo grenko in sladko, toda zdaj, ko sta si ponovno obljubila zvestobo tako kot pred petdesetimi leti, sta bila srečna, vesela vseh otrok in vnukov, ki bodo še dolgo, dolgo ohranili njuno ime.

MIRA PLAHUTNIK

Katarina in Jože Marot

GABERKE

ZA RAZVOJ

Rafael Blatnik

Zadnje nedeljo je bilo v Gaberkah, naselju z nekaj več kot tisoč prebivalci v velenjski občini, nadvse slovesno, saj so položili temeljni kamen za nov dom družbenopolitičnih organizacij, v spodnjih prostorih pa bo tudi trgovina, ki jo v kraju tako kot dom nujno potrebujejo. Temeljni kamen je položil član sveta federacije Franc Leskošek-Luka.

Kljub temu, da so Gaberke majhen kraj, pa se jim obeta še lepa bodočnost, kajti k njim se bodo preselili Družmirjani. Kot je znano, se bo Družmirje čez nekaj let pogreznilo in ga bo prekrila voda, kajti spodaj kopičijo premog. Za Družmirjane pa je bilo potrebno najti novo prebivališče in to bodo Gaberke.

Predsednik Krajevne skupnosti Gaberke Rafael Blatnik: »Zdaj pripravljamo zazidalni načrt za 250 družinskih hiš, raznišljamo o vrtno in novi soli. Če k temu prištejemo še začetek gradnje doma, potem je pred nami kar veliko dela.«

Predsednik krajevnega odbora SZDL Jože Mravljak: »Za do sedaj smo veliko naredili. Tako smo napeljali 4,5 km vodovoda, da ima vsaka hiša vodo. Skozi naselje smo asfaltirali cesto in uredili ban-

Jože Mravljak

kine, v nedeljo pa smo dobili tudi telefon z desetimi priključki. S sredstvi nam pomaga REK, nekaj smo dobili iz solidarnostnega sklada in občinskega samoprispevka, po 600 din pa so prispevali občani, ki poleg tega še pomagajo s prostovoljnimi deli.«

V Gaberkah so se odločili, da bodo dom končali do prihodnjega 14. julija in da bo odstop daljša ta dan njihov krajevni praznik. Kdor pozna Gaberke in Gaberčane, ve, da bodo tudi to akcijo in vse naslednje izpeljali, kajti pri njih ne govori, ampak delajo. To so že dokazali in pravijo, da še bodo, saj gre za njihov lepši jutri.

Tekst in foto: L. OJSTERSEK

TRNOVLJE

AVTO JE ŽE TU

V Trnovljah je bilo v nedeljo praznično. Pred gasilskim domom so se zbrali vaščani, kjer je bila slovesnost gasilskega društva Trnovlje. Društvo je slavilo 50 let svojega obstoja. Prisostvovali so tudi predstavniki gasilskih društev iz Vojnika, Strmca, Ostrožnega, Teharja in Pešovnika. Po paradi, na kateri so prikazali ročno sireno iz leta ustanovitve društva in staro motorno-rosenbavercer iz leta 1932, je vse navzoče pozdravila pionirka s šopkom rož, potem pa je spregovoril predsednik gasilskega društva Trnovlje Ivan Rumovec. Vaščane in goste je pozdravil tudi predsednik občinske gasilske zveze Vili Špat, ki je najprizadenejšim gasilcem podelil priznanja. Krstil je tudi nov gasilski avtomobil, ki so ga kupili ob podpori prostovoljnih prispevkov vaščanov, delovnih organizacij in občine Celje.

Pred petdesetimi leti je Franc Cerar zbral okrog sebe še deset fantov, ki so ustanovili gasilsko društvo. Do okupacije se je število članov povečalo. Danes pa šteje društvo 27 prostovoljnih

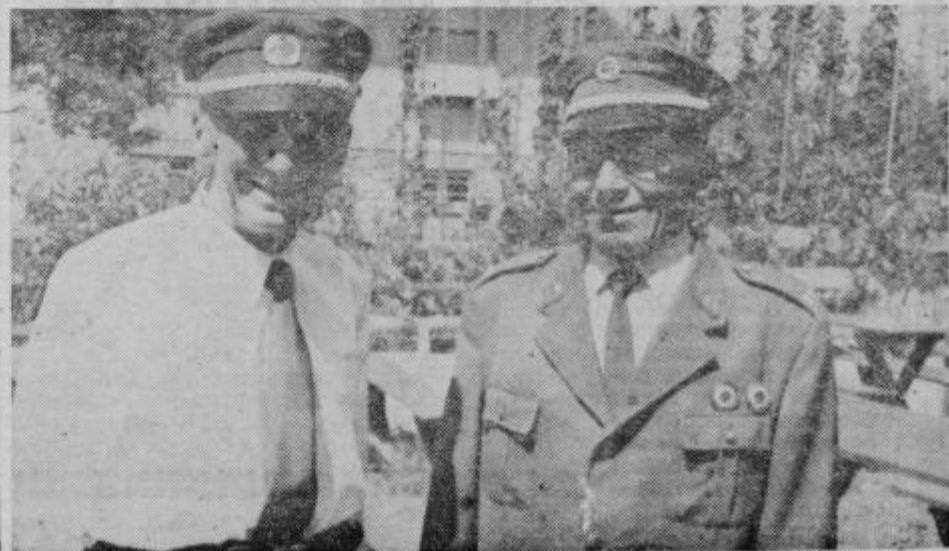
gasilcev, predvsem delavcev in nekaj kmetov. V uku pa imajo tudi 11 pionirjev, ki pridno vadijo gasilske veščine.

Člani društva so že veliko naredili v teh letih. Uspešno so pogasili 70 požarov ter rešili, kar se je dalo. Trudili so se tudi s postavitvijo in ureditvijo gasilskega doma. Leta 1932 so ročno sireno zamenjali z motorno. To je bil prvi večji dosežek. Leta 1952 pa so dobili prvi gasilski avto. Prej so se vozili kar s konji in pravijo, da je šlo zelo hitro. 1958. leta so razvili prapor, ki ima danes kar 80 zlatih in 100 srebrnih darilnih žebeljčkov. Istega leta so začeli graditi tudi zidani stolp. Tako so vseskozi obnavljali svoje prostore in stroje, vse do danes, ko imajo nov gasilski avtomobil, ki jim je trenutno najbolj potreben.

Franc Zurej in Avgust Cerar sta najstarejša člana gasilcev v Trnovljah, oba stara 68 let. Veselje do tega poklica ju je pritegnilo v gasilske vrste že v mladosti. Franc je gospodar v društvu in s številnimi izkušnjami v gasilstvu se spominja leta

1966, ko je v Trnovljah gorelo vsak večer. Na en dan so zgorela kar štiri gospodarska poslopja naenkrat. Sirene so tulile, ljudje so bili panični, na pomoč pa so priklicali še druga gasilska društva. Težavno je bilo tudi ob poplavih. Za Franca pravijo, da skrbi za celotno društvo, da je potrpežljiv in vztrajen. Želi si, da bi dočaka tisti dan, ko bo društvo dobilo džip za gozdne požare.

Milan Piliš je eden izmed najmlajših, star 14 let in gasilec že tri leta. Rad bi šel po stopinjah očeta, ki je tudi dober gasilec. Veseli ga šofiranje in pravi, da bo morda že kmalu lahko peljal novi avtomobil. Vsak teden pridno vadi rokovne in praktične vaje z vedrovko, uči pa se tudi ravnanja z orodjem in polaganje cevovoda. Društvo si želi pritegniti medse čim več mladih, a ker so blizu mesta, ne morejo zadržati mladine doma. Toda veseli in močni fantje bodo zdržali, le če jim bodo vaščani še naklonjeni in jim pomagali ohraniti tradicijo gasilstva v Trnovljah. Mira PLAHUTNIK

pisma

TRPLJENJE MATER

Opisala vam bom svoje doživljanje, ki je samo trpljenje matere štirih otrok. Rodila sem pet otrok. Eden mi je pred šestindvajsetimi leti umrl. Ker sem preveč žalovala za njim, sem se poročila in po petih letih se mi je rodil sin. Ne morem vam opisati, kako srečna sem bila. Toda nisem slutila, da mi bo ta otrok prinesel največ trpljenja. Oče ga je sprva imel rad, kasneje pa ga je vedno bolj sovražil. Nato sta se rodili še dve hčerki in v štirih letih zakona sem imela tri otroke. Oče se je ustrašil prevelike družine. Rad bi napredoval, zato je prepustil meni to težko breme. Morala sem se zaposliti in pustiti te uboge otroke skoraj same. Sin se je ponesrečil, ko je bil star sedem let. Poškodoval si je glavo, ker je padel pod vlak. Posledice so bile zelo težke. Socialna je vzela fanta v zavod, vendar fant tam ni hotel ostati, ker je bil preveč navezan name. Tudi četrtega otroka so mi vzeli. To je bil zame najhujši udarec. Za kaznen, ker moram hoditi v službo, so mi vzeli otroke. Eden mi je umrl, drugi je v domu za živčne in duševne bolnike v Hrastovcu, dve hčerki sta živčno strti od prevelikega trpljenja. Vse to se ne da opisati.

Sedaj imam lepo stanovanje. Bila bi srečna, ko bi se situacija z mojimi otroki uredila. Prosim za pravično razzodbo in da se mi vrne najmlajši otrok, ki je od mene oddaljen okoli 20 kilometrov. V Dramljah je hčerka zelo osamljena, nima otroške družbe, stara je šest let in je tudi zelo navezana na mamico. Toda kruta roka jo je odtrgala od mojega srca. Sedaj je bolna in jaz je ne morem hoditi obiskovat, ker imam bolne noge. Tudi za sina lepo prosim. Star je 22 let in mislim, da ni tako duševno bolan. Je epileptik in vedno me prosil, da bi ga zdravili kako drugače, da bi bil bolj med normalnimi ljudmi. Opriljemam se zadnje rešilne bilke. Upam, da ima vsak državljan v naši socialistični Jugoslaviji pravico do normalnega življenja, ne pa take borbe, ki jo bijem jaz že leta in leta. Res je, da je po toči zvoniti prepozno, udarec pada za udarcem, zato vladno prosim, da bi mi pomagali, kar se še rešiti da.

Prosim, ne samo obsojati! Mislim, da me razumete, da nisem zmogla sama pretežkega bremena.
CECILJA TEODOROVIC
V 5 NOVI TE

MOJ PROSTI ČAS

Med tednom nimam veliko prostega časa. Ker sem v 8. razredu, se moram več učiti. Po učenju pomagam mami. Zvečer poslušam radio ali pa gledam televizijo. Zjutraj spim do devete ure. Nato

siha nikjer. Iščejo in iščejo ga, in ga najdejo v svinjaku. Ravno je kotil, imel jih je 30. Strašno jih je presenetilo. Enega je kar kap zadela. Takih kolin še nihče ne pomni. Se danes imajo vsi mokre jezike. Spili so dva kozarca vina.

Učenka 6. a razreda
ZVONKA KOZOLE

NEVEDNICA

Ko sem prebrala v Novem tedniku članek pod naslovom Ob regresu za kmete, me je prijelo pri srcu. Napisal ga je M. R. s Planine. Vprašujem ga, če sploh ve, kakšno je kmečko delo. Sem žena delavca Železarne Štore in gospodinja štiričlanske družine. Otroka sta še šoloobvezna, preživljati pa se moramo z eno plačo. Pomagam si tako, da najemam košček zemlje, na kateri pridelam najmlajše. Delam od zore do mraka, da najeto zemljo odslužim in obdelam. Garam dan za dnem na zemlji, pa si ne morem privoščiti več kot enodnevnih izlet z delavskim avtobusom. Sentjur

BETKA TREBOVC

NE MOREMO VEČ VZDRŽATI

Prvič se oglašam in sem redna bralka Novega tednika, saj komaj dočakam četrta, ko nas pismonoša obišče. Najprej je na vrsti povest, predlogi in seveda pisma, ki so včasih zelo pestra. Saj se skoraj na znajdem, kje in kako bi začela.

Ze dve leti je od tega, kar smo se Kalobčani prvič oglašali na Izletniku s prošnjo, da bi tudi mi radi avtobus, saj nas je preko 70 delavcev, ki hodimo tudi po 4 km peš do avtobusa. Takrat smo zvedeli, da ne smemo biti zahtevni, da je treba šest mesecev prej zahtevano objaviti, zato smo potem tudi mirovali celo leto. Ponočno smo prosili Izletnik, saj se je skoraj vsak teden kdo oglašil in se telefonično, pa je bilo do sedaj vse zaman. Povedali so nam, da je treba cesto popraviti in v ovinkih razširiti, zato smo z veseljem začeli z delom. Sentjurska občina je pomagala z denarjem, da smo lahko posipali cesto, kjer je bilo potrebno. Opravili smo mnogo prostovoljnih ur in smo jih še pripravljati, ko bi nam enkrat Izletnik sporočil, da je prišel dan, ko se

bodo tudi kalobški delavci usedli brez skrbi vsak na svoj sedež. Po osemurnem delu bi se jim to kar prileglo.

Vabimo novinarja, naj bi prišel enkrat ob 14.30 uri k delavskemu avtobusu v Sentjur. Videl bo, kako se moramo tlačiti.

TEREZIJA PUSNIK,
Kalobje

MENI PA NI VŠEČ

Sem tudi naročnica NT že dolgo vrsto let. Tudi meni ni všeč rubrika Ljubzen po svetu v takšni obliki, kot je. Tudi drugim iz sosednje vasi Veliki vrh ne. Vem za dva iz omenjene vasi, ki sta ravno zaradi teh nagih odgovorov NT, in sicer še prej, preden se je podražil.

Spolnost je res del našega življenja, a je in naj ostane skrivnost zakona. Vzgoja za to pa naj bo v šoli in v vzgojnih ustanovah ob pravem in primernem času. Ljubzen je lepa, a le takrat, če je dostojna in skrita, nikakor pa, če se razgalja na papirju po časopisu in jo gleda vsa javnost, tudi najmlajši. Njim naj bi bilo to še prikrajšano. Tudi z rubriko Med štirimi očmi je ravno tako. Naj bo res samo za med štirimi očmi.

NEZIKA KORBAR

MOJIM UČENCEM V ŠOLI

Sedim v parku svojega življenja, mislim si: sem nič! Tedaž zaslišim otroški klic, odzovem se, hrepenim po njih.

Njih oči me prosijo, v srcih upanje nosijo, kličejo me, iščejo... Ko se okrog srca mi zberejo,

z njimi jočem, stočem, veselim se in gorim, poslušam glas njih mili — jim pomagati želim. Gnetem srca, polnim misli,

vodim jih do sonca sreče,

k veselju, zmagi tisti, ki življenje se mu reče. Kdor jih sreča, kdor jih vidi,

najde mene v njih globini — a jaz ostanem majhna,

skrita, veselim se zmagi svoje, ki polni mi utrip telesa; čutim diš ljubezni

naokrog, ko vidim: bogata so drevesa, šele zaspi — saj sem pedagog.

MARIJA ŽAGAR,
o. š. Polzela

V SOLI

«Sedem je že ura,» pomislim. «Ah!» zavzdihnem, «rad bi še spal.» Obrnem se na drugo stran in poskušam zaspati. Zaspati ne morem. Zato vstanem. Hitro se umijem in oblečem. Iz radia zaslišim glas: ura je sedem in 25 minut. Hitro spravim v torbo zvezke in knjige.

Nato stečem po hodniku in po stopnicah. Zunaj dežuje. Pogledam po cesti navzgor in navzdol. Nobenega prijatelja ne vidim. Zato grem sam v šolo. Med potjo si živim pesmico. Kmalu prispem v šolo. Sezujem si čevlje in obujem copate. V razredu sta bila le dva učenca. Moj prijatelj se je ukvarjal s popravlja-

njem in dopolnjevanjem dvigala. Rekel sem mu: «Ali veš, da pišemo tehnično kontrolno?» Prijatelj je zavzdihnil. Počasi so prihajali sošolci in sošolke. Na obrazu sem jimbral zaskrbljenost zaradi kontrolne, pa tudi zasplost. Pomislil sem, kako v redu bi bilo, če bi lahko doma spal. Iz razmišljanja me je predramil zvonec. Sel sem k svoji klopi. Kmalu je prišel tovariš. Nismo pisali kontrolne. Tovariš je spraveval. Po spravevanju smo jemali snov naprej. Drugi uro je bila slovenščina. Ponavljali in utrjevali smo slovnico. Tretjo uro imamo gospodinjstvo. Ena skupina gre kuhat. Tovarišica sprašuje celo uro. Tudi naslednjo uro imamo gospodinjstvo. Zamislil sem. «Oh, saj res!» se spomnim, «danes je tekma v rokometu.» Dregnem prijatelja, ki je poslušal tovarišico. Vprašam ga, če ve, da bo danes tekma. «Seveda!» je rekel. Nato sva se celo uro pogovarjala o rokometu. Iz najnovega pogovora naju je zmotila tovarišica. «Franci, sedaj mi pa nekaj povej o gotovih jedilih!» Ker sem nekaj ujel na uho, sem povedal. Tovarišica je rekla: «Le sedi, drugič pa bolje poslušaj!»

Ure je bilo tako konec. Naslednjo uro je nemščina. Ta ura tudi kmalu mine. Ker imamo samo pet ur, lahko gremo domov. Učenci si oddahnemo in si mislimo, da je tudi ta dan za nami.

FRANCI GLAVAC,
8. razred
OŠ Kozje

CENJENE GOSPE. DRAGI TOVARIŠII!

Pod rubriko «Pisma» sem nekoč čital, da ponižni nismo več. Dodal bi, da sta vladnost in dobra volja pri nas ostala, le pri pozdravljanju se je zataknilo. Naši slovanski bratje Poljaki poljubijo roke pri pozdravljanju svojih državljanov. Jih srečajo na vrtu ali pa v dvoranah. Francozi se globoko klanjajo svojim damam in gospodom. Rusi se prisrčno objamejo, ko se pozdravljajo s svojimi tovarišiči. Vsi načini pozdravljanja so lepi, če so izraz spoštovanja in iskrenosti.

Mi, tukaj na mostu med Vzhodom in Zahodom, bomo pa res morali najti nek nov, čim bolj praktičen način pozdravljanja. Posebno naši mladini se tako mudi, da nimajo več časa pozdravljati svojih učiteljic s tovarišica, ampak kar skrajšano s »turščica«. Prek Sotle je malo boljše, ker drugaricu le ne morejo tako »oskubiti«.

Lepo in skoraj nujno je, da bi kdo predlagal kaj dobrega, kar bi nas spravilo na pravi tir, kar se tega »nesrečnega bontonas« tiče!
LCC

ZAHVALA

Z zelo lepim dejanjem se je celjsko PTT podjetje spomnilo svojih bivših uslužbencev.

Dne 25. junija je namreč organiziralo srečanje PTT upokojevcev združeno s prijateljem izletom Omenjenega dne ob 7. uri smo se zbrali na celjski avtobusni postaji, odkoder smo z dvema avtobusoma krenili proti Ptuj. V naši sredini je bil tudi direktor podjetja tovariš Šepec. V gostišču na ptujskem gra-

du nas je čakala obilna malica, nato pa smo si ogledali znameniti grad. Ogled soban, urejenih v muzej, je bil veliko doživetje za vse udeležence, posebno še za tiste, ki so si muzej ogledali prvič. Okoli 12. ure smo zapustili Ptuj in se kmalu začeli vzpenjati na Pohorje, kjer je bil naš cilj Poštarski dom. Tu je bilo pripravljeno izvrstno kosilo. Po kosilu pa smo ob žlahtni kapljici obujali spomine na lepe, dostikrat pa tudi težke dneve v naši službi. Tovariš direktor se je v kratkem govoru vsem prisotnim zahvalil za udeležbo, še posebno pa za delež, ki so ga sedanji upokojevci v času službovanja s svojim delom prispevali k napredku pošne službe. Omenil je, da so sedanji upokojevci svojčas morali delati v težjih razmerah kot delajo sedanji. Obljubil je, da bo podjetje takšna srečanja in izlete organiziralo še večkrat.

Tako smo vsi preživeli prijeten dan in se proti večeru veselo razpoloženi vrnili na svoje domove. Za ta lep dan smo PTT podjetju vsi udeleženci iz srca hvaležni.

UDELEZENEC

DRVARNICA NAPOTI

Zelo rad berem Novi tednik. Imam pa problem, ki bi ga rad dal v časopis.

Stranka v hiši, kjer stanujem, Ivan Dobovičnik, ima tri drvarnice. Eno je postavil tik mojega stanovanja. Drvarnica mi zakriva okna, sonce ne pride do stanovanja. V dežju in snegu je zid moker, v stanovanje prihaja vlaga.

Dobovičnik je postavil drvarnico brez dovoljenja. Prosim stanovanjsko podjetje, da zahteva odstranitev drvarnice od mojega stanovanja.

J. M.
Roška 7, Celje

JE TO KULTURA

Veliko se piše o kulturi in da smo Slovenci kulturni narod. Rad bi vedel, kako se mora mladina vzgajati, da bo kulturna.

Ali takole? Tovarišica, ki vodi pri nas kulturo, je povabila mladino na igro v Sentjur. Igra nam je bila všeč. Ker pa so igralci uporabljali italijanske kletve, smo bili ogorčeni. Italija še našega mesa ne mara, kaj šele slovenske kletve. Nazaj grede je mladina v avtobusi privedla pravi bojni indijski ples. Vpili, kričali, peli so vsi. Tovarišica kultura je kričala, nihče je ni poslušal. Bojna sekira nas je povabila v gostilno. Peli in plesali so do druge ure zjutraj, doma pa je bila kolo in grmelo. Nič ne de, samo da smo kulturni! Cez teden dni nas je tovarišica kultura povabila na izlet po Došenjski. Zopet kričanje grdi in prostaških besed. In takšni se kažemo po svetu! Namesto domov, zopet v gostilno. Ob polnoči si lahko videl parčke vsepovsod. Doma jeza, toda smo pač kulturni. Vi starši pa ne.

Ko bo tovarišica kultura sezidala kulturni dom, to bo veselje. To bo kultura po gozdu, v grmovju ali na cesti. Samo da očka in mamica ne vidita. Prosim, tovariš urednik, pojasnite, ali je to slovenska kultura?

J. G.

Dobje pri Planini
Odgovor: Kaj pa ste sploh hoteli povedati?

KDO Z NAMI IN IZLETNIKOM V VARŠAVO

GRADNJA ŽALEC

DA, SCHIEDEL
DIMNIK
RES PRVI V SVETU!

KDO BO POTOVAL Z NOVIM TEDNIKOM IN IZLETNIKOM V VARŠAVO

Kandidat za izlet v Varšavo postanete na dva načina:

1. Pošljite nam svojo fotografijo z rojstnimi in ostalimi podatki (polic, naslov). Pogoji pa je, da ste stari od 15 do 20 let, ali pa če ste delavec ali kmet in ste starejši od 20 let. V vsaki številki Novega tednika bomo objavili 4 fotografije štirih bralcev ali bralk, ki bodo kandidati za izlet. S fotografijo morate poslati tudi kupon. V uredništvu bomo žrebali, katere 4 fotografije bomo objavili.

2. Izrežite glasovalni kupon, ga izpolnite s svojim naslovom, zapišite, za katerega kandidata objavljenih fotografij glasujete, kupon prilepite na dopisnico in pošljite na naš naslov.

Kandidat z objavljene fotografije, za katerega bo s kuponi glasovalo največ bralcev in bralk, bo postal prvi udeleženec izleta.

Drugega pa bomo izžrebali v uredništvu med vami, bralci, ki boste poslali glasovalne kupone. Seveda lahko vsakdo pošlje tudi več kuponov, a največ 10. Vse bomo upoštevali! Tako bomo vsak teden dobili dva potnika za izlet v Varšavo.

Srečko Zajko, 1951, NK delavec, Podgora 30, Smarjno ob Paki

Tomo Majce, 1959, časopisni inženjer, Koroška 4, Ljubljana

Jolica Vasle, 1956, delavka, Podvin 48, Polzela

Mira Jerob, Laze 9 a, Svetotoka-Dramlje

V Varšavo potuje Ivanka Bračun, 1957, delavka, Dekmanca 15, Bistrica ob Sotli

Izmed kuponov številka 9 smo izžrebali 18. potnika za Varšavo; to je Angela Hrvatlić, Zvodno 60, Teharje

KUPON NT

10

Glasujem za (napišite ime in priimek)

Kupon pošilja bralec:

Naslov:

PRED 30 LETI NA KOZJANSKEM

PIŠE
MARJAN
JERIN

1

Letos slavimo v naši ožji in širši domovini več jubilejev, ki nas spominjajo na polpreteklo zgodovinsko dobo, ko so si pisali naši narodi najveličastnejše strani svoje zgodovine.

V najtežjem štiriletnem narodnoosvobodilnem boju, ki je bil kronan s končno zmago nad mračnjakiškim fašizmom, je prispevala svoj krvni davek sleherni slovenska in jugoslovanska vas in pokrajina. Svoj veliki delež je prispevalo tudi Kozjansko, katerega prebivalci so že v letu 1941 dokazali, da so ostali zvesti potomci nekdanjih kmečkih puntarjev. Zopet se je zbudila počivajoča puntarska pest in udarila krepko, odločno in neustraheno. Krvaveli in padali so goloroki v neenakem boju z več kot desetkrat močnejšim sovražnikom. Niso se dali zavesti vabljenim okupatorjevim obljubam, niti zastrašili krvavemu terorju, ki so ga izvajali nemški fašistični oblastniki nad nedolžnim prebivalstvom. Nasilje je rodilo upor in seme upora zoper najhujše zločince 20. stoletja je vzkliko in se razrašalo do slednje kmečke hiše ter seglo v najvišje zaselke Bohorja, Drenovca, Voluša in Rudenika.

Nemci zaprepašeni

V letu 1941 je poslal CK KP Slovenije na Kozjansko prekaljene komuniste z nalogo, da se povežejo s partijskimi celicami v Kozju in v posavskih središčih ter jim pomagajo organizirati prebivalstvo za odpor proti nemški fašistični oblasti. Drugi center, od koder so prihajali na Kozjansko politični aktivisti-ilegalci, je bil Zagreb. Uspeh se je takoj pokazal, saj so ustanovili že v juliju 1941. celjsko četo, v septembru pa drežiško četo. Čeprav sta bili ti dve četi zaradi izdaje delno uničeni, so ustanovili že v začetku leta 1942 kozjansko četo, ki je nadaljevala vojaške in sabotažne akcije po vsem Kozjanskem.

Nemški okupacijski oblastniki so bili zaprepašeni nad tolikšno drznostjo te peščice borcev in aktivistov,

Na sliki je okrožni komite KP s tovarišem Sergejem Kraigherjem (tretji od leve med borci, ki stojijo).

ki so jih s svojim delovanjem ovirali pri izvajanju njihovih zloglasnih načrtov. Njihove krute metode in storjena zla nad nedolžnim prebivalstvom je spominjalo na mračnjakiški srednji vek. Kaj kmalu se je znašlo mnogo kozjanskih prebivalcev v raznih nemških zaporih, nekateri pa so izselili v Srbijo in na Hrvaško. Da bi preprečili stike med Slovenci v Obsotelju in Zagorci, so v oktobru 1941 začeli izseljevati prebivalstvo na Kozjanskem iz obsotelskega pasu in naseljevati na prazna posestva Kočevarje in Besarabce. Da bi lažje izvedli svoj peklenški naklep, so obljubljali tem prisilnim izseljencem, da bodo dobili v zamenjavo lepa posestva v Nemčiji, razmestili pa so jih v starih zapuščenih samostanih, od koder so jih vodili vsak dan pod nadzorstvom na delo v tovarne, kjer so morali delati za nemško vojno industrijo. Pohodu I. štajerskega ba-

taljona na Kozjansko pod vodstvom komandanta Franca Rozmana-Staneta je le delno uspelo zaustaviti izseljevanje, ker se je moral bataljon nujno vrniti po nekaj dneh v Savinjsko dolino.

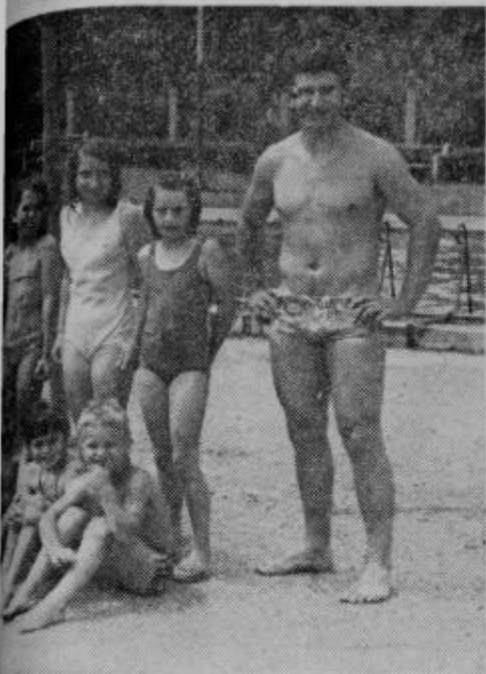
Ob izseljevanju so se vrstili pretresljivi primeri, ki so pokazali, kako je naš kmet navezan na svojo zemljo. Nekaterim Kozjancem je kljub strogemu nadzorstvu uspelo pobegniti pred izselitvijo. Tako je trden kmet Denžič s svojo veliko družino zadnji čas zapustil rodno hišo in se umaknil v gozd, kjer si je postavil barako in tu je preživela devetčlanska družina prvo leto okupacije. Trije njegovi sinovi so odšli v letu 1942 v partizane in vsi trije so žrtvovali svoja mlada življenja v boju za svobodo.

Tončka Čečeva ujeta

V februarju 1942 je poslal pokrajinski komite za štajersko na Kozjansko ilegalce-komuniste Janka Skvarča, Pavla Baloha-Petra, Svetozarja Caporda in Tončko Čečeva-Rozo, ki je bila kmalu zatem imenovana za sekretarko kozjanskega okrožja. S prihodom sekretarja pokrajinskega komiteja za štajersko Sergeja Kraigherja s še nekaterimi člani na Kozjansko se je politično delo še bolj razmahnilo in v drugi polovici leta 1942 je bilo že 17 odborov OF.

Ugodne posledice tako razgibanega političnega dela aktivistov na območju Kozjanskega so se odrazile tudi z večjim prilivom novih borcev domačinov v kozjansko četo. Po prihodu kozjanskega bataljona, formiranega v avgustu leta 1942 na Dobrovljah, se je vključila ta četa v bataljon in ga močno ojačala. Bataljon je opravil že večje vojaške in sabotažne akcije širom Kozjanskega in s tem vznemirjal fašistična vojaška oporišča, ki jih je bilo na Kozjanskem 16, še bolj pa nemško politično vodstvo, ki se ni več čutilo tako vsemogočno, kot so še mesec dni pred tem oznanjali na vsa usta njeni oblastniki.

SE PLAVATI!

obiskovalo pla- od 20. julija do Zanimivo je, da poleg prebold- in predšolskih tujejo tudi učen- šalske občine. dvajset stuj- ceva. Plavanja učijo poleg Adija tudi mladinci Brinar Toni, Brodar Toni, Skok Stane, Plavčak Marjan, Golič Jože, Kranjc Vlado in Vrhovec Dušan.

JANEZ VEDENIK

CELJE: ZA PRAZNIK

Medtem ko so prve športne (mah nogomet) in nekatere druge prireditve v počastitev praznika celjske občine že uspešno zaključene, se bodo druge, z osrednjo proslavo vred na Dobrni, šele zvrstile.

Četrtek, 18. julija:
ob 20. uri koncert godalnega orkestra v dvorani zdraviliškega doma na Dobrni.

Petek, 19. julija:
ob 16. uri mednarodni atletski miting za memorial Ferda Skoka, Stadion Borisa Kidriča v Celju;
ob 20. uri nastop folklornega ansambla Lado iz Zagreba, Drsalice v celjskem mestnem parku;
ob 20. uri gostovanje PD Zarja iz Trnovej s komedijo Manevri na Dobrni, Park pred domom Milhe Pinterja, v primeru slabega vremena v dvorani zdraviliškega doma.

Sobota, 20. julija:
ob 9. uri turnir moških in ženskih reprezentanc Raven, Siska in Celja v odbojki, Igrališče Partizana Gaberje;
ob 9. uri tekmovanje mestnih reprezentanc Siska, Maribora, Raven in Celja v kegljanju, Keglišče Ingrada ob Ljubljanski cesti;
ob 9.30 uri otvoritev avtomatske telefonske centrale na Dobrni, Pošta.

ob 10. uri otvoritev razstave o Peti prekomorski brigadi Ivana Turšča-Iztoka v avli osnovne šole na Dobrni in do te ure zbiranje borcev te brigade pred šolo;

ob 11. uri osrednja proslava v počastitev praznika celjske občine v spomin na ustanovitev Prve celjske čete ter na čast 30-letnice ustanovitve Pete prekomorske brigade, Park pred domom zavoda Ivanke Uranjekove: Podelitev Sladrovih nagrad in priznanj samoupravljavcem.

ob 17. uri šahovski braturnir reprezentanc Ljubljane, Maribora, Domžal in Celja v celjskem šahovskem domu.

Nedelja, 21. julija:
med 8. in 18. uro TRIM plavanje za mlade in starejše, Ljudsko kopališče v Celju;

ob 8. uri lovsko streliško tekmovanje pri lovski koči nad Dobrno;

ob 9. uri otvoritev TRIM staze na Dobrni;

ob 10. uri nastop športnih psov, klub za vzrejo športnih in službenih psov iz Celja, Igrališče pred kavarno na Dobrni;

ob 10. uri tekmovanje v streljanju z zračno puško reprezentanc Hrastnika, Maribora, Siska, Velenja in Celja, Strelišče Na griku v Liscah pri Celju.

Ponedeljek, 22. julija:
ob 20. uri nastop mešanega pevskega zbora in folklorne skupine »Kajuh« Dobrna v dvorani zdraviliškega doma na Dobrni.

MALA ANKETA

NAŠE CELJE

Zakaj imate radi Celje? Bi znali odgovoriti? Hm, težko vprašanje, kajne? Saj sploh nikoli ne pomislimo, zakaj ga imamo radi. Samoumevno se nam zdi, ker tu živimo in delamo, rešujemo vsakodnevne težave, okušamo radosti, se prilagajamo vsemu novemu. Morda se niti ne zavedamo, da smo radi v tem »belem« mestu ob »bistria« Savinji. Pa kolikokrat se jezimo nanj! Uh, pa ta zrak! Vendar se še naprej sprehajamo po celjskih ulicah, z otroško razigranostjo se znova vračamo domov in z radovednostjo malega naučeka pokukamo, kje je spet kaj novega.

No, bi zdaj že znali povedati, zakaj ga imate radi? Pa preberite odgovore naših anketirancev in gotovo boste med odgovori našli tudi nekaj vzrokov vaše naklonjenosti našemu mestu.

KRAMARIČ BLANKA, dijakinja: Čeprav v Celju živim šele pet let, mi je že priraslo k srcu. Spoznala sem nove prijatelje in prijateljice, rada se hodim kopat na bazen, pozimi grem večkrat na drsalice. Nekaj me pa le zelo moti, pa ne le mene, ampak gotovo vse mlade Celjane. Zdaj poleti sploh ni nobene zabave. Tu in tam bi lahko organizirali kak ples.

JOZE JOHAN, upokojenec: Kaj vem, zakaj ga imam radi? Rad ga imam, vsekakor. Tu živim že 17 let in mesto mi je že samo po sebi všeč. Navezal sem se nanj in zdaj ne bi šel drugam, posebno še, ker je danes Celje čisto drugačno kot nekoč. Veliko so zgradili novega, pa Savinjo imam rad, ker je ob njej še edini kraj, kjer se lahko naučim svežega zraka.

DARJA CREP, učenka: Najbolj mi je všeč Celje poleti, ko se lahko kopam po mili volji, malo slabše je pozimi. V teh dneh sem redni gost na bazenu, saj so počitnice in nimam drugega početi. Pa po trgovinah rada hodim, prijateljice imam, v Celju sem rojena in ne bi hotela živeti v kakem drugem mestu.

FRANC KERIN, upokojenec: Delam na parkirišču v središču mesta in kljub temu, da mi je Celje všeč, me bode v oči nesnaga. Na tem področju se res ne moremo pohvaliti z urejenostjo, ravno obratno. Praktično je živeti v mestu, ker imam človek vse pri roki — avtobuse, trgovine. In park je moje sprehajališče, kadar je utegnem.

IRENA KRAMER, trgovska pomočnica: Celje je moje rojstno mesto in rada ga imam. A zakaj ga imam? Lepo je tu, tu je stari grad, okolica je čudovita, vsaj zame. O, stanovat pa že ne bi šla drugam, saj imam tu družbo in privadila sem se na vse, tako da bi težko živela kje drugje. Celje je moje mesto!

Tako. Se naprej imejmo radi Celje, preljubo staro mesto, ki nam bo všeč vedno in nam bo s hvaležnostjo v srcu dajalo občutek, da smo vsi mi njegovi, da smo dobrodošli v njem in da noče, da bi ga nekoč zapustili. Saj ga ne bomo, ne?

Darja Fejčič

Foto: Mira Plahutnik

se začne novo... pri Slivnici... poročila natanko... Na ta dan po... podpisala izjavo... zakona, ki je... Od tega jih... ki je bila... vrhu, nato pa... kar takoj začela... Vendar... družina, zato je... službo, dokler ni... so bila njuna... male nesreče tega... vojna vihra... Mati Antonija se... spominja... njej ter vsem... kajti sovražnik... letu vojne... Sicer pa... s trepetan... veliko družinsko... Poldek so že 28... obiskala starše... jo je zapustil... vidita, saj so asi... ki je na delu... pri hčerki Ivanki... novo hišo.

PIŠE:

ERNEST REČNIK

EVROPO IN AZIJO

ve ljudske grad-... soje sovjetski... pomočjo uzbek-... umetnikov... Svetionodra ku-... keramič-... izraža višek... mogočnosti... okrašene... in pestrimi... sličinimi... dal Timur... ogromen kom-... imenovan po... najljubši ženi... Hanum. Legenda... je za časa Ti-... pohoda v Indi-... njegova žena... moša ob pov-... posebno le-... Najela je naj-... arhitekta in moj-... pričeli z veli-... delom. Vlada-... lepota... je zaljubljen... Ker je bila... za vse pro-... graditve... prenehal z... posled je vlada-... ustila in se z gra-... sednila, da jo bo... na lice. Bi-... dvignila

feredžo, hkrati pa z roko zaslonila lice. Poljub zaljubljenca na Bibi-hanino roko je bil tako vroč, da ji je prežgal roko in še na licu se je poznala opekline. Ko se je Timur vrnil s pohoda, je opazil oboje — novo mošejo in znamenje na ženinem licu. Bibi-hanum mu je povedala vse po resnici, kako so potekali dogodki. Timur se je strahovito razhudil in je hotel pripravi kaznovati predrzne graditelja. Ta je računal s tem, si napravil krila in z najvišjega minareta odletel v svoj rodni Iran.

V Samarkandu je živel in deloval tudi znameniti matematik, fizik in astronom Ulug — beg, ki je že v začetku 15. stol. zgradil velik observatorij s sekstantom za opazovanje zvezd.

Poleg vseh častitljivih kulturno-zgodovinskih spomenikov smo si sedva ogledali tudi sodobni Samarkand, ki ima močno razvito industrijo, trgovino in kulturne ustanove.

Bil je ravno zadnji dan aprila in v mestu so teklo zadnje priprave za proslavo 1. maja. Trgovine in ulice so bile polne ljudi. Predpraznična nakupovalna mrzlota ni bila nič manjša od naše. Proti pričakovanju so tudi sovjetska azijska mesta zelo čista — po tej plati bi jih kar kazalo posnemati. V velikih trgovinah, sličin našim Na-mam, oni jim pravijo »Univermaga«, smo si ogledovali cene tekstila in obutve, ki so višje od naših, pa tudi izbor je skromnejši. Cene so zelo različne in je kaka realna primerjava malo težka. Kilogram jabolk stane 2 rublja, uradni tečaj pa je 24 din, se pravi 1 kg jabolk po naše 48 din. Za 15 dkg težko granatno jabolko sem plačal pol rublja, kg riža stane 1 rubelj, pol litra vodke celo 3,60 rublja (pri nas je liter slivovke pri kmetu 30—40 din). Na drugi strani pa je stanarina za dvosobno stanovanje z vodo, plinom in električno vred samo 7—8 rubljev, prevoz s tramvajem, avtobusom ali pod-

zemeljsko železnico v mestu, na katerikoli razdalji po 4 kopejke. Izredno kvalitetne lepostovne in znanstvene knjige so skoraj zastoj. Cene so zelo izenačene, primerjali smo jih v Kijevu, Tuškentu, Samarkandu in pozneje v Moskvi. Zanimali smo se za krzna njihovih znamenitih karakul ovc, ki dajejo takoimenovano astrahansko krzno, pa nismo nič našli. Znana in lepo vzorčasta je samarkandska svila, katere smo nekaj kupili za spomin, seveda za dolarje.

Večerilo se je že in v hotelski avli smo čakali na avtobus, ki bi nas moral popeljati na letališče. V hotel so sporočili, da ima letalo, namenjeno v Moskvo, s katerim bi se peljali tudi mi, 4 ure zamude. Ob 10. uri zvečer smo končno vzleteli na 3200 km dolgo pot in ob 2. uri zjutraj pristali na moskovskem letališču Domodjejevo.

Prihodnjič Moskva in povratek v domovino.

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

KOLIKO
TEMELJNIH
ENOT

Kmetje so trmoglavci. Ne marajo svoje zadruga. Tisti, ki nočejo sodelovati, ne bi smeli dati volilne pravice. Take očitke smo slišali pred letošnjimi pomladanskimi volitvami. Če odštejemo volilno pravico, pa jih slišimo še zdaj. Navadno pa niso nič manj trmoglavci tudi tisti, ki to očitajo kmetom.

V nekaterih kmetijskih organizacijah se delovni kolektivni, oziroma njihova vodstva, in kmetje ne morejo prav sporazumeti. V zadrugi — ime ni važno, ker je podobnih več — so leta nazaj trdili, da imajo pri kmečki proizvodnji oziroma kooperaciji izgubo. Ko so si kmetje izbojevali temeljno združeno enoto in so lani uspešno gospodarili v njej, pa bi jim delovni kolektiv rad pobral del ostanka dohodka (dobička). Drugod bi radi prepustili kmetom le skrb za kooperacijo in ne tudi odkupa in zato potrebnih sredstev.

Za kmete je še slabše tam, kjer nimajo temeljne združene enote, ampak je baje zaradi varčevanja pri stroških vsa zadruga le ena taka enota. Kmetje so se baje strinjali s tako ureditvijo. Pravno merilo za to, če se res strinjajo, pa je, ali so tudi člani take zadruga. Kdor se strinja, gotovo nima varoka za to, da ne bi bil član. Kako je potem tam, kjer je med člani zadruga le peščica kmetov?

Večji kmetijski kombinat ima 18 temeljnih organizacij združenega dela, a od teh je za kmečko kooperacijo le ena. Kombinacijo zajema območje treh občin in kmetov je več kot vseh zaposlenih na njem, pa so jim v celoti temu prisodili ali nasvetovali le eno temeljno organizacijo. Kmetijska proizvodnja na družbenih zemljiščih je razdeljena na pet takih organizacij, čeprav jih več opravlja enake dejavnosti. Zakaj potem ne sme biti več temeljnih organizacij za kmečko kooperacijo? Ali delavcem ni treba varčevati pri upravljanju in gospodarjenju enako kot kmetom?

Dve manjši kmetijski zadrugi sta — morda zato, ker nobena ni hotela zaostajati za drugo — za dejavnosti na kmečkih posestvih ustanovili temeljni združeni enoti, za družbene obrate pa temeljni organizaciji delavcev. Zaradi tega jima ni bilo treba zvišati marže pri odkupu, da bi pokrivali večje stroške. Odkupujeta vsaj po enaki ceni kot sosednje kmetijske organizacije, če ne celo po višji, za odkup pa je dobro poskrbljeno. Tam imajo skoraj vsi kmetje temeljno združeno enoto za svojo zadrugo. Proizvodnja je dobro organizirana, odkup pa raste, zato je moč pokrivali vse stroške z malo maržo.

V zadnjem času je veliko kritike na račun tistih gospodarskih organizacij, ki so se le preimenovali v eno temeljno organizacijo. Če je treba v industriji približati samoupravljanje delavcem tako, da se ustanovi več temeljnih organizacij, naj bi to veljalo tudi za kmete. Po predpisih in ustavi sicer velja, toda ti še niso uresničeni. Po čigavi krivdi ali zaradi čigave trmoglavosti? Ali niso bolj trmoglavci tisti tehnokrati, ki kmetom nočejo priznati njihovih zakonitih pravic, kot tisti kmetje, ki jih zahtevajo ali zavračajo neenakopravno sodelovanje v zadrugi? JOZE PETER

ŠENTVID

KORENINA
PA TAKA

Mrak se je spuščal na zemljo, ko sem po zaprašenem makadamski cesti prišla do Gajškove hiše v Bodrišni vasi pri Šentvidu. Namenila sem se k Janezu Gajšku ali stricu Janezu, kakor ga kličejo domačin. In imela sem srečo, kajti prav ta hip je s travnika proti domu počasi, toda čvrsto stopal žilav starček s košem sveže trave na ramah. Stric Janez je odložil koš in skupaj sva odšla v kmečko izbo, v kateri se je širil vonj po svežem kruhu in mleku.

Ko sem strica Janeza vprašala za leta, se mu je na obrazu pojavil nasmeh, ki je prav imenitno pristajal zavnanim brkom.

»Petinosemdeset jih imam, ja, prmejdunej!« se je glasil odgovor.

»Kako pa da se pri vaših letih zmorate tako težko delo, kot je hošnja košev?« sem bila radovedna.

»To sploh ni težko. Ciovek se ga navadi kot hrane in mu sčasoma postane potreba. Nikoli nisem brez dela, ne moremo biti...«

»Stric, česa se pa najbolj spominjate iz vaših mladih let?«

»Ja, prmejdun, to je pa težko reči. Najbolj vem to, da sem bil večkrat sit kot lačen...«

»Pa kasneje, kako ste preživeli prvo svetovno vojno?«

»Iz tistih let imam slabe spomine — pa kaj, ko danes to nihče več ne ve in ne more razumeti.«

»Je bilo hudo?«

Hudo, hudo! Pa še koliko časa sem zabil na ruski fronti, ko smo se bili za Avstrijce, nazadnje staknili še boleznim, če ne smrt. Ja, tudi mene se je nekaj prijelo na pljuča, da. Hudo je bilo...«

»Potem so prišla najlepša leta, kajne?«

»Ja, najlepša že, dokler se ne oženiš. Takrat je konec vsega lepega, prmejdunaj. Deset let po vrnitvi sem se oženil, potem pa garal, dokler nisem zvohal tistega rudnika v Trbovljah.«

»Ste delali tudi v rudniku?«

»Samo nekaj časa, potem sem se resno zavzel za kmetijo, prišli so otroci, pa še pet jih je bilo, da veste.«

Sredi pogovora naju je

zmotila žena Marija, ki je prišla iz hleva. Nihče ne bi prisodil ženski 46 let zakona in trdega kmečkega dela. Hudomušno se je namuznila možu in kar naprej je govorila, da mora še v hlev k živalim, da še ni čas za počitek... Cudila sem se njeni globčnosti in še bolj zgovornosti.

»Pa še tisto napišite,« je dejala »da on ne dobi nič starostnega kmečkega zavarovanja, čeprav ga dobe vsi sosede.«

»Pa saj nimam časa, ker moram v hlev,« se je glasil odgovor in kmalu zatem se je slišalo iz veže: »Saj še za umreti ne bo časa.«

S stricem sva se pogovarjala o drugi svetovni vojni in o petih otrocih, ki živijo v bližini in imajo svoje hiše v bližini. »Pa tudi jarke so me poslali kopat za švabe v Rogatec, pa sem po treh tednih pobegnul. Aja, švabi so počeli grozote...! Nekdo bi me bil celo ubil, pa sem jim ušel in se skrila. To sem dobro naredil, prmejdunej!«

»Kaj pa vnuki? Vas velikokrat obiščejo?«

»O, to pa. Otroke imam pa še danes rad. Vnuki se bolj kot svoje, ja. Ampak povem vam, da so danes otroci razvajeni in prevzetni. Nak, mi nismo mogli biti — pa tudi čas je bil drug.«

Noč je bila, ko sem se poslovila od strica in njihove prijazne hiše. Ni mi bilo žal časa, kajti ob Janezu Gajšku sem spoznala, kako preprostost kmečkega človeka premaguje vse težave. Rada bi vsaj delček stričeve volje in vztrajnosti.

ZINKA KOŠEC

Ječmen in pšenica sta prva pridelka, ki ju pripravljamo z naših polj. To nekaj tako težavno delo danes z lahkoto opravijo kombajni. Treba je le lepega vremena, ki pa je letos prav naklonjeno, tako da je v Savinjski dolini že precejšen del žit pripravljeno. Naslednji med pridelki bo na vrsti hmelj, ki je zrasel že visoko po vrh žitnice.

Tone Tavčar

NA TRGU

STOJNICE
PONUJAJO

Naša celjska tržnica se čedalje bolj širi. Kmalu bo prostor, ki je oddeljen za stojnice, premaxhen, saj prihaja ponujati na trg vedno več kmetov iz okolice in trgovcev iz Gorških hrd, Strumice, celo iz Makedonije in drugod. Prodajalci so potrežljivi v pehanju za zaslužkom. Da bi uspeli prodati svoje izdelke vztrajno ponujajo blago vsakemu, ki pride mlopo. Med starejšimi prodajalnami pa najdemo tudi mlajše, ki pomagajo svojim mamam prodati kaj malega. Proti opoldnevu so prodajalci že nestrplni, saj bi radi hitro prodali in odšli domov. Nekaterim to tudi uspe.

Založen trg ponuja vse, kar gospodinjje potrebujejo. Na voljo imajo dobro izbiro in malokdaj se zgodi, da kakšne stvari ne najdejo. Cene se v julijjskih dneh nič dosti ne spreminjajo. Sadju, ki ga je čedalje več, cene padajo, tako, da so marelice že po 10 din, breskve pa po 8 din, borovnicam in jagodam pa, ki že gredo h koncu, se cene dvigajo. Tudi zelenjava je cenejša. Paradiznik stane 7 din, paprika 20, grah in pesa pa 6 din. Ostala živila, rože in obrtniški izdelki pa imajo iz tedna v teden skoraj enako ceno.

M. P.

»MINERVA« — ŽALEC

TOVARNA ZA PREDELAVO PLASTIKE
IN KOVIN

ZABUKOVICA

zaradi nove organizacije in razširitve poslovanja podjetja ponovno vabi več sodelavcev svoje vrste in sicer za delovna mesta:

— FINANČNI RACUNOVODJA (ekonomski tehnik)
ING ZA RAZVOJ (oc. I. stopnje)

VODJA PRODAJE (str. ing. I. stopnje)

VARILEC PLASTIKE (KV delavec kovinske stroke)

ORODJAR (KV orodjar)

DELAVCE pri predelavi plastike in drugi pomožni delavci (NKV delavci)

Ponudbe z dokazili o izobrazbi sprejema splošna služba podjetja. Informacije po telefonu 71755 in 71772.

NUDIMO VAM

POTROŠNIKO POSOJILO

ZA PROIZVODE TOVARNE

DOBRENEJE

TRGOVSKO PODJETJE
TEHNO-MERCATOR
CELJE

TOZD Maloprodaja

NAŠ TRAKTORIST

LAVKO SKRABER je traktorist pri KK Zalec TOZD Kooperacija Sempeter. Njegovo delo je zahtevno in zelo razgibano.

Slavko, kako dolgo si že traktorist? Traktorist si že celih deset let. To delo me je vedno veselilo, moč da tudi zato, ker sem bil rojen na kmetiji in imam tako priložnost spoznati pestrost tega dela.

Kaj trenutno delaš? Prav te dni žanjemo. Vozim kombajn.

Kakšen pa je tvoj delovni dan na kombajnu? O pol šestih zjutraj pričnemo z delom in žanjemo ti do devetih zvečer. Dnevno požanjam okrog 5 hektarov žita.

Danes je dan šoferjev. Za praznik ti čestitamo, obnem pa je to dan, ki ga delate za Kozjansko. Ku meniš o tem? Tako je prav. Drug z drugim moramo biti solidarni, kajti le če si pomagamo v nesreči, lahko pričakujemo, da bomo vselej med seboj še bolj povezani.

Slavko je torej na svojem delovnem mestu zadovoljen. Svoje delo rad opravlja, ker je to delo, ki ga je sam izbral.

Tekst in foto: Tone Tavčar

OPREMA

mizarstvo, parketarstvo in plastične mase CELJE, BABNO 3

Čestitamo vsem članom in delovnim ljudem ob prazniku občine Celje.

Razpisna komisija Kmetijske zemljiške skupnosti SO MOZIRJE

razpisuje delovno mesto

TAJNIKA kmetijske zemljiške skupnosti

POGOJI: visoka ali višja izobrazba agronomske, gozdarske, upravne ali ekonomske smeri,

moralno politične kvadrate in organizacijske sposobnosti za vodenje samoupravne interesne skupnosti.

Kandidati imajo kandidati delovnimi izkušnjami podobnih delovnih mest.

Razpis sprejema razpisna komisija kmetijske zemljiške skupnosti SO Mozirje.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

ZAVAROVALNICA CELJE

POSLOVNA ENOTA CELJE

„POTRESNEGA“ ZAVAROVANJA NI

V naše uredništvo je prišlo nekaj vprašanj, kaj je zavarovalnica za škodo po potresu. Ostala sredstva javnega obveščanja o tem niso dala nobenih pojasnil, zato smo prosili direktorja Zavarovalnice SAVA JOZETA KUNTARICA za tako informacijo.

Direktor celjske poslovne enote SAVA, ki pokriva območje osmih občin, med ostalimi tudi vse, ki so bile prizadete po potresu, se je našemu vabilu odzval in takoj pojasnil, da je predvideval, da bodo tako tolmačenje ravno zaradi predčasnih sprememb v obravnavanju škod po potresu iz zavarovalnih sredstev dali centrali obeh slovenskih zavarovalnic. Ker take pojasnilne informacije ni bilo, nam je rade volje postregel z njimi.

NOVI TEDNIK: Zavarovanje štiti premoženje proti raznim nepredvidnim dogodkom. Ali je med njimi tudi zaščita za škodo, ki jo povzroči potres?

JOZE KUNTARIC: Če zavarovalnica zavaruje premoženje proti določeni nevarnosti, mora v takem primeru škodo tudi poravnati. Presoja, katere nevarnosti lahko z zbranimi sredstvi pokriva sama, odnošno katere prenese v obliki so-in pozavarovanja na druge domače ali tuje zavarovalnice in pozavarovalnice, je stvar zavarovalnice.

Potres je elementarna (katastrofalna) nevarnost, in je škodo praktično nemogoče nadomestiti z zavarovalnimi sredstvi. Po

statističnih pokazateljih o pogostosti nastopanja in obsega določene vrste škode se izračuna cena posamezni nevarnosti. To je za nevarnost potresa zaradi obsežnosti škode, ki ob potresu nastane, izključno. Iz teh razlogov zavarovalnica danes za škodo po potresu ne jamči.

NOVI TEDNIK: Kljub vašemu pojasnilu vemo, da se je zavarovalnica ukvarjala z zavarovanjem potresa. Kdaj so nastopile spremembe?

JOZE KUNTARIC: Potres, kot zavarovana nevarnost, je bil z zavarovanjem pokrit prva povojna leta. Tuje zavarovalnice so soudeležbo ob škodi odklonile; v državi zbrana zavarovalna sredstva pa v nobenem primeru ne bi zadoščala, še več, porabila bi se celo tista, ki so namenjena za pokrivanje ostalih nevarnosti.

Po nekajletni izključitvi se je potres ponovno vključil v zavarovanje. Pri takratni Jugoslovanski zavarovalni skupnosti v Beogradu je bil formiran tako imenovani »potresni sklad«. V ta sklad, katerega višina je bila določena s predpisom, so vse jugoslovanske zavarovalnice odvajale del tehnične premije. Ko so zbrana sredstva zadoščala predpisani višini, odvod ni bil več potreben. Iz teh sredstev naj bi se pokrivala škoda le v primeru, če bi bil objekt poškodovan, da bi ga bilo potrebno prezidati. Če sredstva ne bi zadoščala za kritje vseh škod, bi se obveznost iz zavarovanja zmanjšala proti vsem zavarovancem v razmerju

med zneskom skupno nastale škode in skupnim zneskom sredstev, zbranih za kritje škod po potresu. To je veljalo vse do reorganizacije zavarovalstva v letu 1968. Izdani predpis je bil spremenjen v toliko, da je bilo v letu 1968 formiranim zavarovalnicam naloženo, da od vsake pobrane premije zavarovanja, kjer je pokrita tudi nevarnost požara, odvaja del premije v centralni potresni sklad. To določilo je v zavarovalnih pogojih in se glasi: nevarnost potresa je zavarovana v imenu in za račun zavarovalnice, ki po zakonu o obveznem zajemljanju nevarnosti potresa v posameznih vrstah zavarovanja upravlja posebno rezervo za povračilo škod zaradi potresa.

Predsedstvo skupščine SRS je izdalo ukaz o razglasitvi zakona o prenehanju veljavnosti Zakona o obveznem zajemljanju nevarnosti potresa v posameznih vrstah zavarovanja. Zakon je izšel v Ur. listu SRS števil. 54 od 28/12 1972 in je začel veljati s 1. januarjem 1973. S tem zakonom so pravice iz obveznosti do zavarovanja pred potresom po zavarovalnih pogodbah, sklenjenih do uveljavitve zakona, ugasnile s pretekom tekoče zavarovalne dobe.

Kot smo informirani, so tako odločitev sprejele tudi nekatere druge republike v SFRJ.

NOVI TEDNIK: Ali lahko katera druga jugoslovanska zavarovalnica pokriva potresne škode na področju Slovenije?

JOZE KUNTARIC: Ne. Na temelju zgoraj citi-

ranega predpisa je potres izključen iz zavarovanja na ozemlju SR Slovenije in velja za vse zavarovalnice.

NOVI TEDNIK: Znano vam je, da je zbor občin skupščine SR Slovenije pozval vse delovne ljudi in občane, TOZD, samoupravne interesne skupnosti in druge dejavnike k solidarnosti akciji za zbiranje sredstev za čimprejšnje odstranitev posledic potresa. Ali se bo temu priključila tudi Zavarovalnica SAVA?

JOZE KUNTARIC: Kot direktor celjske poslovne enote sem čutil svojo dolžnost, da o tem informiram vodstvo naše zavarovalnice. Na konferenci direktorjev sem dal svoje poročilo o posledicah potresa, kasneje, po ogledu škode v prizadetih krajih pa podal še pismeno poročilo in priporočilo za takojšnjo akcijo. Predlog je obravnaval Začasni izvršilni odbor, to je najvišji samoupravni organ zavarovancev v zavarovalnici SAVA na svoji redni seji dne 10. julija 1974 in odobrila pomoč v višini enega milijona dinarjev, kar pa ni dokončni znesek.

Poleg tega bo kolektiv celjske poslovne enote prispeval enodnevni zaslužek vseh delavcev, oziroma 3,5 odstotka od neto osebnega dohodka za mesec julij.

NOVI TEDNIK: Zavarovalnica ima na svojem področju vrsto delavcev — zastopnikov. Ali je kdo od njih utrpel škodo po potresu?

JOZE KUNTARIC: Zastopnike imamo v vseh večjih krajih. Tudi na po-

dročju, kjer je bil potres. Od vseh je najbolj prizadet zastopnik Stanko Verk iz Pristave. Stanovanjska hiša, stara komaj 47 let, je tako poškodovana, da je bivanje v njej prepovedano. Na travniku postavljeni šotor, katerega je do bil od štaba za elementarne nesreče, je njegov drugi dom.

Sindikalna organizacija naše poslovne enote je že razpisala solidarnostno akcijo med vsemi delavci ZAVAROVALNICE SAVA. Zbrana sredstva mu bodo v pomoč pri obnovi stanovanjske hiše.

NOVI TEDNIK: Ali smatrate, da je ukrep Skupščine SRS o ukinitvi potresnega zavarovanja pravi?

JOZE KUNTARIC: Vsekakor. Ob taki katastrofalni škodi je težko izločiti nezavarovane od zavarovanih. Ne trdim sicer, da je nezavarovanih veliko, ker ima vsak interes, da mu premoženje štiti zavarovalnica, toda vsaka zavarovalna pogodba ne daje polnega kritja, če je dogovorjena zavarovalna vsota nižja od tiste, ki jo premoženje ima.

NOVI TEDNIK: Imate ob koncu še kakšno misel?

JOZE KUNTARIC: Prepričan sem, da bo solidarnostna akcija, ki je že v teku, popolnoma uspešna. Oškodovancev pa prosim, da s razumevanjem sprejemajo tolmačenja naših zastopnikov glede zavarovanja potresa ob priliki njihovih obiskov v namestih, da s pravišnim zavarovanjem zaščitijo svoje premoženje proti ostalim nevarnostim.

CIGANKA — povest iz domačih hribov

»Ljuba botra,« ji je še od daleč zaklicala, »danes mi pomagajte kakor angel iz nebes. Strašno bridko mi je prišlo.«
»Kaj, ali že veš, kaj se je zgodilo?« se je potovka začela.
»Ničesar ne vem, ničesar ne!« je zavpilo dekle in se vsem životu treslo. »Ali se je Ravnjaku kaj zgodilo? Ali je umrl?«
»Ne, Ravnjak je zdrav, njemu se ni nič zgodilo. Toda ti si umrla.«
»Kaj? Mati? ... in nihče ni prišel, da bi mi bil povedal. Moj Bog, kako sem zapuščena!«
»Nihče ni mislil, da bo tako hitro. Zaradi srca je že dolgo trpela, pa je vedno bilo spet boljše. Ta ponedeljek je bilo huje kakor prej kdaj. Toliko, da so sprevili kar nato je izdihnila, prav tako, kakor bi upihnila. Včeraj smo jo pokopali!«
»O križ božji, še pokopali! Niti mrtvih nisem več videla!«
V prvem strahu je zadržala solze; zdaj pa se je tako hitro zajokala, da si je bila Jerca že v skrbeh.
»Pavla, bodi pametna! Tako ne smeš!« ji je tako prišepetala. »Umreti moramo vsi, ta prej, drugi slej; pa spet snidemo. — Takemu človeku, ki je že toliko pretrpel kakor ti, se jok prav nič ne poda. Nana sama bi ti rekla, ko bi še živela.«
Zdaj je po vsej sili zadušila solze. Nekolikokrat jo je streslo, potem je utihnila. Cez nekaj časa je nejevoljno praskala:
»Zakaj mi nihče ni povedal, da so mati tako nevarno pokopali? Zakaj me niti h pogrebu niso pustili?«
»Ravnjak je dejal, da bi te preveč razburilo. Dejal je, da ti je potreben mir, da čim prej ozdraviš.«
»Mir! Ko pa sem v takih skrbeh čakala. Ko bi enkrat mater še bila mogla mater videti! Zdaj jih ni več, do mater! Zdaj nimam nikogar več na svetu!«
»Pavla, ali mene nič ne maraš? Rekla bi, da sem jaz malega tudi storila zate,« ji je očitala Jerca.
»Ljuba botra, vi ste največ storili zame in svoj živ-

dan vam bom hvaležna,« je vzkliknila in z levico stisnila potovki roko, »toda vi tako redkokdaj pridete in tako malo sva skupaj.«
»Zal nimam časa, da bi bila dosti s teboj. Zaradi tega pa te nimam nič manj rada. Prav zaradi tebe letam tako za delom okoli, da bi tebi mogla kdaj kaj zapustiti, da boš preskrbljena, kadar me zmanjka.«
»Za božjo voljo, botra, ljuba botra, vi ne smete umreti, prej ko jaz ne, ne!«
»Trapiča, saj sem vendar več kot dvakrat tako stara kakor ti ... toda pomiri se! ... Kadarkoli ti je kaj treba, vedno lahko prideš k meni, in če ti je pomoči treba, pri meni jo najdeš. Zaupati mi moraš.«
»Vam zaupam ... in botra, ko ste že tako dobri, kar s seboj me vzemite! Danes! Nazaj na Ravne me peljite!«
»Kaj pa hočeš na Ravne? Poprej ti morajo rane zaceliti. Prej vendar ne moreš nič delati.«
»Moj rana se bo sama doma zacelila. Tu v bolnišnici se ne bo. Tu bom še bolj zbolela, tako se mi toži po domu.«
»Kaj pa te tako vleče na Ravne?« je ko na preži vprašala potovka.
»Na Ravne sem našla svoj dom. Tam so mi vsi dobri ... In Ravnjak ... Ravnjak se mi tako smili!«
»Kaj bi se ti ta tako smilil?«
»Moj Bog, ko nima več matere in tudi drugega nikogar, ki bi skrbel zanjo!«
»Ravnjak je moč in dovolj star, da zna sam zase skrbeti ... Pavla, menda si vendar ne misliš, da si mu ti kaj več ali kaj bliže kakor drugi posli?«
»Jaz sem mu vendar življenje rešila. Vsaj svoje življenje sem zanj tvegala.«
»Ti bi se sploh ne bi bila smela mešati v te reči. Kadar se moški dajejo, se morajo sami, če so za kaj ... Kaj pa imaš zato? Nič drugega kot dolgo bolezen in to, da že tedne tu v bolnišnici čepiš in ranjeno roko, ki morada — Bog ne daj! — nikoli več ne bo prav za delo. Hvale ti zato ne bo nobeden vedel.«

»O pač, pač, Ravnjak mi je hvaležen. Rekel je, da se mi ne more dovolj zahvaliti za to, kar sem mu storila.«
»Seveda se ti ne more. Ampak ali bo svojo zahvalo tudi v dejanju pokazal, to je drugo vprašanje. Moški hitro pozabijo in mislijo samo nase.«
»Ravnjak je dober človek, zelo dober, plemenit človek.«
»Ha-ha, plemenit človek, kje si pa to besedo ujela? Poslušaj, kaj ti pravim! S svojimi šestimi križi sem dosti ljudi spoznala in sem prišla daleč okoli, toda zares dobrega moškega še nobenega nisem videla. Ni jih, ti rečem. Vsi, kar jih je, so sebični. Samo jemali bi, dajali pa nič. Od žensk terjajo najtežje in najhujše žrtve, hočejo, da jih ženske na rokah nosijo in jim strežejo ko angelci Bogu, da bi sami kdaj ženam kaj žrtvovali, jim hvaležnost z dejanji pokazali, to jim še na misel ne pride. Čim bolj se žene žrtvujejo, tem bolj so moški lakomiselni, nezvesti, nehvaležni. Oženjeni prav tako kakor samski, ali pa še celo bolj kakor samski.«
»Ali, botra, kako črno gledate! Ali vam je kak moški kdaj kaj žalega prizadel?«
»Ne, ne, to bi mi bila že posvetila! Za menoj so letali, dedci slinevi, da bi me bili dobili, pa še mezinca nisem kateremu pustila in ne le enemu sem jo okoli ušes zasolila. Z vsemi sem bila ko pes z mačkami, saj drugače ne zaslužijo.«
»Botra, vsi pa vendar niso taki, kakor pravite?«
»Eden je kakor drugi. Poznam jih. Kakor petelini na strehi. Tako so nestanovitni, pa željni so kot žolne in po tobaku smrdijo. Napihujejo se kakor purmani, včasih pa spet slinejo kot tisti lesni polži. Pavla, pametna todi, do bro ti hočem, nobenemu moškemu ne verjemi nobene besede! Naj reče kar hoče, verjemi, vsak le nase misli! Če se v katerega zagledaš, si zgubljena. Nič drugega si ne ukašaš kakor bridkosti in trpljenje in razočaranja.«
Sočutno je gledala Jerca na dekle, ki je žalostno pobesilo glavo, potem je zopet začela:
»Pavla, ne zanašaj se na Ravnjaka in njegovo hvaležnost! Ravnjak se bo oženil in ...«

Stasa Gorenšek

EN VZOREC — DVE OBLEKI

Iz lahkega materiala, potiskanega z letos tako priljubljenimi drobnimi cvetličnimi vzorci, lahko sešijemo poletno obleko v najrazličnejših modnih krojih. Seveda je ukrojena po vseh pravilih letošnje mode: mladostno poudarja ženskost in je obenem romantično razigrana, kakršna sta tudi modela na sliki.

Pri je dvodelni poletni komplet, pri katerem ima zgornji del dekolte v stilu Marilyn Monroe in se zaključuje z veselim volanom okrog pasu. Pri drugem je naborek nad prsmi, prav tako nabrano je tudi krilo. Obe obleki sta dolgi, torej tiste dolžine, ki je najprimernejša za romantične poletne obleke, tako nepogrešljive v obmorskih krajih bodisi ob večernem prehodu ali razigranem plesu.

In da bo potem, ko se boste že vrnila z morja, lepo poudarjala vašo zagorelo polt.

LESTVICA

Oglejmo si, kakšno lestvico smo po vaših predlogih sestavili za prihodnjo mladinsko oddajo, ki se bo zazibala na valovih Radia Celje v petek, 26. julija ob 17.30.

1. Abba: Waterloo
2. Korni grupa: Kuda ideš svete moj
3. Zoran Crnković: Gremo na morje
4. Oliver: Ca ce mi Kopakabana
5. Mouth and Macneal: I see a star

Dolžni smo vam še ime nagradjenca, ki bo po pošti dobil ploščo, za katero je glasoval v T lestvici. Tokrat se je sreča nasmehnila Franciju Nemcu iz Rečice 143, 63270 Laško.

Se to. V poštev za naše žrebanje pridete vsi, ki nam pošljete dopisnico in nam na njej sporočite, katera pesem vam je trenutno najbolj všeč. Če boste imeli srečo, boste morda prav vi naš prihodnji nagradjenec in dobili ploščo, za katero ste glasovali.

Poglejmo še, kaj je novega za ljubitelje glasbe na policah Tehnomercentorjevih trgovin s ploščami. Tokrat vas opozarjamo na serijo desetih malih plošč, ki so izšle pod imenom Zlata serija Radia Luxemburg. Če se vam kdaj stoji po dobrih starih časih in lepih b/b ter soul pesmih, pohitite v najbližjo Tehnomercentorjevo trgovino in si obogatite svojo diskoteko s temi izrednimi ploščami. Poslušali boste lahko največje uspehe Arethe Franklin, Pety Sledgaa, Wilsona Picketta, Rolling Stones, Yes, Sonny and Cher, Sama in Davea, Drifters, Coasters in Otisa Reddinga.

Verjemite nam, da gre resnično za odlične plošče, ki ne bi smele manjkati v nobeni diskoteki.

Zato še danes v najbližjo Tehnomercentorjevo trgovino s ploščami in izberite, poslušajte ter kupite.

CESTA IN IGRISČE

Mnogo otrok se igra na cesti. To so predvsem otroci, ki nimajo igrišč, nimajo travnika ali prostora na prostem, kjer bi se igrali.

Nekega dne sem se s prijateljico sprehajala po pločniku. Na cesti ni bilo nobenega avtomobila. Otroci iz bližnjih blokov so izkoristili to priložnost za igranje na cesti.

Dve deklici sta se kotalkali, skupina fantov je igrala nogomet brez golov. Najmanjši med njimi pa so prinesli kamenčke in pesek v svojih posodicah. Iz teh kamenčkov in peska so rasle na cesti potičke in tortice. »Gospodinja« so bile zelo spretna v tej umetnosti, saj jih je bilo pravo veselje pogledati, kako pridno pesku dolivajo vodo, povrh pa posipajo kamenčke.

Vsaka mala »gospodinja« je imela tudi svojo punčko, ki je pridno ležala v vozičku. Ko je bilo vse »pečenov« in »kuhanov«, so skrbne deklice nahranile svoje punčke. Punčkam je jed kar dišala, saj so bile do las in ušes namazane s peskom.

Otroci so imeli čudovito »igrišče«. igrali so se in igrali. Niso pa pomislili, kje se igrajo. Deklici, ki sta se kotalkali, sta se nekoliko odmaknili od skupine. Držali sta se za roke in njuni svetli kodri so se igrali v vetru. Bili sta zelo prikupni, ko sta si na ves glas prepevali pesmico o sončku. Kdorkoli jih je videl, je pomislil, da sonce prav gotovo sije samo zaradi teh deklic.

Takrat pa je izza ovinka pripeljal velik rdeč avtomobil. Vozič je zelo hitro in deklic najprej niti opazil ni. Ko ju je opazil, je bilo že prepozno, pričel je zavirati. Prepozno! Na vso moč je trčilo. Zavore so škripale, polomljena kotalka pa je z vso močjo udarila v šipo. Otroci so se razbežali na vse strani. Na cesti so ostale le njihove punčke, žoge, mala vedra, vozički, potičke in tortice iz blata.

Rdeč avtomobil je stal sredi ceste, poleg pa sta ležali deklici in njuni kodri so se lepili v krvi. Rdeči obleki sta bili raztrgani, o kotalkah ni bilo več sledu. Zbrala se je množica ljudi, ki je prestrašena gledala v otroka. Pripeljal je rešilni avto in deklici odpeljal. Sonce je izgubilo svoj sijaj in ke žalostno skrilo za oblake. Otroci so prestrašeno gledali izza oglov hiš svoje igrišče na cesti. Ponje pa si ni upal nihče.

Milojka Tomažič,
osn. šola Petrovče

LJUBEZEN DO OTROK

Srečna družina, ki jo navdaja ljubezen, vzgaja že sama po sebi. Če se oče in mati spoštujeta in če pokazeta na pravi način ljubezen do svojih otrok, skoraj ni potrebno govoriti o vzgoji. Dan današnji ritem zahteva skoraj povsod, da sta oba starša v službi. Otrok je prepuščen vzgoji drugih in ni čudno da mnogi starši ravnaajo z malčkom kot z igračo in mu izkazujejo preveč ljubezni, a ko otrok odraste, ga prepustijo samemu sebi in mu ne posvečajo več pozornosti. Otrok to zelo občuti in skuša na vse načine, tudi s kljubovanjem, doseči pozornost. Starši se običajno temu upirajo in razburjajo. Prav tu mora biti ljubezen staršev pravilna in

morajo biti pripravljeni otroku pomagati.

Otrok mora biti prepričan v to, da ga starši ljubijo in varujejo. K njim se bo rad zatekal z zaupanjem in čustvom in bo skušal starše tudi razveseliti z izpolnjevanjem svojih obveznosti. Otrok ima razvito nagnenje k posnemanju, saj si ne želi samo imeti, kar imajo odrasli, temveč si tudi želi delati to, kar delajo odrasli. Otrok sprejema slabe in dobre zglede, predvsem zglede svojih najbližjih — staršev. Zato mora biti starša slozna pri vzgoji in pred otrokom imeti tudi svojo avtoriteto. Ohraniti avtoriteto, pomeni vzgajati v ljubezni. Ljubezen v vzgoji ustvarja vedro življensko raz-

položenje. Tako ljubezen bodo otroci vračali staršem, po njih pa ljubezen do sočloveka, do dežele, v kateri živijo in do družbe v celoti. Pri vzgajanju morajo starši upoštevati tudi otrokovo osebnost in mu ne smemo krniti njegovih občutkov, samostojnosti in življenske aktivnosti. Istočasno pa morajo postaviti predenj zahteve in obveznosti, ki jih je dolžan izpolniti.

Pri vzgoji je potrebna tudi mera nežnosti, vendar z njo ne smemo pretiravati. Otroka ni treba obsipavati s pomilovanjem in poljubčki. Mora biti stvarna in ne sme biti začasna, negotova, ker taka ljubezen ustvarja mehkužne ljudi.

BJ

POROKE

—CELJE

Poročilo se je 21 parov, od teh: MARJAN MURŠIČ in SONJA JAGRINEC, oba iz Celja; IVAN KOLIN in MARIJA PESTATOR, oba iz Celja; IVAN ANTOLOVIČ, Celje in OLGA BLAGOJEVIČ, Petrovče; ALOJZ SENTONČNIK, Zlateče in ALOJZIJA GRUPOVNIK, Pristova; SREČKO MAVRIČ, Celje in NEVENKA CECI, Ptuj.

—GORNJI GRAD

IVAN LENKO, 46, inženir, Trbovlje in ANA ZUPANC, 49, kontrolor, Trbovlje.

SMRTI

—CELJE

METOD STAGOJ, 65, Lokovina; AV-GUSTINA MIKOLIČ, 60, Rogatec; HINKO TOPLAK, 63, Kompole; MARIJA SOLINC, 74, Ljubečna; DOMINIK KRAČUN, 62, Vojnik; STANKO OSET, 52, Sodna vas; IVANKA ZNIDARSIČ, 74, Smarje; KAROL KREGAR, 35, Rogaska Slatina.

—LASKO

FRANC KNEZ, 80, upokojenec, Klanovo; MARTNA HORJAK, 6 mesecev, Kladije; MARIJA LIPOVSEK, 79, gospodinja, Debro in TEREZIJA KLJUCAVSEK, 76, preužitkar, Jelovo.

ROJSTVA

—CELJE

28 dečkov in 34 deklic.
—SENTJUR pri Celju
1 deklica.
—SMARJE pri JELSAH
1 deček.

SUROVINA

MARIBOR

TOZD Celje

s poslovnimi enotami:

CELJE
ŠEMPETER
BRESTANICA

čestita vsem delovnim ljudem k prazniku in jim želi veliko delovnih uspehov!

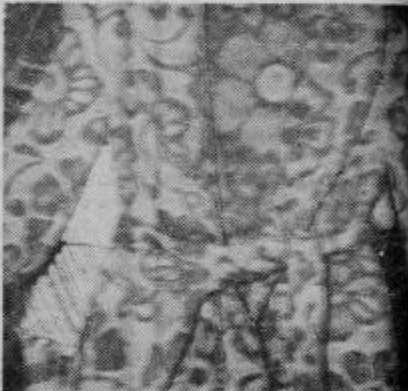
priporočamo

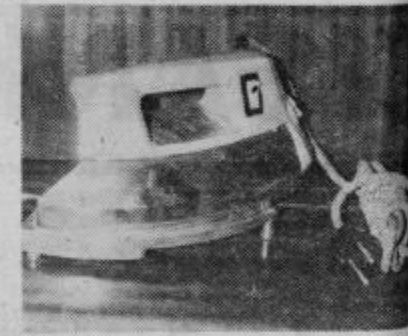
V drogeriji Moda imajo pestro paleto šminke in lakov za nohte ELLEN BETTNER modnih barvah poletja. Izbirate lahko različnimi, rdečimi in rjavkastimi toni. Cena šminke 36,50 din, cena laka 32,35 din.

Novost na našem tržišču so kitarne džezvice s filtrom za kuhanje kave ali čaja. Narejene so iz jena stekla, prostornosti 0,5 l. Prodajajo jih v veleblagovnici Ljubljana in stanejo 137,80 din.

Svilanit Kamnik je proizvajalec kvalitetnih otroških frotirastih halj za kopanje. V prodajni Baby jih prodajajo za otroke od 12 let. Cene 197,35 do 299,95 din.

Priporočamo vam praktičen vlažilni kalnik s podstavkom, izdelek tovarne Ideal. Likalnik dela na navadno vodo, kupiti ga lahko v blagovnici Ideal. Cena 40 din.

Če potrebujete torbo, v kateri boste sili stvari na plažo, vam svetujemo pristo plastično torbo, ki jo lahko v različnih barvah in vzorcih kupite v veleblagovnici T. Cena 32,65 din.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

PRED MEMORIALOM FERDA SKOKA V CELJU

NADALJEVANJE ATLETSKEGA BABILONA

Atletika je še vedno šport št. 1 v Celju in ob vsaki večji prireditvi je tribuna in prostor okoli nje poln. Posnetek je z lanskoletne prireditve polfinala za atletski pokal Evrope, ki je bil istočasno tudi Skokov memorial. Upajmo, da bo tako tudi letos.

Foto: Drago Medved

petek, 19. julija, bo me- ob Savinji ponovno sre- se in prizorišče odlične predstave — tradicio- nega Skokovega memoria- lora prireditve, ki jo od 1955 dalje atletski delav- Kladivarja prireajo ob ob- skem prazniku kot spomin odličnega predvojnega at- Ferda Skoka. Na celj- stadionu se je v dobrih letih letih zvrstilo že ve- svetovno znanih moj- atletike, nekaj iz boga- vrha pa nam jih orga- torji obljubljajo tudi za ek. Kljub temu, da so na- vedani Kubanci odpovedali željo zaradi utrujenosti, bo vsekakor zanimiv in vrstven spektakel nastop priških atletov z nekateri posamezniki (svetovni re- terji in nosilci olimpij- medalj), atleti iz sosed- držav in Jugoslavi, ki dosegajo presenetljivo re rezultate (Sušanj, Pav- ričeva, Stekič, Svet Ur- ričeva, Peča; itd.) in ki e od torka dalje v Celju tradicionalnih pripravah za top na bližnjem Balkan- prvenstvu v Sofiji. Celjski tartan bo znova pre- jal preizkušnjo vrhunskih istrov kraljice športov in ajmo, da jo bo prestal ta- kot vedno doslej.

kar se v Celju načrtno ukar- jamo z atletiko. Začelo se je sicer že prej, vendar bolj v telovadnih društvih. S čisto atletiko pa so začeli leta 1904, ko so se pripadniki »Atlet- skega kluba« pripravljali za nastop na vsesokolskem zle- tu v Ljubljani in to na pro- storu, kjer stoji danes atlet- ski stadion »Borisa Kidričaa«. Tem pripravam je kasneje sledil prvi javni nastop, prva javna atletska prireditve! Ta je bila leta 1904 na Majdiče- vem travniku, to je ob seda- nji Gregorčičevi ulici, kjer stoji poslopje Uprave javne varnosti. Program je obsegal tek na 60 metrov, met diska in kopja, skok v daljavo brez in z zaletom, troskok in skok s palico. Tekmovanje »Atlet- skega kluba« celjskega Sokola leta 1904 lahko smatramo za prvo pravo »čistov« atletsko tekmovalje v naši domovini! Sedemdeset let je preteklo od tistih dni in zastavljeno pionirsko delo Matije Benča- na, prvega Celjana, ki je po- nesel v svet slavo celjske atletike, je rodilo velike sa- dove! Vzoru je sledilo do dan- es preko 100 Celjanov, ki so v več sto nastopih branili barve Jugoslavije. Peščica at- letskih entuziastov izpred se- demdesetih let je narasla v nekaj sto člansk atletski kole- ktiv celjskega Kladivarja, prvega in edinega samostoj- nega atletskega društva v Ju- goslaviji, katerega člani so

samo v povojnem obdobju postavili preko 300 državnih rekordov. In AD Kladivar, ta pojem med atletskimi kolektivi v Jugoslaviji in izven njenih meja, proslavlja letos lep ju- bilej: 25-letnico obstoja! Skrat- ka dve obletnici, ki dasta ve- deti, da je atletika tudi v

Celju šport, ki je globoko za- koreninjen in ki ima trdno steblo in lepo krošnjo!

Kdo je Ferdo Skok?

Stejemo ga med pionirje celjske atletike. Rodil se je 25. julija 1911 v Pulj, učite- ljišče končal v Čakovcu, po- učeval pa na Polzeli, Vran- skem, Klekovniku na Dolenj- skem in Srednji Bistrici v Prekmurju. Ob nemškem vdo- ru so ga ujeli in prepeljali v nemško vojaško ujetniško taborišče, od koder je pobe- gnil in prišel peš v Ljubljano.

Maja 1942 je odšel v partiza- ne, kjer je bil najprej v No- tranjskem odredu kasneje pa je postal komandant I. bata- ljona Cankarjeve brigade. Nje- govo partizansko me je bilo Ferdo Juriš. Februarja 1943 je med boji pri Peterjih vo- dil napad na neki bunker in bil pri tem težko ranjen. Med prenosom v žumbersko partizansko bolnišnico je podle- gel ranam. Počiva v gozdo- vih pod Gorjanci.

Največje uspehe je dosegel kot atlet sprinter. Atletsko pot je začel leta 1928, od leta 1929 pa do 1934 je bil vedno med najboljšimi v državi in stalni član državne reprezen- tance. Leta 1931 je na balka- niadi dosegel v teku na 200 metrov tretje mesto. Njegova najboljša časa v teku na 100 metrov 11.0 in 200 m 22.8! Kot član državne reprezentance je nastopal v Grčiji, Turčiji, Bolgariji, Romuniji, Češki, Italiji in Avstriji. V njegov spomin je atletsko društvo Kladivar prvič organiziralo memorialno tekmovalje 22. septembra 1955.

Komu pokal NT — RC?

Ze peto leto bodo na naj- večji atletski prireditvi v Cel- ju podelili najboljšemu Cel- janu oziroma Celjanki pokal, ki so ga izdelali v Steklarni »Boris Kidrič« v Rogaski Sla- tini. Do sedaj so pokal redak- cij Novega tednika in Radia Celje dobili Miro Kocuvan, Roman Lešek, Danica Uran-

kar in Peter Svet. Kdo ga bo dobil letos? Prva dva ne tek- mujeta več, zadnja dvema pa se bodo pridružili: še Na- taša Urbančič Zdravko Pečar in Dušan Prezelj. Omenjenih pet ima največ možnosti, da si pribori dragoceno lovoriko NT in RC.

Komisija, v kateri so šport- ni sodelavci naše redakcije Jože Kuzma, Karel Jug, Tone Tavčar, Lojze Ojsteršek in podpisani ter član AD Kladi- var Peter Drogenik, se bo od- ločala med naslednjimi mo- menti: konkurenca v discipli- ni, uvrstitev in rezultat.

ZA NT-RC

bodo z največjega letoš- njega atletskega tekmoval- nja v Celju poročali stal- ni sodelavci Tone Tavčar, Lojze Ojsteršek in Jože Kuzma ter člana redakci- je Drago Medved in Tone Vrabl. Vse o tekmovalju že v soboto v celjskem radiu in prihodnji četrtek v Novem tedniku!

Želje ob tekmovalju
Šport je viteštvo, naj bo tako tudi tokrat. Višje, hit- reje, močnejše naj bodo sino- nimi za tekmovalje, katerega se veselimo, saj navsezadnje živimo v mestu, ki mu vsi ne pravijo brez vzroka mesto atletike. To pa je izredno ve- liko, mar ne? Naj bo tako tudi v petek.
Gradivo zbral in pripravil: TONE VRABL

KOŠARKA

ŠE USPEŠNO!

Končan je spomladanski tekmovalje v raznih re- publiških ligah, v katerih nastopajo celjski košarkarji kar petimi ekipami. Clansko tekmovalje Kovinotehne nastopa najkvalitetnejšem republi- kanski tekmovalju in je po prvem delu na šestem me- stju z zaostankom štirih točk za vodčima Vrhniko in Tri- stavom. Ta plasma lahko oce- nimo kot majhen neuspeh, saj od ekipe, ki se je vr- snila iz II. zvezne lige smo pričakovali več. Predvsem zaradi s Trnovim in Bra- vnikom na tujem in z Beti- vsko, so ekipo takorekoč iz- klenili iz borbe za prvo me- sto, čeprav še seveda ni vse izgubljeno. Povedati je nam- reno, da je moštvo do- peljalo nekatero bistvene spre- menbe — Miloš Sagadin je prenehal z aktivnim igra- njem, Zmago Sagadin zaradi poškodbe praktično ni igral tekme, izvršena je menjava trenerja, tako

da je nekje neuspeh opravi- čljiv. Kljub temu pa bi ekipa morala pokazati malo- več volje do zmage in pa predvsem več discipline pri obiskovanju treningov, kar doslej ni bilo. Z osvojitvijo prvega mesta bi se namreč ekipa vsled reorganizacije tekmovalje v II. zvezni ligi direktno uvrstilo v to tekmovalje. Zenska ekipa Kovinotehne, ki tekmuje letos v II. repub- liški-vzhod, je pod vodstvom prizadevnega trenerja Zmaga Sagadina dosegla lep uspeh. Le z enim porazom je za- sedla prvo mesto in ima tudi glede na odlični razpored v drugem delu tekmovalje vse možnosti za končen uspeh in da se uvrsti v enotno žensko republiško ligo. Ce vemo, da je to še zelo mlada ekipa, praktično igrajo za moštvo večinoma pionirke, je to vsek- akor lep napredek ženske košarke v Celju, ki je že nekoč igrala eno izmed vodil- nih vlog v republiki.

Lep uspeh sta dosegli tudi pionirska in mladinska eki- pa Kovinotehne, ki tekmuje- ta v republiški ligi-vzhod, skupina Zalec, saj sta obe prepričljivo, brez poraza, osvojili prva mesta in ima- ta tako vse možnosti, da se ob končnem uspehu tudi uvrstita na polfinalno tek- movalje SRS, obe ekipi pa imata glede na dobro kvali- teto igralcev tudi vse možno- sti za uvrstitev na sklepni fi- nalni del republiškega prven- stva. Se najbolj je razočarala ekipa Celja, lanski medob- činski pravak, ki letos na- stopa v II. republiški ligi- vzhod. Pokazalo se je, da je konkurenca za moštvo, ki je sestavljeno iz bivših mladinc- ev Kovinotehne in pa neka- terih starejših igralcev v tej ligi prehuda. Moštvo se bo moralo precej potruditi, da se bo rešilo predzadnjega mesta in s tem izpada.

JANEZ ČEPIN

VATERPOLO V CELJU

Pod strokovnim vodstvom trenerja Edija Goršiča se celj- ski vaterpolisti pripravljajo za prvi letošnji nastop. Ste- vilni starejši in novi mladi vaterpolisti se resno priprav- ljajo na prvi del turnirja za republiško prvenstvo, ki bo v Celju 27. in 28. julija. Na pla- vališču Neptuna se bodo v štirih kolih pomerili vaterpo- listi Neptuna, Rudarja, Ra- dovjljice, Triglava III., Kop- ra II., Kamnika II. in Delfina II. Drugo kolo II. republiške lige pa bo 17. in 18. avgusta v Radovljici. Celjani so lansko leto pri- kazali zrelo igro. Ce upošte- vamo, da letos redno vadijo, imajo vse možnosti za solid- no uvrstitev. Glavno besedo bodo imeli poleg Celjanov še Trboveljčani in igralci Radov- ljice. Dober štart v Celju pa bo že pokazal realne možno- sti celjske vrste. Jk

NASTOP ŠOFERJEV
Ob dnevu šoferjev in v po- častitev občinskega praznika

so imeli tekmovalje tudi celj- ski poklicni šoferji. V orga- nizaciji Združenja šoferjev in avtomehaničkov smo videli številna tekmovalja v keg- ljanju, šahu in streljanju. Najbolj pa je bilo zanimivo tekmovalje v spretnostni vož- nji z avtobusi in tovornjaki. Na lepo pripravljene stezi pri tovarnem skladišču želez- niške postaje so v tekmoval- nju nastopili vsi najboljši celjski šoferji. Preko 45 mla- dih in starejših tekmovalcev se je pomerilo v spretnostni vožnji. Toda vožnja z avto- mobilu je bila težavna in je zahtevala precej strokovnega znanja. Vendar so vsi nasto- pajoci pokazali dobro znanje. Najboljša mesta so osvojili predstavniki Celja in Zaleca.

Končni vrstni red: kamioni do 5 ton. France Kranjc (Cel- je) 742 točk, Srečko Dobravec (Celje) 815, Anton Naglič (Ce) 902, Vrankar (Zalec) 934, Teržan (Zalec) 966, Zupančič (Ce) 993, Cretnik (Ce) 996, Grum (Ce) 1028, Omerza (Ce) 1054, Seražin (Zalec) 1067 itd.

Avtobusi: A. Naglič (Celje) 803, Lilek (Zalec) 957, T. Nag- lič (Ce) 1010, Vengust (Ce) 1061, Dobrovc (Ce) 1158, Grum (Ce) 1220, Safran (Za- lec) 1252, Turk (Zalec) 1315, Hlačar (Zalec) 1717 točke itd.

J. KUZMA

DVAKRAT POLZELA

Občinska strelska zveza Zalec je v zadnjem času pripravila dvoje tekmo- vanj. Prvo ob občinskem prazniku v Taboru v Sa- vinjski dolini in drugo na Vranskem. V Taboru je v streljanju z zračno pu- ško nastopilo sedem ekip (35 tekmovalcev), zmagala pa je SD Polzela s 786 krogi, sledijo SD Prebold 706, SD Liboje 651, SD Griže, SD Vransko, mla- dinski aktiv Gomiško in Partizan Tabor.

Na Vranskem pa je bilo občinsko prvenstvo v stre- ljanju z malokalibersko puško, kjer je nastopilo 18 strelcev iz petih dru- žin. Zmagal je Roman Zu- panc (SD Polzela) z 222. krogi pred Stanetom Urankarjem (Prebold) 203 in Milanom Brilejem (Gri- že) 193 krogov. Vsi naj- boljši so dobili diplome. tv

KONUS

80 LET

OZD SLOVENSKE KONJICE

OSEMDESET LET KONUSA

Konkreten akcijski program poslovanja za l. 74 in 75 zagotavlja KONUSU, OZD Slovenske Konjice, vse hitrejšo rast in izjemne proizvodne dosežke, ob katerih pa ne pozabljajo tudi na ljudi.

Če človek praznuje osemdesetletnico, govorimo o starosti. Ob 80. obletnici obstoja podjetja pa lahko govorimo o visokem jubileju, tradiciji in uspehih.

Tako letos slavi 80 let KONUS OZD Slovenske Konjice, saj sega začetek proizvodnje usnja v Konjicah v leto 1894. L. 1910 je iz privatne delavnice nastalo industrijsko podjetje, po osvoboditvi pa je bila ustanovljena Tovarna usnja Slov. Konjice. Za razvoj KONUSA je pomembno leto 1959, ko se je pričel proces integracije. Usnjarskemu gigantu v Konjicah se je priključila vrsta manjših slovenskih usnjarn in drugih obratov. Strokovni kadri, dobro zastavljen perspektivni program razvoja in sodobna strojna oprema, so omogočili, da se je proizvodni program razširil, izdelki KONUSA pa so postali pojem kvalitete.

Danes KONUS OZD Slovenske Konjice razvija svoj proizvodni program predvsem v treh smereh: 1. Usnjarska proizvodnja — usnjarne Slov. Konjice, Ljušomer, Lenart — proizvajajo obutveno usnje (sevroji, anilin, velurji, telečji lak, boks plastik, tapicirano usnje) in oblačilno usnje (velurji, kozji, svinjski, napa itd.).

2. Kemično predelovalna proizvodnja, ki jo delijo

v procesno in kosovno a) procesni proizvodi (konit, fleksil, koson, konflin, tanin, furfural) b) kosovni proizvodi (tehnična usnjena konfekcija, izdelki iz KOTERM plastike, extremultus jermena, siegling jermena, opetnice)

3. Usnjena in krznena oblačilna konfekcija. Poleg tega ima KONUS tudi organizirano lastno trgovino — prodajalne konfekcije in je zastopnik tujih firm: Stahl in Trumpler.

Obseg usnjarske proizvodnje bo tudi v bodoče ostal takšen kot je, so predvideli v perspektivnem razvoju. Ze prihodnje leto pa bo v Konusu v proizvodnem programu prevladovala kemijska predelovalna proizvodnja. Na osnovi temeljite preiskave domačega in tujega trga so pričeli z veliko investicijo pri KOTERM plastiki. Ze v prvi tretjini l. 1975 bo obratovala nova proizvodna hala s 3000 kv. metri proizvodne površine, s 118 zaposlenimi. Ki bodo ustvarili v letu 1976 približno osem in pol starih milijard bruto produkta. Pri predvidenih novih kapacitetah je pomembno tudi to, da bo kar 60 do 70 odstotkov visokokvalitetne KOTERM plastike šlo v izvoz.

Druga velika investicija je prav tako nova proizvo-

dna hala z 2000 kv. metri površine, obratovati pa bi naj začela januarja 1976. Približno 6 milijard bruto produkta bo ustvarjalo 16 delavcev in to s proizvodnjo umetnega usnja Celtex, ki ga v veliki večini uporablja čevljarstva industrija, ostalo pa gre za potrebe galanterijske in druge industrije.

Pri netkanih tekstilih so predvideli močno modernizacijo in razširitev proizvodnje. KONUS se je s proizvodnjo filtrov za čiščenje zraka in za potrebe naftne industrije uveljavil na trgu kot proizvajalec najkvalitetnejših filtrov. Nadaljevali bodo še s proizvodnjo KOSONA — talna iglana obloga.

Lahko bi dejali, da v KONUSU ni ničesar, kar ne bodo v prihodnjih letih izpopolnili, modernizirali, povečali. Vse to pa seveda zahteva izredne napore vseh zaposlenih, še posebej pa strokovnega vodstvenega kadra. Hkrati pa tako obsežnih nalog ne bi bilo mogoče izpeljati, če se ne bi v KONUSU tako odlično pripravili na njihovo izvedbo.

Aksijski program za izboljšanje poslovanja in doseganje planiranih obveznosti v vseh TOZD v letu 1974 in letu 1975 so obravnavale vse družbeno politične organizacije Konusa in skupni delavski svet. Na podlagi tega programa so na sejah delavskih svetov vse temeljne organizacije izdelale operativne kratkoročne akcijske programe, obravnavale pa so jih tudi skupnosti TOZD.

Prvi rezultati poslovanja v TOZD kažejo, kako pomembna je bila taka zasnova izdelave akcijskih programov, saj so operativni plani popolnoma konkretni z določenimi roki in nosilci nalog. Pomembno je, da v KONUSU v zadnjih dveh mesecih beležijo občuten porast storilnosti, boljše organiziranost proizvodnje, predvsem pa tudi vrsto tehnoloških izboljšav.

V akcijskem programu so točno opredelili naloge v poslovno finančni politiki, komercialni politiki, proizvodno tehnoloških obveznostih, splošni kadrovske politiki in razvojno investicijskem programu.

Osnovni cilji poslovanja KONUSA v tem letu so:

— povečati celoten dohodek skupaj s trgovsko mrežo za 20 do 25 %

— povečanje fizičnega obsega proizvodnje za 10 %

— povečanje osebnih dohodkov zaposlenih za 15 do 18 %

— povečanje ostanka dohodka tako, da bi dosegli brez amortizacije v letu 1974 najmanj dve in pol milijardi SD

— izvoz v višini najmanj treh in pol milijona dolarjev

— v vsaki TOZD izvajati takšen proizvodni program, ki bo vsekoli omo-

mesec točno znano, kakšne količine določenih proizvodov morajo proizvesti in kakšna akumulacija oziroma rezultat iz tega zha-ja.

Se naprej pa bodo v KONUSU gradili na zdravih medsebojnih odnosih, saj ti odločilno doprinašajo k ugodnim rezultatom.

Program konkretnih in dožgorečnih nalog, ki so ga tako skrbno pripravili v KONUSU, pomeni realno osnovo nadaljnjega razvoja in postopne preusmeritve KONUSA na tista proizvodna področja, ki jamčijo večjo akumulacijo in rentabilnejšo proizvodnjo. To pa istočasno pomeni jasen, perspektivni dolgoročni razvoj kombinata in občine Slovenske Konjice.

Po temeljitih razpravah in pripravah so se v KONUSU organizirali v trinajst proizvodnih TOZD in pet trgovinskih TOZD. Bistvenega pomena je, da se je v KONUSU izredno povečal interes delavcev za upravljanje, za sodelovanje, zaradi konkretnih možnosti delovanja v delavskih svetih TOZD, v delavski kontrolni, v komisijah itd. Tako kot določa ustava so v KONUSU vrsto kompetenc prenesli na TOZD, kar pa pomeni v njihovem sistemu organiziranosti jačanje vloge vsake TOZD in vedno večji interes delavca za proizvodnjo, za rezultate te proizvodnje. Pri mesečni analizi proizvodnje se delavci izredno zanimajo za proizvodne stroške, zakaj ni ta strošek manjši itd. Takšen interes vzpodbuja večjo zavzetost za delo, za boljše in cenejšo proizvodnjo.

Na področju nagrajevanja so se v KONUSU dogovorili za enoten sistem nagrajevanja v OZD, tako da je prevzela koordinacijo posebna komisija za nagrajevanje ob neposrednem sodelovanju s komisijami vsake TOZD, katerih kompetenca pa je, da na podlagi proizvodnih rezultatov določajo mesečno vrednost točke. Najnižji osebni dohodek je 1.600 dinarjev, takšen je dogovor v KONUSU. V OZD imajo solidarnostni sklad, posebej pa so poskrbeli za ostarele delavce, ki so vrsto let delali na težkih delovnih mestih v usnjarski industriji — takšne zdaj razporejajo na lažja delovna mesta, kjer je OD sicer nižji, razlika pa na-

doknadajo iz solidarnostnega sklada. Sredstva formirajo tako, da delajo eno prsto soboto v letu vsi zaposleni.

Veliko skrb namenjajo v KONUSU tudi stanovanjskim razmeram zaposlenih. Do konca leta bosta zgrajena dva stanovanjska bloka, 45 delavcev bo dobilo nova stanovanja. Se naprej podpirajo individualno gradnjo (mož in žena, oba zaposlena o KONUSU, lahko dobita tudi deset starih milijonov kredita), prihodnje leto pa bodo pričeli z gradnjo vrstnih stanovanjskih hiš, kar bo izredno pomembno tudi zaradi pridobivanja strokovnih kadrov.

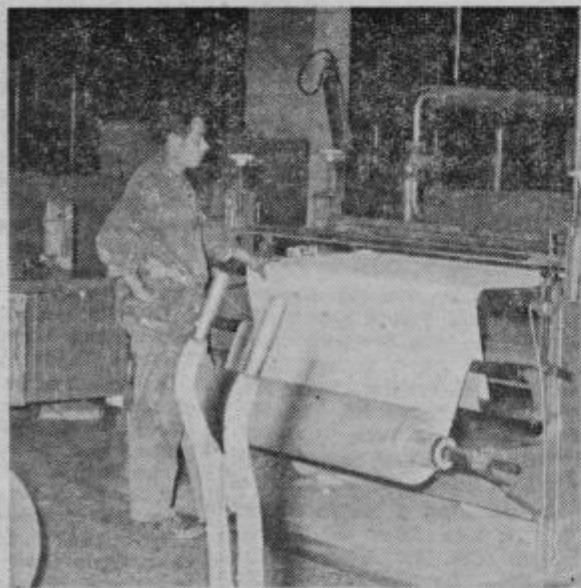
Osnovno pravilo delitve stanovanj oziroma reševanja stanovanjskih problemov pa je — stanovanje prvi dobi tisti, ki je najbolj potreben, ne glede na to, v kateri TOZD je.

Glede na visoko število mladih delavk je pomembno tudi področje otroškega varstva. KONUS je sprožil akcijo za hitrejšo reševanje otroškega varstva in finančno podpril gradnjo otroškega vrtca za 150 otrok.

Na Rogli bodo postavili sedem brunaric in razširili kapacitete v Novem Vinodolu ob morju za oddih in rekreacijo zaposlenih. Vedno več delavcev se odloča za letovanje v Konusovem počitniškem domu, tako da so morali letos nekatere odkloniti in dati prednost tistim, ki še niso bili v tem domu.

Hkrati s samoupravno organiziranostjo so se organizirale tudi politične organizacije v KONUSU. Na ravni OZD deluje svet Zveze komunistov, v TOZD v Konjicah Tovarniški komite, do konca leta pa bodo ustanovili osnovne organizacije ZK v vsaki TOZD.

Sindikat je organiziran po TOZD, mladi pa po skupnostih. Enotno pa je delo vseh — razvoj KONUSA na samoupravni načelih. Kolektiv, ki je izredno zdrav in zaveden, tako pričakuje praznovanje visokega jubileja z vrsto uspehov, proizvodnih in drugih. Najpomembnejše pa je to, da se ob pogledu na prehojeno pot v KONUSU jasno zavedajo tudi poti, ki je pred njimi in vključujejo vse sile, da bo to pot še hitrejša in še boljše razvoja OZD.

KONUS LETA 1973

Posamezne skupnosti TOZD so lani ustvarile naslednji bruto produkt:

1. Skupnost usnjarske proizvodnje ca 16,5 starih milijard
2. Skupnost kemične proizvodnje ca 14 milijard
3. Skupnost konfekcijske proizvodnje 5 milijard
4. Trgovska mreža ca 17 milijard
5. Zastopstvo tujih firm — konsignacija ca 1,5 milijarde.

gočal uspešno gospodarjenje z ustreznim doseganjem akumulacije.

Aksijski program predvideva tudi vrsto operativnih nalog. Tako bodo bistveno izboljšali storilnost, kvaliteto proizvodov. Zanimivo je, da so v programu podčrtali v pogledu o kvaliteti proizvodov naslednje: Odgovorna naloga na tem področju leži predvsem na strokovnem kadru v neposredni proizvodnji, predvsem pa morajo storiti več razvojne službe, kot so usnjarski razvoj, tehnološki razvoj in drugi. Reklamacije ne smejo biti večje od 2%, povprečni asortiment pa na večji od 2.

Izredno pozornost bodo v bodoče posvetili tudi izboljšanju organizacije dela v proizvodnji in izboljšanju tehnoloških postopkov in tehnologije nasploh.

Zelo pomembno je, da so v programu tudi zapisali, da mora biti delavec v vsaki TOZD vsak

OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE

GRADIS SKLADIŠČA IN ŠOLA

GRADIS LJUBLJANA, Tehnična organizacija združena z delom GRADBENA ENOCELJE je v mestu ob Saveljevih postavil že vrsto lepih in kvalitetnih objektov. Tudi v arstev izpod rok Gradis delavcev za Celje in Celje več pomembnih objek-

Skladišča za kovino

Ob Mariborski cesti se je začela prva faza gradnje kompleksa skladišč, katerih investitor je celjska Kovino-

tehnica. Skladišče bo seveda velikega pomena za nadaljnji razvoj Kovinotehne.

Skladiščna hala je velikosti 120 x 110 metrov z rastrji 12 x 24 metrov.

Pravzaprav je to pet hal, vsaka po 24 x 10 metrov.

Konstrukcije so armirano betonski okvirji z zunanji stenami in zidom iz betonskih votlakov ter vgrajenim pasom copelit stekla.

Strešna konstrukcija so predalčni armirano betonski nosilci, preko njih pa so po-

ložene siporex krovne plošče.

V vseh halah so montirani viseči žerjavi, ki jih dobavlja CTI Luxembourg montažna dela pa izvaja Dvigalotehna Ljubljana preko STT Trbovlje.

Objekt, ki pomeni začetek gradnje skladišč Kovinotehne, bodo svečano odprli za celjski občinski praznik.

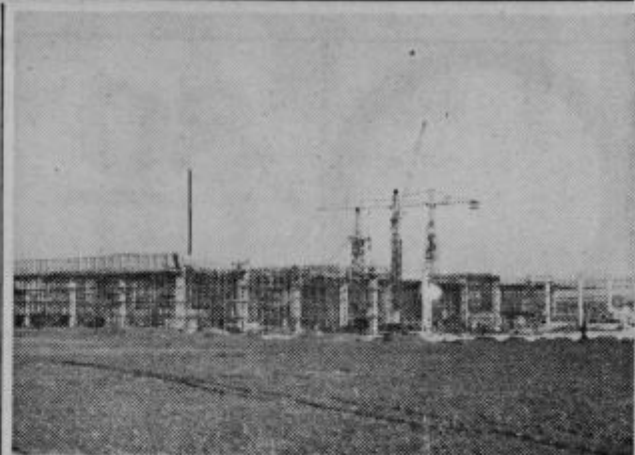
Šola na Otoku

Vse več Otočanov in sploh Celjanov hodi ogledovat no-

vo, moderno šolo, ki jo gradi po izvorni zamisli projektanta Mirana Polutnika GRADIS. Pravijo, da prihajajo gledat šolo iz vse Slovenije in bo eden najlepših tovrstnih objektov pri nas.

Z gradnjo je pričel GRADIS meseca junija lani in je danes že v zaključni fazi. V začetku julija je bila končana gornja etaža, tako da zdaj dovažajo v šolo že notranjo opremo.

Stene šole so iz litega betona, na zunanji strani oblo-

Objekt skladišč v gradnji

žene s fasadno opeko, stropovi pa so iz montažnih betonskih korit. Zanimivo je tudi to, da so na fasadi montirana betonska korita za rože.

Šola je res nekaj izjemnega. Naj omenimo samo to, da bo imela posebne prostore za zobno ambulanto, hranilnico in papirnico.

Montažne hale

V izredno bogatem proizvodnem programu GRADISA pa je potrebno še posebej opozoriti na montažne hale. Izkušnje pri dolgoletni gradnji industrijskih objektov doma in na tujem so Gradisu omogočile, da nudi sodobni tehnologiji in zahtevam okolja ustrezne tipe montažnih dvoranskih zgradb. Naj vam z besedo predstavimo pet tipov:

GH 1 — montažna dvoranska zgradba z ravno streho in predalčnimi nosilci. Razsežnost pri montažni izvedbi je mnogokratnik gradbene mreže osi stebrov: 12 m x

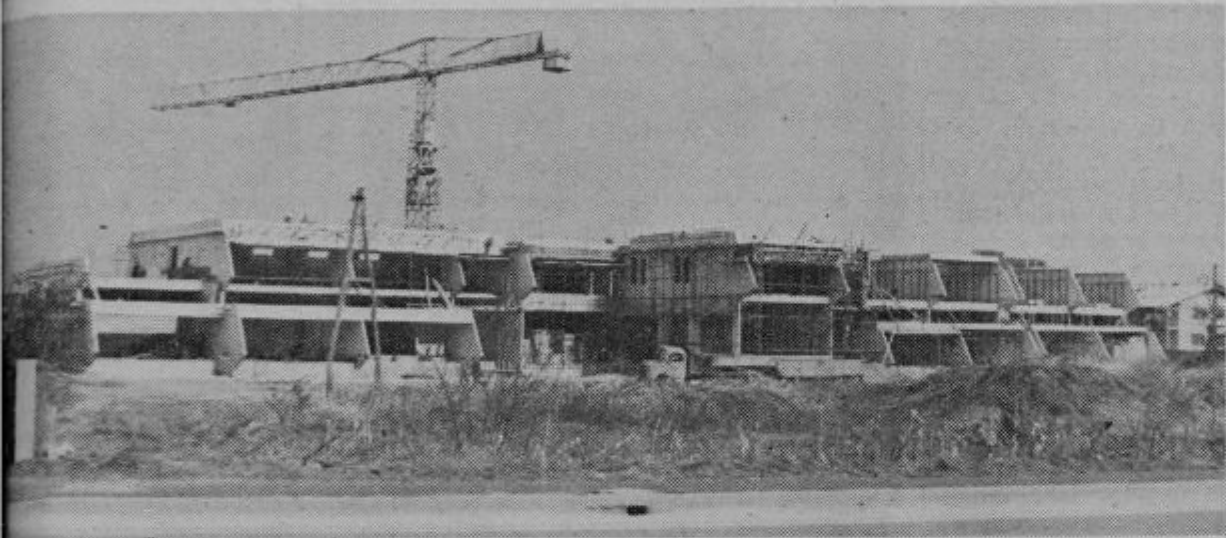
x 10 m, 12 m x 12 m, 15 m x 10 m, 15 m x 12 m. V polmontažni izvedbi so razstoji stebrov v eni smeri 12 ali 15 metrov, v drugi smeri pa poljubno do največ 30 m.

GH 2 — montažna dvoranska zgradba z ravno streho in polnostenski nosilci. Razsežnost hale je mnogokratnik gradbene mreže osi stebrov 12 m x 6 m, 12 x 12, 15 x 6, 15 x 12, 20 x 12, 25 m x 12 m.

GH 3 — montažna dvoranska zgradba z velikimi razponi do 40 metrov. Konstrukcija strehe je izvedena v obliki loka ali trikotnega nosilca.

GH 4 — montažna dvoranska zgradba s poševno streho in trikotnimi paličji ali trikotnimi nosilci z razponi 10, 12, 15, 18 in 20 m.

GH 5 — montažna dvoranska zgradba s strešno konstrukcijo s prednapetimi nosilci. Razponi v prečni smeri do 20 m, oziroma brez nadsvetlob do 24 m. V vzdolžni smeri so razstoji stebrov 6, 8, 12, 16 m.

Šola ob Ljubljanski cesti

STEKLAR

obrtno
podjetje

CELJE

SPLOŠNO STEKLARSTVO
STEKLOBRUSILSTVO
STEKLOGRAVERSTVO
IZDELOVANJE OGLEDAL
in OKVIRJEV

Za občinski praznik — 20. julij,
čestitamo vsem občanom
in delovnim ljudem
ter se priporočamo!

OPEKARNE
LJUBEČNA PRI CELJU

Cestitamo vsem občanom Celja
k občinskemu prazniku

ELEKTRO CELJE
TOZD Poslovna enota
CELJE

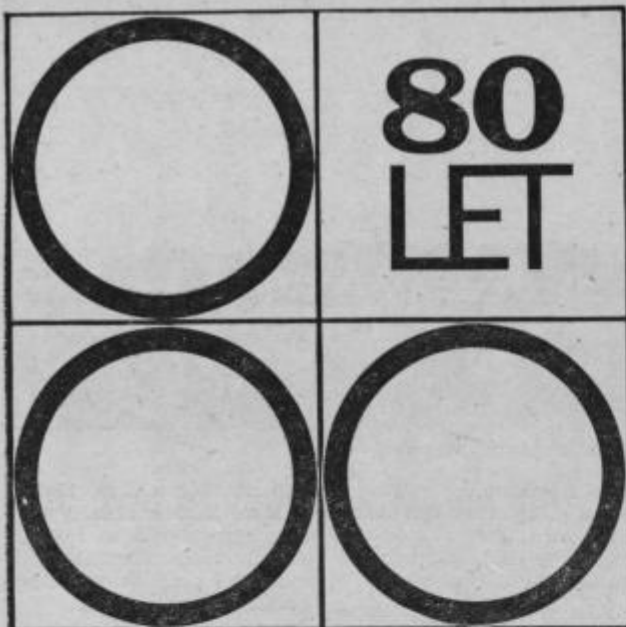
Iskreno čestita občanom občine Celje za praznik
20. julij in Dan vstaje slovenskega naroda — 22. julij

čestita ob prazniku
OBČINE CELJE

SVOJIM POTROŠNIKOM, DOBAVITELJEM
IN VSEM OBČANOM

OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE

EMO

MODERNIZACIJA

Pričakujemo, da bo začeta modernizacija proizvodnje v okviru sanacijskega načrta kmalu dala potrebne kakovostne premike v procesu proizvodnje, predvsem pa pri mobilizaciji vseh tehnoloških in proizvodnih kadrov.

Prvi uspehi tovarne EMO, po precejšnjih težavah v prejšnjih letih, se že kažejo. EMO je obdržal korak z razvojem naše dejavnosti, zelo jasno perspektivo pa vidimo tudi v integracijski tvorbi EMO — ISKRA in GORENJE.

Ne le v gospodarjenju, tudi pri utrjevanju samoupravnih odnosov, novih delegatskih razmerij in vsodbujanju politične dejavnosti v naši tovarni žanjemo pomembne uspehe. Prepričani smo, da je naš kolektiv že sredi kakovostnega doseganja ciljev, ki smo si jih zadali v naših dolgo-

ročnih načrtih učinkovite sanacije. Optimizem je upravičen. To je dokazala tudi 80-letnica naše tovarne, ki je pomenila praznovanje celotnega Celja. Prav tako pa smo ob tem na-

šem jubileju že lahko pregledali prve rezultate tovarne EMO, revolucionarnega kolektiva, ki črpa iz preteklosti in predvsem z lastnimi močmi skrbno gradi svojo prihodnost.

ISKRENO ČESTITAM DELOVNIM LJUDEM OBČANOM TER NASLOVNIH PARTNERJEM OB PRAZNIKU DNEVU VSTAJE SLOVENSKEGA LJUDSTVA

Z osrednje proslave ob 80-letnici EMO na drsališču v celjskem parku.

LIBELA-CELJE

Tehtnice za osebno porabo so vedno bolj iskan proizvod. Dekleta v Libeli pri montaži kuhinjskih tehtnic Prima in Biserka.

Libela Celje ima jasno načrtan razvoj. Uspeh je odvisen tudi od razmernejših razmer gospodarjenja, na katere kolektiv ne more vplivati.

V analih dosedanjega razvoja celjske kovinsko-predelovalne industrije ima pomembno vlogo Libela, danes znan proizvajalec tehtnic in finomehaničnih izdelkov. Libela letos praznuje 80. obletnico obstoja. V zgodovini

te tovarne lahko zasledimo dobre in slabše čase, vendar pa je osnovna značilnost razvoja tovarne v predvojnih letih počasna rast, relativno skromen asortiment tehtnic in neprimerno manjši obseg proizvodnje, kot ga ima Libela danes.

Šele po osvoboditvi leta 1945 so bili dani pogoji za hitrejši in kvalitetnejši razvoj tovarne, ki danes sodi v svoji pa-

RENTABILNOST V KLEŠČAH ZAMRZNJENIH CEN!

Libela Celje ima jasno načrtan razvoj. Uspeh odvisen tudi od razmernejših razmer gospodarjenja, na katere kolektiv ne more vplivati.

nogi med večje v srednji Evropi. S svojim obsegom in asortimentom proizvodnje pa pokriva 80 odstotkov vseh jugoslovanskih potreb po industrijskih in trgovinskih tehtnicah okrog 50 odstotkov, ostalo pa je proizvodnja na osnovi individualnih naročil ter za široko potrošnjo.

Že v preteklosti je imela Libela znatno vlogo v celjskem gospodarstvu, današnji 700-članski kolektiv pa to vlogo še krepi. S svojo proizvodnjo se Libela vse bolj uveljavlja tudi zunaj meja države. Na celjskem območju sodi tudi danes Libela med srednje delovne organizacije po vrednosti ustvarjenega bruto produkta, kakor tudi po številu zaposlenih. Lani je znašal ustvarjeni celotni dohodek 78 milijonov dinarjev, za letoš pa ga načrtujejo 105 milijonov in prav gotovo bodo to tudi dosegli, če bodo kmalu rešeni problemi, s katerimi se v procesu gospodarjenja srečujejo. Gre za pomanjkanje in preveliko fluktuacijo delavcev zara-

di prenizkih osebnih dohodkov.

Vzrokov za trenutno neugodna gospodarska gibanja, ki niso kaj spodbudna za Libelo kot tudi ne za ostalo kovinsko predelovalno industrijo, je več. Dejstvo je, da še vedno kljub velikim naporom nismo pristrigili peruti stroškovni inflaciji. Stopnja porasta materialnih stroškov v Libeli je zaskrbljujoča in zahteva takojšnje reagiranje, saj ogroža njihovo akumulativnost in rentabilnost. Pomanjkanje materiala za proizvodnjo pa povzroča kolektivu še dodatne težave. Bilančni podatki iz prvega četrtletja letos kažejo, da so materialni stroški v Libeli narasli za 39 odstotkov v primerjavi z enakim obdobjem lani, skupaj porabljena sredstva za poslovanje za 27 odstotkov, ustvarjeni dohodek pa je za 12 odstotkov manjši ob ravno toliko povečanem celotnem dohodku.

Poglaviti razlog, da kolektiv Libele posluje na meji rentabilnosti, je neurejena politika cen. Za

več kot polovico izdelkov so cene že dolgo zamrznjene. Gre predvsem za serijsko proizvodnjo tehtnic za industrijo in proizvodnjo. Ob tolikšnih podražitvah surovin in reprodukcijskega materiala ter ob cenah, ki so na ravni iz leta 1976 za izdelke, je seveda nemogoče dosegati ugodne rezultate poslovanja. Libela je s svojimi kupci že podpisala sporazum o povišanju cen za svoje izdelke. Sporazum so predložili v odobritev zavodu za cene in sedaj čakajo, kdaj bo zadeva rešena. Upajo, da bo zavod potrdil sporazumno dogovorjene cene, saj bi se v nasprotnem primeru kolektiv znašel v tako hudi zagati, da sam ne bi mogel priti iz nje. V osnutku izhodišč za nadaljnji razvoj Libele si je kolektiv zastavil kratkoročne in dolgoročne cilje. Med najpomembnejšimi nalogami, ki ju ni mogoče odlagati, sta zvišanje produktivnosti in izboljšanje organizacije dela v tolikšni meri, da bo postalo poslovanje rentabilno, seveda s po-pravkom cen, ki bi omogočale ustvarjanje nor-

malne akumulacije. Vnaprej pa bo potrebno utrditi in razširiti proizvodni program in predvsem razvijati finomehanično proizvodnjo, ob tem pa posodobiti tehnologijo na bazi kooperacij s tujimi partnerji ter se še bolj učvrstiti na tržišču, zlasti na tujem.

To je le nekaj osnovnih nalog kolektiva Libele, ki se je združila z drugimi kolektivi v ITC, sestavljeno proizvodno-trgovsko organizacijo združenega dela. Z združitvijo nekaterih funkcij na ravni združenega podjetja tudi Libela pridobiva, saj si je danes nemogoče zamisliti dobre tovarne brez natančne raziskave tržišča, skupnih vlaganj na tista področja, ki so perspektivno najbolj zanimiva, osvajanja sodobne tehnologije, razvijanja novih izdelkov itd. Vse to in še marsikaj drugega pa bo naloga združenih služb, ki bodo kadrovske za to usposobljene. Interesov za vključitev v to grupacijo je bilo torej mnogo in prav tako tudi kolektiv pri referendumu ni imel zadržkov, ko se je odločil za združitve.

OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE

Novi trikot na Golteh: hotel, depandance, igrišča ...

Četudi je potniški promet aktualen ob vsakem času, naj tokrat veljajo nekatere misli trem točkam iz pisane dejavnosti celjskega izletnika, podjetja za promet, gostinstvo in turizem.

Golte, Celjska koča in hotel Celeia. Tudi v teh treh aktivnostih se zrcali nenehna skrb za uveljavitev, za napredek, za vse tisto, da bo turist, izletnik in gost kar najbolj zadovoljen in da bo ob slovesu rekel — semkaj še pridem.

Kot na Golteh, se tudi na Celjski koči in v hotelu Celeia lahko pohvalijo, da so v zadnjem času naredili marsikaj, da bi svojo dejavnost še približali gostu.

Golte, Vabljive ob vsakem času. Če pričarajo zasnežena pobočja okoli Medvedjaka v zimskem času pravo pravilčno razpoloženje, je lepo na teh zelenih in razgibanih valovih tudi poleti, spomladi, jeseni.

Toda, Golte niso samo tisti rekreacijski in turistični center nad Mozirjem, ki se ponša z lepim naravnim okoljem, zrakov, da bi ga človek kar jedel in odlično postrežbo v hotelu, marveč še z nekaj več. Golte so napravile korak naprej. Zdaj ima gost, pa naj mu pišejo mlada ali drugačna leta, še druge možnosti, da se prijetno razvedri in dobro počuti. Tik pred zaključkom je cela vrsta naprav, ki bodo prav gotovo privabile marsikoga v te planine. Igra pri ruskem kegljišču na višini okoli 1.400 metrov ne bo kar tako. TRIM sprehajalna pot bo pritegnila vsakogar. In potem še cela vrsta igrišč za otroke. Od gugalnic, do stopnic in še kaj. In vse to v lesu, v tistem naravnem materialu, ki se prijetno ujema s svojim zelenim okoljem. Tu je še velika šahovnica. Kar na tleh. Na vsak način primerna tudi za dvojbo velikih mojstrov. Kdo

ve, kdo vse se bo pomeril v strategiji na teh poljih?

Golte pa so od danes in jutri bogatejše tudi za prenekatero športno rekvizite. Žoge, zračne puške, badminton, namizni tenis in še kaj.

Po izletu ali sprehođu se bo več kot prilegel domači piknik. Uredili so poseben prostor in pripravili vse, da si bodo gostje kar sami spekli meso na žaru. V hotelu bodo dobili tudi meso in vse, kar bodo potrebovali za pripravo takšne ali drugačne kuharske odlike na žaru.

Vse to so uredili le nekaj metrov v stran od hotela, med njim in pod depandansami. Izredno okolje.

Golte postajajo pravi rekreacijski center za delovnega človeka. To vlogo so zelo dobro sprejeli v prenekaterih delovnih kolektivih. In tako prihajajo semkaj mnogi delavci, da se odpočijejo in zberejo novih moči za izpolnjevanje vsakodnevnih nalog. Za takšno rekreacijo svojih članov kolektivi odmerjajo lastna sredstva. Ne zaman. Za človeka. Za svojega delavca!

Golte pa so postale mi-kavne tudi za organizatorje

različnih seminarjev. In tako se rednim gostom pridružujejo v tem planinskem okolju še tisti, ki prihajajo semkaj, da bi razširili svoje obzorje in si pridobili več znanja, sposobnosti. Golte so več kot primerne za izvedbo različnih seminarjev, razgovorov in podobno.

In še na eno pridobitev je treba opozoriti. To je na lepo urejeno površino za igre z žogo blizu Mozirske koče. Nogomet, rokomet, košarka ... na zavidljivi nadmorski višini. Vse nared za treninge tudi najbolj zahtevnih ekip in športnikov!

x x x

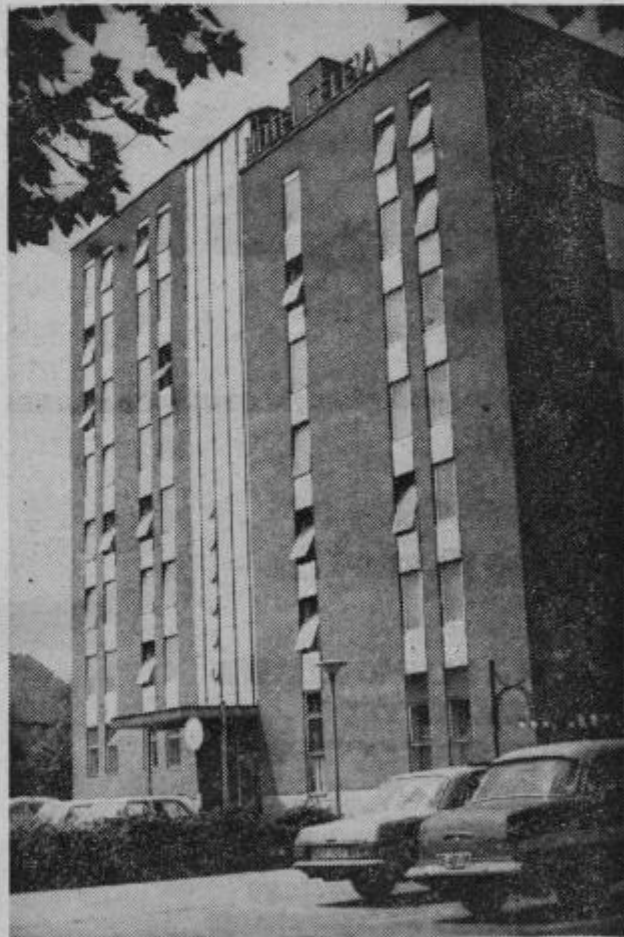
Celjska koča je druga postojanka Izletnika, ki v zadnjem času vse bolj opozarja nase. In že je napočil tisti čas, ko je znova polna obiskovalcev. Tako, kot je bila nekoč. Prizadevanja kolektiva rojevajo ugodne rezultate.

Izletnik je povsem obnovil gostinski del postojanke. Lepo in z velikim okusom. Točilnica, restavracija, terasa in veranda so pridobitve novih posegov. In kuhinja.

GOLTE

CELJSKA KOČA

CELEIA

Hotel Celeia — pojem kvalitete in dobre postrežbe

Vsemu temu bodo dodali še druge objekte, prav tako za rekreacijo. Tudi otroci bodo našli svoj prostor za igro.

Tako postaja Celjska koča tudi zaradi teh del vse bližje svojim obiskovalcem, pa naj prihajajo iz Celja ali iz drugih krajev.

Hotel Celeia ma novo obleko. Lepšo od stare. Posrečeno roko so imeli tudi z notranjo preureditvijo. Restavracija, bistro, posebna soba, ribja soba ... Hotel ima iz dneva v dan več go-

stov. Poslovanje te enote kaže, da je v pravih rokah. Težave, zlasti finančne značaja, so preteklost.

Nedavna preureditev pa ni bila zadnja. Zdej se spogledujejo z avtomatskim kegljiščem. Pravijo, da ni daleč čas, ko se bo hotelski ali drugi gost lahko razvedril tudi na tem objektu, ob hotelu. Ljudje pa radi prihajajo v te prostore tudi zaradi solidne postrežbe. Hotel Celeia je pojem kvalitete. Zato uspeva in bo še bolj!

Preurejena Celjska koča je postala še bolj vabljiva

OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE

**EXPORT-IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE**
TOZD VELEPRODAJA

STEKLO, PORCELAN, KERAMIKA, BARVE, LAKI,
KEMIKAJIJE, ELEKTROMATERIAL, AKUSTIKA,
BELA TEHNIKA, GRADBENI MATERIAL

TOZD MALOPRODAJA**VELEBLAGOVNICA **

TER MNOGE SPECIALIZIRANE PRODAJALNE V CELJU,
ŽALCU, PREBOLDU, ŠOŠTANJU, ŠMARTNEM OB PAKI,
VELENJU IN ZAGREBU.

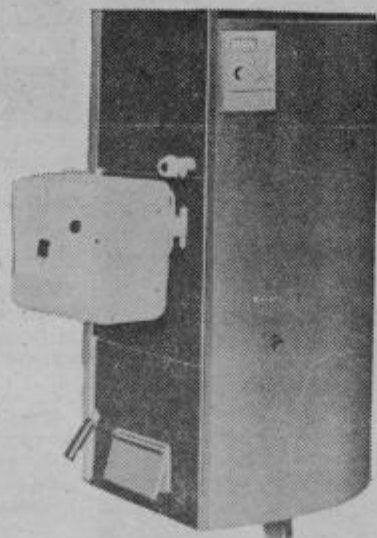
ČESTITA VSEM OBČANOM IN POSLOVNIM PARTNERJEM K OBČINSKEM PRAZNIKU

**„SIGMA“
-ŽALEC**

SAVINJSKA INDUSTRIJA OPREME IN GRADBENA MONTAŽA

NOVO NA TRGU
**PRVI TRAJNO GOREČI
KOTEL NA TRDO
IN TEKOČE GORIVO**

- specialno priljubeno kurlišče za zgorevanje vseh vrst domačih goriv in odpadkov
- gori od 5 do 20 ur z enkratnim polnjenjem
- velik emajliran boiler kapacitete 150 l
- odlični izkoristek
- moderna oblika
- mali gabariti
- avtomatsko delovanje
- kapacitete od 30,000 do 50,000 kcal/h

V uveljavljanju delegatskega sistema in hitrejše gospodarske rasti Celja ugotavljamo pomembne rezultate. Z združenimi močmi, ob veliki stopnji integracije vseh zavestnih dejavnikov in ob jasnih razvojnih zasnovah, bomo lahko v celoviti rasti naše občine dosegli še mnogo več. To naj bo naš delovni dogovor ob prazniku občine in ob Dnevu vstaje slovenskega ljudstva.

Iskreno čestitamo delovnim ljudem in občanom za praznik občine Celje in 22. julij.

SKUPŠČINA OBČINE CELJE

OBČINSKA KONFERENCA ZKS CELJE

OBČINSKA KONFERENCA SZDL CELJE

OBČINSKI SINDIKALNI SVET CELJE

OBČINSKI ODBOR ZZB NOV CELJE

OBČINSKA KONFERENCA ZMS CELJE

OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE

Ob občinskem prazniku Celja in Dnevu vstaje s ponosom zremo na naša prizadevanja in rezultate v gospodarjenju ter na področju samoupravljanja. Veseli smo tudi, da smo z delom našega kolektiva prisotni tudi na Kozjanskem. Prizadevali si bomo za dosledno uveljavitev ustave in delegatskega sistema ter za najboljše gospodarjenje ob jasnih razvojnih načrtih.

Delovnim ljudem in občanom Celja iskreno čestitamo za praznik občine in za 22. julij.

slovenija
avto

Avtomotor

CELJE, MIKLOŠIČEVA 5

OB PRAZNIKU CELJA

Ceprav slavje ob občinskem prazniku Celja za kolektiv SOZD AVTOMOTORJA, podjetja SLOVENIJA AVTO ne velja v čisto dobesednem smislu, pa vendar ta kolektiv žanje v zadnjih letih toliko uspehov, da smo si upali to misel zapisati v naslovu. V lanskem letu so odprli nove poslovne prostore v Celju, v svojih prodajalnah v devetih občinah našega območja pa so tudi dokaj uspešni.

Svoje delo so letos zastavili v duhu nove ustave in organizacija je stekla tako, kot so si zažrtali pot. SLOVENIJA AVTO ima danes 13 TOZD-ov in delovno skupnost skupnih služb. V Celju so organizirani v dveh TOZD-ih in z delom skupnih služb. Njihovo delo poteka v TOZD-u AVTOMOTOR, prodaja na drobno in CKM (Cimos — kmetijska mehanizacija) prodaja na veliko, oba TOZD-a pa imata sedež v Miklošičevi ulici 5 v Celju.

Vsi njihovi objekti, ki so v zadnjih letih nastajali pod skrbnim vodstvom AVTOMOTORJA, so tudi pridobitev za gospodarsko moč Celja in širše celjske regije.

Novi poslovni prostori, skladišni ter prodajni z modernim avtosalonom

se v perspektivi uvrščajo v tiste kolektive avto stroke, ki so sposobni vzdržati korak napredka v času, ki zahteva sodobno obdelavo in strokovno prodajo. Povezovanje med proizvajalcem in potrošnikom je nujno, to pa omogoča sodobna in moderna prodaja, ki jo v AVTOMOTORJU Celje še posebej negujejo. K zadovoljstvu potrošnika prispeva tudi hitra dobava vsakega vozila, ker so skladišni prostori poleg prodajnega salona in tako vsakemu zahtevnemu kupcu hitro na izbiro. Vleki prihranek na času je druga velika prednost, ki jo nudi AVTOMOTOR Celje vsakemu kupcu, ki se oglasi pri njih, da si izbere svetlečega konjička. SALON, kjer je prostor estetsko urejen in je možna takojšnja primerjava med motornimi vozili in kolesi, je izredna pridobitev za Celje, ki takšnega prostora ni imel.

Kolektiv AVTOMOTORJA CELJE je danes ponosen na svoje delo. Največ zaradi tega, ker je veliko uspehov dosegel s skrbnim gospodarjenjem in lastnim odtegotvanjem, zato se danes ponosno vključuje v praznovanje celjskega občinskega praznika.

GRADBENO INDUSTRIJSKO
PODJETJE

vabi k sodelovanju strokovne sodelavce za naslednja prosta delovna mesta:

KOMERCIALISTA

za TOZD Industrija gradbenega materiala

Pogoji:

visoka ali višja strokovna izobrazba ustrezne smeri,
2 leti delovnih izkušenj

za TOZD Gradbena operativa

4 GRADBENE TEHNIKE — vodje gradbišč

Pogoji:

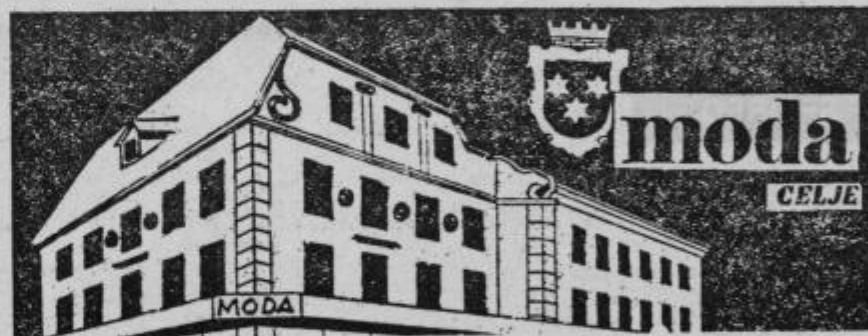
opravljen strokovni izpit za vodenje gradbenih del

3 GRADBENE DELOVODJE

Pogoji:

dokončana delovodska šola
3 leta delovnih izkušenj

Ponudbe z navedbo strokovne izobrazbe in prakse sprejema kadrovska pravna služba v Celju, Ljubljanska cesta 16, do zasedbe delovnih mest.

ZA VAS

Nameravate sebi in svoji družini obnoviti ali dopolniti poletno garderobo? Vse, kar želite ali potrebujete, lahko kupite v specializiranih prodajalnah trgovskega podjetja Moda Celje, kjer vam bodo prijazne in ustrezljive prodajalke postregle z najnovejšimi modeli in vzorci za poletno sezono. Prav s kulturno postrežbo in hitro predstavitvijo novih modelov privablja trgovsko podjetje Moda v svoje prodajalne VOLNA, MANUFATURA, VESNA, DROGERIJA, STARI TRG, BABY, MLADOST in TORBICA veliko kupcev.

Tistim izmed vas, ki razmišljajo, kje bi kupili obleko, krilo, bluzo ali hlače in srajco za vroče poletne dni, naj povemo, da je v prodajalni VOLNA 8 oddelkov založenih s sezonskim blagom, kjer lahko izbirate med žensko in moško konfekcijo. Pa tudi na prikupne modele kopalne ne pozabite! K novi poletni garderobi prav gotovo sodi ustrezna torbica, zato stopite še v

prodajalno TORBICA, kjer vas čaka velika izbira modnih torbic. Za potovanje na dopust vam v prodajalni TORBICA priporočajo tudi potovalke in kozmetične kovčke. Ker že ravno govorimo o dopustu in sončnih poletnih dneh, vam svetujemo, da obiščete prodajalno DROGERIJA. V njej najdete vse, kar potrebujete za zaščito pred sončnimi žarki. To so različni preparati za sončenje za odrasle in otroke, zadovoljni pa boste tudi z veliko izbiro sončnih očal. Za tiste, ki radi fotografirajo, so v DROGERIJI na voljo vse foto potrebščine — tudi barvni filmi. Kopalna sezona je tu in če si želite izfrotirja sešiti kopalke, kopalni plašč ali obleko za plažo, se oglasite v prodajalni MANUFATURA. Tam prodajajo frotir v metrih, postrežejo pa vam tudi s kopalnimi brisačami in rjuhami. Prav gotovo vas v prodajalni MANUFATURA razveselijo še s ponudbo metrskega blaga z najnovejšimi vzorci za poletne obleke. Žensko gar-

derobo: plašče, obleke, kostime, krila in bluze dobite v specializirani trgovini z žensko konfekcijo VESNA, kjer vam postrežejo z izdelki priznanih slovenskih proizvajalcev. V prodajalni VESNA pa dobite tudi moško perilo in pletenine. Za močnejši sporto prav tako poskrbeli v prodajalni STARI TRG, kjer lahko kupite moške pletene srajce po 69 din poleg ostalega pa so na voljo damski stezniki VIRA TEX po 9,20 din. Mamice lahko za svoje najmlajše in tudi za malo večji naraščaj izbirajo med otroško in dekliško konfekcijo ter potrebščinami za novorojenčke v prodajalni BABY. Prodajalna MLADOST pa nudi kupcem konfekcijo sodobnih krojev in vzorcev za mlade

Trgovsko podjetje MODA Celje s svojimi poslovalnicami VOLNA, MANUFATURA, VESNA, DROGERIJA, STARI TRG, BABY, MLADOST in TORBICA vas vabi in priporoča ugoden nakup v svojih prodajalnah.

OBČINA CELJE PRAZNUJE - OBČINA CELJE PRAZNUJE

SLOVENSKE ŽELEZARNE
žična
CELJE

Vsem občanom in poslovnim partnerjem čestitamo ob občinskem prazniku — 20. juliju in se priporočamo!

DOBOVIČNIK
MARJAN

ključavničarstvo
in izdelava
avtoopreme

TEHARJE 4 — CELJE

Ob občinskem prazniku občine Celje iskreno čestitam vsem občanom in se priporočam s svojimi uslugami.

TVO

tovarna
volnenih
odej

ŠKOFJA VAS PRI CELJU

se pridružuje čestitkam ob občinskem prazniku — 20. juliju
Nudimo volnene odeje v pastelnih barvah po solidnih cenah!

FOTOLIK
CELJE

Iskrene čestitke ob prazniku občine Celje

Priporočamo vam svoje kvalitetne usluge!

TAPETNIŠTVO
CELJE, Miklošičeva 1

CENJENI KUPCI
OBRAT TAPETNIŠTVO

Prepričajte se o našem asortimanu, katerega sedaj plasiramo na tržišče po ugodnih cenah.

Kavče, fotelje, garniture vseh vrst, otomane, vzmetnice, šlafarije, tapetirane stole, žimnice, kamionske cerade, preobleke za avtosedeže, aktovke, potovalke itd. Izdelujemo in montiramo zavese vseh vrst, kot so:

zatemnitvene, sončne in dekorativne. Oblagamo tla z vsemi plastičnimi masami in drugimi materiali, kot so vinaz plošče, podolit, vinilit plošče, linoleum, koson, fimelon, fuldabel, fuldaflor itd.

Oblagamo stene z raznimi stenski tapetami

OBRAT MIZARSTVO

Nudimo vse vrste mizarških izdelkov ter opremljamo trgovske gostinske in druge lokale.

Se priporočamo in čestita za občinski praznik kolektiv TAPETNIŠTVA CELJE!

Cestno
podjetje
v Celju

čestita k prazniku občine Celje — 20. juliju in dnevu vstaje slovenskega naroda — 22. juliju

Kemična in grafična industrija

CELJE

Vsem občanom in delovnim ljudem

čestitamo za občinski praznik občine Celje in 22. julij — dan vstaje slovenskega naroda

PODJETJE ZA
PTT PROMET

TOZD za PTT promet
CELJE

Podjetje za PTT promet Celje s svojim temeljnimi organizacijami združenega dela čestita vsem občanom k občinskemu prazniku občine CELJE ter priporoča svoje PTT storitve.

TV SPORED

NEDELJA, 21. VII.

- 9.20 W. S. Reymont: Kmetje — barvna TV nadaljevanje (Lj)
- 10.15 Kmetijska oddaja (Bgd)
- 11.00 Mosaik (Lj)
- 11.05 Otroška matineja: Družina Smola, Siroki neznan delo — barvna filma (Lj)
- 12.00 Poročila (do 12.05) (Lj)
- NEDELJSKO POPOLNE:
- 15.30 Pisan svet (Lj)
- 16.15 Naši zbori: Akademski komorni zbor iz Kranja — barv. odd. (Lj)
- 16.40 Za konec tedna (Lj)
- 17.00 Državno prvenstvo v plavanju (Lj)
- 18.05 Propagandna oddaja (Lj)
- 18.10 Poročila (Lj)
- 18.15 Samorastniki — celovečerni film (Lj)
- 19.45 Barvna risanka (Lj)
- 19.50 Čikcak (Lj)
- 20.00 TV dnevnik (Lj)
- 20.35 Tedenski znanstveni komentar (Lj)
- 20.30 3-2-1 (Lj)
- 20.40 V gosteh pri Nušiču (Lj)
- 21.30 Ivo Loia Ribar — dokumentarna oddaja (Lj)
- 21.58 Propagandna oddaja (Lj)
- 22.00 Športni pregled (Sar)
- 22.30 TV dnevnik (Lj)
- UHF — oddajnik Krvavec:
- 20.00 TV dnevnik (Bgd)
- 20.30 Filmske novice (Bgd II)
- 21.00 Celovečerni film (Bgd II)

PONEDELJEK, 22. VII.

- PRAZNIČNA MATINEJA:
- 10.00 Glasbena oddaja (Lj)
- 10.30 Otroški spored: Poslušajte nas, risanka (Lj)
- 11.00 Kričac — ponovitev barvne oddaje (Lj)
- 16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
- 18.10 Obzorik (Lj)
- 18.25 Skozi neznan delo — barvni film (Lj)
- 18.55 Mosaik (Lj)
- 19.00 Mladi za mlade (Zgb)
- 19.30 Aktualna tema (Lj)
- 19.45 Barvna risanka (Lj)
- 19.50 Čikcak (Lj)
- 20.00 TV dnevnik (Lj)
- 20.35 3-2-1 (Lj)
- 20.35 Pregled: Mejak: Toiminci — predstava SG Trst (Lj)
- 22.15 Kulturne diagonale (Lj)
- 23.45 TV dnevnik (Lj)
- UHF — oddajnik Krvavec:
- 17.40 Poročila (Zgb)
- 17.45 Otroški spored (Zgb)
- 18.15 Kronika (Zgb)
- 18.30 Branje (Bgd)

- 19.00 Mladi za mlade (Zgb)
- 19.30 Risanka (Bgd)
- 20.00 TV dnevnik (Sar/Zgb II)
- 20.30 Celovečerni film (Bgd II)
- 22.00 24 ur (Bgd II)

TOREK, 23. VII.

- 16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
- 17.55 Obzorik (Lj)
- 18.10 Pisani svet (Lj)
- 18.55 Mosaik (Lj)
- 19.00 Cesta in mi (Lj)
- 19.30 Duet — II. del baletne oddaje (Lj)
- 19.45 Barvna risanka (Lj)
- 19.50 Čikcak (Lj)
- 20.00 TV dnevnik (Lj)
- 20.25 3-2-1 (Lj)
- 20.35 Aktualna oddaja (Lj)
- 21.05 Whiteoaki z Jaine — barvna TV nadaljevanje (Lj)
- 21.55 TV dnevnik (Lj)
- UHF — oddajnik Krvavec:
- 17.40 Poročila (Zgb)
- 17.45 Otroški spored (Zgb)
- 18.15 Kronika (Zgb)
- 18.30 Narodna glasba (Bgd)
- 19.00 Znanost (Zgb)
- 20.00 TV dnevnik (Zgb)
- 20.30 Paralele (Sar)
- 21.15 Serijski film (Sar)
- 22.05 Glasbena oddaja (Bgd)
- 22.35 TV dnevnik (Zgb)

SREDA, 24. VII.

- 16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
- 18.10 Obzorik (Lj)
- 18.25 Družina Smola — serijski barvni film (Lj)
- 18.55 Mosaik (Lj)
- 19.00 Zabavno glasbena oddaja — (Zgb)
- 19.30 Na sedmi steni — športna oddaja (Lj)
- 19.45 Barvna risanka (Lj)
- 19.50 Čikcak (Lj)
- 20.00 TV dnevnik (Lj)
- 20.25 3-2-1 (Lj)
- 20.35 Smrt v močvirju (Lj)
- 22.20 TV dnevnik (Lj)

ČETRTEK, 25. VII.

- 16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
- 18.05 Obzorik (Lj)
- 18.30 Sveč v vojni — serijski film (Lj)
- 19.10 Mosaik (Lj)
- 19.15 Po sledih napredka (Lj)
- 19.45 Barvna risanka (Lj)
- 19.50 Čikcak (Lj)
- 20.00 TV dnevnik (Lj)
- 20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
- 20.40 J. Mach: Mavrica — TV nadaljevanje (Lj)
- 21.30 Četrtekovi razgledi (Lj)
- 22.00 Gustav Janušoh — barvna

- oddaja (Lj)
- 22.10 TV dnevnik (Lj)

PETER, 26. VII.

- 16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
- 18.05 Obzorik (Lj)
- 18.20 Bisrooki — lutkovna serija (Lj)
- 18.50 Mosaik (Lj)
- 18.55 Ansambel štirje kovači (Lj)
- 19.25 TV kašpot (Lj)
- 19.45 Barvna risanka (Lj)
- 19.50 Čikcak (Lj)
- 20.00 TV dnevnik (Lj)
- 20.25 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
- 20.30 Propagandna oddaja (Lj)
- 20.35 3-2-1 (Lj)
- 20.45 Dolgonogi očka — barvni film (Lj)
- 22.45 TV dnevnik (Lj)

SOBOTA, 27. VII.

- 17.40 Ansambel Borisa Terglava (Lj)
- 18.05 Obzorik (Lj)
- 18.20 Legenda o divjem lovcu — serijski film (Lj)
- 19.10 Mosaik (Lj)
- 19.15 Kaj počnemo ob nedeljah (Zgb)
- 19.45 Barvna risanka (Lj)
- 19.50 Čikcak (Lj)
- 20.00 TV dnevnik (Lj)
- 20.25 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)
- 20.30 3-2-1 (Lj)
- 20.40 Orniš 74 — glasbena oddaja (Lj)
- 21.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)
- 21.35 Columbo — serijski barvni film (Lj)
- 22.25 TV dnevnik (Lj)

OBVESTILO

Vse uporabnike cest in prebivalce mesta Celja obveščamo, da bo zaradi gradbenih del na cesti Celje—Breg—Polule cesta zaprta za ves promet v času od 23. 7. 1974 do 21. 9. 1974. V času zapore bo promet preusmerjen na naslednje obvoze:

1. Promet iz smeri Laško—Celje in obratno bo preusmerjen na novi most čez Savinjo v Polulah, na Cesto pod Gradom, Skalno klet, po Cesti na grad, na križišče pri »TOPRU«, čez Voglajno v podvoz na semaforizirano križišče pri Pošti in za smer Celje—Laško obratno.

2. Zaradi razbremenitve križišča pri Pošti bo za čas zapore ceste Breg—Polule preusmerjen promet iz smeri Rogaška Slatina v Teharju proti Slancam, na novo magistralo vzhod—zahod ob Cinkarni, na Kidričevo ulico in Mariborsko cesto in obratno. Na cesti Teharje—Teharska cesta—Celje bo dovoljen le lokalni promet in po tej cesti bo vozil tudi lokalni avtobus.

Zapore cest in obvozi bodo označeni s predpisano prometno signalizacijo. Uporabnike cest prosimo, da disciplinirano upoštevajo vso novo prometno signalizacijo in s tem pripomorejo k varnejšemu odvijanju prometa po Celju.

CESTNO PODJETJE V CELJU

PROMETNE NESREČE

NEPREVIDNO PREČKANJE

IVAN KOZELJNIK, 32, iz Celja je na Polzeli dohitel skupino pešev, ko je nenadoma skočila pred avtomobil IVANA BLAGOTINSEK iz Brega. Voznik se je izogibal na levo, vendar je kljub temu zadel, pri čemer je dobila pretres možganov, rano na glavi in udarnine po telesu.

STOPIL JE NA CESTO

JOZEF KOSIR, 51, iz Frankolova je prečkal cesto izven prehoda za pešce v križišču Ljubljanske in Jurčičeve ulice v Celju. Po Ljubljanski cesti se je takrat pripeljal z osebnim avtomobilom SILVESTER KUZNER, 22, iz Celja, ki je pešca zadel. Vrglo ga je v vetrobransko steklo in na srečo avtomobila, pri čemer se je teže ranil.

KOLESAR TEŽJE RANJEN

VINKO AVSEC, 42, iz Njivic se je peljal s kolesom na pomožni motor iz Zidanega mosta proti Radečam. Na ravnem delu ceste pri naselju Obrežje je nenadoma izgubil oblast nad kolesom in padel po cesti. V celjski bolnici so ugotovili, da ima zlomljeno lobanjsko dno.

IZGUBIL JE RAVNOTEŽJE

MARTIN BELAK, 41, iz Arclina je med bolnico in bencinsko črpalko v Vojniku nenadoma izgubil ravnotežje in po nekaj metrih vožnje s pony ekspresom padel po cesti. Pri tem si je prelomil lobanjo ima pa tudi pretres možganov.

PADEL V KRIŽIŠČU

SREČKO ZUPANC, 21, iz Celja se je pripeljal s pony ekspresom od Skalne kleti do križišča pred Toprom in zapeljal na vojni pas, ki je označen za zavijanje v levo, čeprav bi moral voziti po kolesarski stezi. Osebnim avtomobil pred njim se je ustavil, zato je Zupanc močno zavril in padel po cesti ter se laže ranil.

OBRAČALO GA JE

ALOJZ ZNIDAR, 32, iz Celja se je peljal z osebnim avtomobilom proti Vojniku. V Smarjeti ga je v desnem ovinku pričelo zanašati, ker je pripeljal prehitro. Najprej ga je obrnilo za 180 stopinj, nato je trčil v telefonski drog ter obstal v občestnem jarku. Voznik se ni poškodoval, materialna škoda pa znaša 4.500 dinarjev.

POBEGNIL JE

MARIJA UZMAH, 66, iz Vojnika je šla peš po desni strani proti Laškemu. Zadel jo je voznik osebnega avtomobila, ki je takoj po nesreči odpeljal dalje, tako da Uzmahova ni vedela niti povedati, iz katere smeri je pripeljal. S poškodovano levno roko so jo odpeljali v celjsko bolnico.

NASLONIL SE JE NA AVTOBUS

JOZEF ČANZEK, 66, iz Pogorja je pripeljal za avtobusom iz smeri Škofje vasi do semaforiziranega križišča na Mariborski cesti. Kolona se je ustavila, Čanžek pa, ki je pripeljal s kolesom cik-cak po cesti, se je naslonil na zadnjo desno stran avtobusa. Ker ni uspel odbrzati ravnotežja, je padel po cesti in se poškodoval po glavi.

MALI OGLASI

ZASTAVO 750, letnik 1967, prodam. Cena 6000 ND. Informacije v gostilni RIZMAL, Zalec.

GOŠKE stare dva meseca, sajce stare pet mesecev, pomivalno korito, kuhinjsko mizo, preprogo 3 x 2,20, lepo dvoposteljno pregrinjalo, kromiran štedilnik, dodatno peč, prodam. Marica Skale, Zagrad — 103, Celje.

FRANKOLOVSKO, gašeno apno prodam na drobno in debelo, opeko bobrovec, kompletne cevi za vodnjak. Trnovlje 18.

BALKONSKA VRATA z dvo-krilnim okrom, ugodno prodam. Anton Mužič, Celje, Pod gradom 2.

ZASTAVO 750, letnik 1968, prevoženih 59.000 km, prodam, delno na ček, delno na gotovino. Kličite na številko 26-250, vsak dan od 11. do 15. ure.

KRAVO mlekarico prodam. Hrastnik, Cesta na Svetino 39, Laško.

AMI 8 letnik 1971, prevoženih 47.000 km dobro ohranjen, ugodno prodam. Ogled mogoč vsak dan pri Novak, Kompole 81, Storožice.

FIAT 750 — 68 po generalni, ugodno prodam. Vizjak, Celje, Ob železnici 4 tel. 21-802.

TRAKTOR Paskyali 18 KM, prodam. Ponudbe pod »Traktor«.

OLJNO PEČ Emo 5, sod in kangljico za olje, veliko staro kuhinjsko kredenco, lonec in oanjno za pranje, manjši voziček (platoner) strešno anteno TV, prodam poceni zaradi selitve. Ogled od 9. do 11. in od 15. do 17. ure. Marija Vozlič, Stanetova 7, vhod z dvorišča.

AMI 71/72 25000 km, ugodno prodam, po delih. Ogled vsak dan od 18. — do 19. ure. Jure Cekuta, Okrogliarjeva 5, Celje (bivša Nova vas.)

BREZHIBEN televizijski sprejemnik RR NIS, ekran 59 prodam za din 1200. Ogled je priporočljiv v večernih urah, ko je program. Po ugodni ceni prodam tudi odlično ohranjen osebni avto **FORD CORSAIR**, prevoženih 53.000 km ali zamenjam za malo rabljen R 4. Viljem Gracer, Celje, Ulica Bratov Vošnjakov 6.

STANOVANJE v Celju, primerno tudi za pisarniške

prostore, prodam. Ponudbe pod oznako »Lepi prostori«.

ZASTAVO 1300 letnik december 69, prodam. Informacije vsak dan, Franc Hladen, Nova vas 30, Sentjur.

OTROSKI VOZICEK Tribuna, dobro ohranjen, prodam. Cede, Sempeter 25.

KOMPLETNO dnevno sobo in kuhinjo, prodam zaradi selitve. Ogled dnevno od 19. ure dalje. Tanja Kragl, Celje, Trubarjeva 53/a.

POSESTVO vseh kultur z gospodarskim poslojem in 5 ha zemlje, na lepi sončni legi, 15 minut od avtobusne postaje, prodam. Ogled vsak dan. Cena po dogovoru. Matija Vidmajer, Zabukovica 164, Griže.

SKODO 1000 MB, dobro ohranjeno prodam. Informacije: Franc Kolšek, Store 77.

SPACKA 68 letnik, dobro ohranjenega in mini moped prodam. Rudi Udrih Sp. Grušovlje 22, 63311, Sempeter v Sav. dolini.

OPREMO za novorojenčka »Pepina«, prodam. Jožica Krivec, Petrovče 11.

TELICO sivorjave pasme, 8 mesecev brejo, prodam. Presker, Braslovče 47.

AMI 8/1971, prevoženih 77.000 km, registriran do junija 1975, prodam. Ivan Feuzer, Letuš 10 a.

SKODO MB letnik 1966, prodam. Naglič, Mariborska 87, Celje.

KUHINJSKO KREDCO, proda zelo poceni Tončka Podgoršek, Mariborska 122, Celje.

OLEANDRE, mlade, cvetoče, prodam. Kenig, Teslova 12, Celje.

MLATILNICO na stresalnici, žitni mlin, 2 stiskalnici za sadje, prodam. Jože Vrečko, Lipovec 6, Skofja vas.

VEČJO KOLICINO dobrega sadjevca prodam. Karl Stante, Podgorje 24, Frankolovo.

DALJNOGLED Hunter 8 x 30, prodam. Ponudbe pod »Hunter«.

SKODO 1000 MB letnik 1969, dobro ohranjeno prodam po ugodni ceni. Informacije: Laško, Pod Šmihel 8.

HARMONIKO diatonično, trjklat oglašeno BC S, prodam. Peter Kolar, Dobrna 34.

GARAZO leseno 5 x 3 m, 300 kom smrekovih latev 1200 krat 50 krat 20 (kom 0,40 par), primerne za vrtno ograjo ter smrekove rabljene deske za opaž, prodam. Ponudbe na upravo lista pod »Ugodno«.

GOZD v širšem celjskem območju, kupim. Marija Arčan, Ljubecna 45, Skofja vas.

TRANZISTOR, dve trodelni okni (deljeno z zgornjim delom soberlihta kupim. Maria Skale, Celje, Zagrad 103.

VIKEND manjši, ali hišico, kupim. Ponudbe pod »Devize«.

FOTO POVEČEVALNIK, rabljen, vendar uporaben, kupim. Navedite stanje in ceno, na naslov: Stanko Miklavc, Klanc 86, 63204, Dobrna.

DVOSOBNO stanovanje v Celju zamenjam za hišo v gradnji. Možnost doplačila. Vprašajte pri Teršek, Skvarčeva 6, Celje.

SOBO s souporabo kopalnice v okolici Celja nudim starejši ženski za pomoč v gospodinjstvu. Ponudbe pod »Resno«.

KOMFORTNO novo stanovanje soba in kuhinja s pritliklinami, zamenjam za garsonjero kjerkoli. Ponudbe pod »Garsonjera«.

ENOSOBNO STANOVANJE lastno I. nadstropje zamenjam za dvosobno ali dvoinpolosobno kjerkoli v Celju. Nadstropje ni važno. Razliko plačam v gotovini. F. Vnučec, Dečkova 25 A, Celje.

OPREMLJENO sobo s souporabo kopalnice, v Celju, iščeta dva mlada fanta, Ponudbe pod »Redna plačilka«.

ENOSOBNO komfortno stanovanje zamenjam za enakega ali dvosobnega na lepem predelu v Celju. Ostalo osebno. Ponudbe pod »Celjec«.

STANOVANJE pri dobri družini, ali kjerkoli, išče upokojenka. Ponudbe pod »Dobrosrčna«.

ENOSOBNO komfortno stanovanje (nizka najemna), zamenjam za dvosobno kjerkoli na Otoku. Ponudbe pod oznako »Čimpreja«.

DVE MEDICINSKI sestri nujno iščeta opremljeno sobo brez posteljnine. Po možnosti v bližini bolnice. Javite na telefon 21-019.

OPREMLJENO sobo nujno išče mlado dekle. Po možnosti s kuhinjo, v Sentjurju ali v okolici Celja. Jožica Brumec, Vruncčeva 38, Celje.

ZAROČENCA, ki ne pričakuje otrok, iščeta sobo s posebnim vhodom in kopalnico. Ponudbe pod »Nezdržne razmere«.

DVOSOBNO komfortno stanovanje, oziroma hišo z vrtom v predmestju Beograda, zamenjam za isto ali večje stanovanje v Celju. Skodlar Dušan, 13, Oktobar 36 b, 11260 Umko.

DVA mladoporočenca brez otrok iščeta po možnosti

sobo in kuhinjo v okolici Celja ali Zalec. Plačata za eno leto vnaprej. Ponudbe pod »Nujno«.

OPREMLJENO sobo v bližini mesta, s posebnim vhodom, iščem. V prostem času pomagam tudi v gospodinjstvu. Ponudbe pod »Zanesljiva«.

VZGOJITELJICA išče opremljeno sobo v Celju. Ponudbe pod »Zelo nujno«.

ZA IZUCITEV VODOVODNO INSTALATERSKE STROKE sprejemem fanta. Šarlah,

Ulica Bratov Kresnikov 34

ZA UK **ELEKTROMEHANIKA** sprejemem 2 vajenca. Tone Janc, elektromehnika in elektroinstalacije, Celje, Nazorjeva 22.

ZA MIRNO OBET oddam v novi hiši cca 50 kv. m prostora. Ponudbe pod »Lokal«.

KOZJANCE! Posodim stroj za izdelovanje zidnih cementnih kvadrov. Ponudbe pod »Odprava posledic potresa«.

INSTRUKTORJA za matema-

tiko za 8. razred iščem nujno. Ponudbe pod »Instruktora«.

INSTRUIRAM angleščino za vse razrede osnovnih in srednjih šol. Milenka Doštal, Ulica bratov Mravljakov 11, Celje.

UPKOJENEC z dobro pokojnino išče žensko, ki bi mu dala sodobno stanovanje z oskrbo. Predvsem važno je, da se bo lahko še zaposlila s kakršnikoli delom. Ponudbe — informacije dobite v čevljarstvu Trg Svobode 4.

Strojna industrija SIP
Šempeter v Savinjski dolini

vabi k sodelovanju večje število sodelavcev različnih strok, kot so:

- kontrolorji kvalitete
- strugarji
- orodjarji
- ključavničarji
- varilci
- kovinopleskarji
- vozniki viličarjev
- pomožni delavci

Če želite delati s sodobnimi delovnimi sredstvi ali bi se radi priučili za enega izmed navedenih poklicev, potem se nemudoma oglasite pri nas.

Pred odhodom na pot vedno

KAVA merx

INŠTITUT ZA HMELJARSTVO ŽALEC

razpisuje

DRUGO JAVNO LICITACIJO

naslednjih osnovnih sredstev:

1. Osebni avto AUDI 75 — karavan letnik 1969, registriran za leto 1974, vozen, izklicna cena din 42.000,00
2. Osebni avto ZASTAVA 1300, letnik 1970, registriran za leto 1974, vozen, izklicna cena din 20.000,00

Licitacija bo 19. 7. 1974 ob 15.00 uri na Inštitutu za hmeljarstvo Zalec. Ogled vozil je možen 1 uro pred izvedbo licitacije. Ob prigrisitvi so udeleženci dolžni položiti 10 odstotni polog od izklicne cene.

JOŽE PRIVŠEK

JAZZ JE PRVI

Če ga ne pozna, ima človek vtis, da je Jože Privšek mož, ki je z vsem srcem predan svojemu umetniškemu ustvarjanju, ni pa ravno najboljši sogovornik. To drugo pa sploh ne drži. Se preden sem ga karkoli povprašal, mi je že hitel zatrjevati, da se v Celju zelo dobro počuti zaradi izredne publike, ki je ne najdeš povsod. To je zvenelo tako prepričljivo, da sploh ni bilo mogoče dvomiti o njegovi iskrenosti. Naenkrat sem dobil občutek, da se poznava že dolgo vrsto let in da bi lahko tudi tokrat klepetal z njim ure in ure.

NT: Zakaj orkester tako redko nastopa v Celju?

»To je težko vprašanje, saj niti sam ne vem odgovora. Člani našega bigbanda so izredno navezani na Celje zaradi publike. Mislim, da od vseh slovenskih mest najraje igramo prav v Celju. Žal pa nas ne povabijo večkrat. Morda so temu krivi tudi honorarji, saj nas je kar precej. Vsak raje povabi manjši ansambel, kar se organizatorju finančno še bolj izplača.«

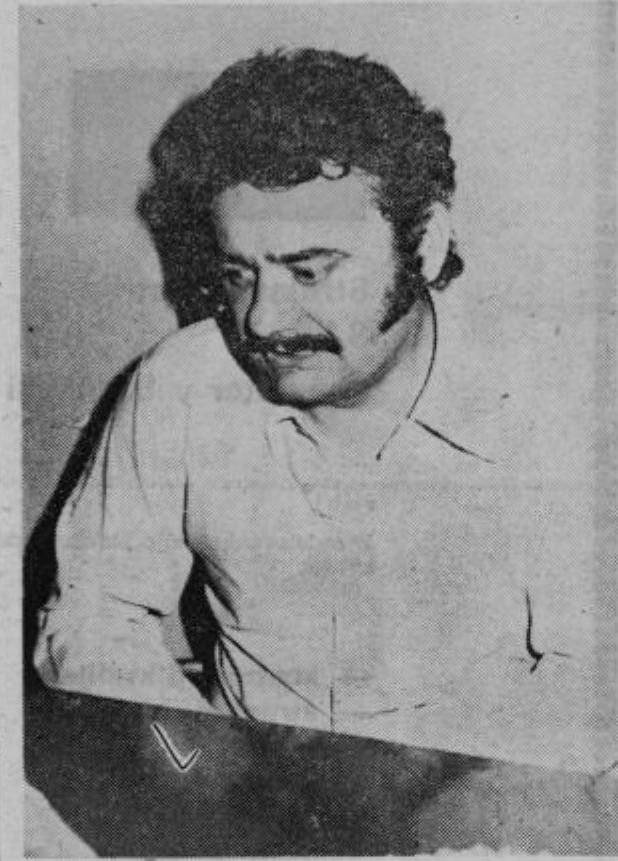
NT: Kakšno mnenje imate o okusu slovenskih poslušalcev?

»O tem je zelo delikatno govoriti, ker nobene stvari ne smemo posploševati. Nekateri znajo razlikovati zrno od pleva, drugi spet ne. Kje so vzroki, da so nekateri (beri večina) še vedno bolj dojemljivi za glasbeni

šund, je spet težko reči. Eden glavnih vzrokov je po mojem ta, da so ljudje danes prezaposleni, da bi bolje prisluhnili neki dobri skladbi, ampak vse poslušajo bolj z enim ušesom. Mislim pa, da se okus naših

poslušalcev izboljšuje. Na letošnji popevki so na primer tudi poslušalci proglasili za najboljšo tisto skladbo, ki ji je prvo mesto podelila tudi strokovna žirija.

NT: Veliko sodelujete z našimi pevci in zanima nas,

kakšno mnenje imate o njih. »Vsak pevec mora nekaj pokazati, da sploh lahko kaj posname za radio. Zgodi se tudi, da se o kakšnem zmotivno in ima v arhivu kar tako imenovani spominski posnetek. Imamo pa nekaj pevcev, ki po kvaliteti segajo v evropski vrh. Predvsem bi tu omenil Eldo Viler, tu so pa še Marjana Deržaj, Alenka Pinterič in Ditka Haberl. S temi pevskami je sodelovanje lahko samo užitek.«

NT: Ukvarjate se tudi z jazzom...

»Jazz je moje prvo področje, nanj sem navezan, uživam pri ustvarjanju na tem področju in veseli me, da smo končno enkrat celo Slovenci spoznali kvaliteto te glasbene zvrsti. Predvsem velja to za mladino. Na letošnjem ljubljanskem jazzovskem festivalu je bilo med obiskovalci največ prav mladine. Sicer pa so Križanke že nekaj let nazaj vedno napolnjene do zadnjega kotička.«

Naj še enkrat poudarim — zame je jazz na prvem mestu, popevke pa pišem bolj tako mimogrede, lahko bi rekel za počitek.«

NT: Kakšno je življenje slovenskega glasbenika?

»Muzika mi pomeni vse, delam od jutra do večera in prostega časa sploh ne poznam. Šele zvečer spoznam, da sem utrujen, zjutraj pa nato že pozabim. Če kdo dela kaj s srcem, potem to ni težko.«

NT: Mi lahko poveste, kaj vas še nihče ni nikoli vprašal...

»Hja, marsičesa me še nobeden ni vprašal in vedno znova pričakujem, da me bo kdo vprašal kaj takega. Tega, kar si me sedaj vprašal ti, me še tudi nihče ni. Zanimivo je, da me še nobeden ni vprašal, zakaj sem se odločil za življenje glasbenika.«

NT: Zakaj torej?

»Ne vem! Vem samo to, da sem že s tremi leti igral harmoniko kot kakšen profesionalc. Potem odločitev najbrž ni bila težka.«

Srečno, JOŽE PRIVŠEK, in kmalu nasvidenje v Celju.

JANEZ VEDENIK

ZGODBE O ŽIVALIH

PUJSKI SESALI KRAVO

Opisal vam bom resnično zgodbo, žal pa ni v bližini fotoaparata, da bi vam poslal tudi sliko.

Bilo je v poletnem času, ko smo kupili dva pujska. Ob lepem vremenu smo jih imeli kar zunanaj, hlev pa seveda odprt. Nekega dne pa priteče sestra klicat, da naj gremo gledat, kako pujski sesajo kravo. In res, vsi smo šli gledat. Neverjetno, krava je ležala, pujska pa sta sesala.

In tako smo odkrili, zakaj krava že dalj časa ni imela mleka.

UŽALJENI SVITI

Na prisojni rebri Ciglerjeve grape domuje v stari domačiji upokojenka Anika. Tako lepo tiho in mirno je v čistem kotu pod Rozalijo. V pomladnih jutrih priredijo pernali gozdni prebivalci Aniki pravi pravcati koncert, ki ji je zelo pogodu, saj je pevka v mešanem zboru že od mladosti. V grapi in na njenih pobočjih ne manjka zajcev in fazanov, pa tudi srnja družina si je tu našla varno domovanje. Poleg dveh goved redi Anika tudi svinje, nekaj kokoši in gospodarstvo bi ne bilo popolno, če bi pri hiši ne bilo psa čuvaja, ki čuje na ime »Sviti«.

Ob jutrih in večerih je na osovino reber grape prihajal na pašo slab, krmežljav srnjaček. Držal se je vedno bolj gozdnega roba in le redko se je spuščal dalje na travnik, kjer ni bilo ustreznega kritja. Ležišče je imel

najčehše pod košatim grabrovim grmom na samem robu gozda, hodil pa je tudi ležat v koruzo, ki je bila posejana na gornjem koncu grape.

Pri svojih delih v hlevu, na dvorišču in vrtu je Anika nešteto krat upiral pogled v reber, kjer se je pasel in kjer je poležaval srnjaček. Čuvaj Sviti, ki je gospodarico spremljal na vsakem koraku, je to njeno početje videl in tudi on je vse čedež upiral pogled v reber. Še več, pred hišo si je v travni našel ležišče in kadar je bila Anika v hiši, je s pogledi nenehno zasledoval srnjačka. Zanimivo je, da se srnjaček ni čutil prav nič ogroženega in se je kar nemoteno pasel v reberi. Ta »kooekzistenc« na razmeroma kratki razdalji 50 m je trajala vse do jeseni in bi trajala še dalje, če je ne bi prekinil lovec. Srnjačka, ki je bil brez matere in zaradi tega slaboten in krmežljav, bi bila prav gotovo pobrala zima, zato je dobro pomerjen strel opravil res dobro delo. Srnjaček je padel in lovec ga je iz reberi prinesel na Anikino dvorišče, kjer ga je pričel iztrebljati. Sviti je vse to početje lovca opazoval in bil ob tem kar vidno žalosten. Ko si je lovec iztrebljenega srnjačka oprtil in se namenil, da bi odšel, pa je Sviti zagnal tak preplah, da je bilo kaj. Zaganjal se je v lovca, divje renčal in lajal; merala je priti Anika in ga prijeti za ovratni pas, da je lovec s plenom lahko odšel.

Od takrat je minilo že skoraj letno dni, vendar Sviti svojega srnjačka še ni pozabil. Rad poležava v travi pred hišo in čaka, da se bo v rebri grape pojavil srnjaček. Če gre mimo hiše človek s puško na rami, pa je Sviti nepomirljiv, zaganja se v mimoidočega in je Anika ga lahko umiri.

Emil Rečnik

LJUBEZEN PO SVETU

NOČ IN DAN...

Kavaji, indijansko pragozdno pleme v porečju Amazonke živijo v visečih mrežah, seveda kadar niso na polju ali v vodi, kjer lovijo ribe. Življenje v visečih mrežah je zato, ker so vlažne džungle ob veliki reki polne nadležnega mrčesa in plazilcev. Viseča mreža je bila torej izum tega ljudstva in so v njih spočeti, rojeni, v njih počivajo, v njih se ljubijo, jedo in v njih naposled tudi umrejo.

Kavaji niso zahtevni ljubimci. Baje tako poredko pridejo pari skupaj, da je čudno, kako da ljudstvo še ni izumrlo. Vzrok temu je pravzaprav ribolov. Moški, torej že tudi dečki, so po ves dan v vodi, kjer lovijo ribe. Neprestano v vodi se jim spolni ud ne more razvijati dovolj, vrh vsega pa se jim pogosto naselijo v mokračni cevi mikrobi, kar zmanjšuje njihovo moč. Spolne nezahtevnosti in poredkega poželenja so se navadile tudi ženske, tako da je pri Kavajih ljubezen sila redek, takrat pa tudi dolgotrajen obred. Navadno od začetka do konca spolnega akta minejo dolge ure, pri nekaterih vsa noč in še ves dan. Gibov skorajda ne po-

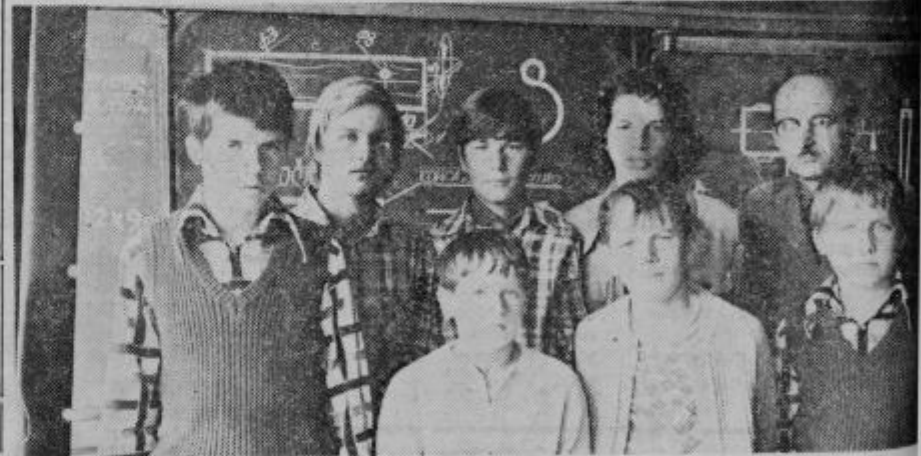
znajo. Orgazem je pri ženskah skoraj neznana stvar in telesna ljubezen je pri teh Indijancih izrazito lenadaljevanje vrste.

In kar še bolj čudi obiskovalce, so ljudje pri ljubezenskem aktu povsem brez vsakega aramu. To počnejo vpricho otrok, vpricho ostalih članov plemenske skupnosti, še več, celo postreči si pustijo s pijačo, prigrizkom in če nanese, vmes tudi izdatno poklepečajo o tem in onem.

In če nanese, da mednje zaide kak tujec, da pride v

telesni stik s katero od Kavajk, le-te navadno spolno pobesnitjo in jih skoraj vselej tudi izobčijo iz plemena, kajti takšni ženski, ki je bila enkrat zares »prebujena«, ne more noben moški iz plemena več zadostovati. To ne zmore tudi tujec, ki gotovo pobegne, kajti zdržati vročekrvno ljubezensko igro po kavajsko ure in ure, to je povsem nemogoče. In ker hočejo oboje, obsedejo pregrešnice zli duhovi.

Na silki kavajska družinca v viseči mreži.

Vrli velenjski modelarji so tudi na letošnjem zveznem tekmovanju mladih tehnikov Jugoslavije v Splitu dosegli izjemno dobre rezultate. Tako so v kategoriji brodomodelarstvo osvojili zlato (Vladimir Rodič), srebrno (Andrej Melanšek) in bronasto medaljo (Janez Melanšek). V kategoriji avtomodelarstvo so zlato kolajno osvojili Aleš Zavolovšek, Bojan Zorko in Dušan Stimac (vseh šest učil prizadevni Aparđ Salamon), v kategoriji strojništvo pa je Ivan Janežič osvojil srebrno in Jože Janežič bronasto medaljo. Istočasno je bila tudi zvezna razstava modelov, kjer so z devetimi izdelki sodelovali velenjski modelarji. Njihov učitelj Aparđ Salamon (na sliki desno zada) pa je prejel zlato plaketo sveta za tehnično vzgojo mladine Jugoslavije, kar je istočasno največje priznanje učiteljem tehničnega pouka v Jugoslaviji.

L. OJSTERSEK